

KALKI 10-6-84
ரூ-1.50

கல்கி

இப்போது... சருமத் தொல்லைகளை அகற்றிடுக
ஆரோக்கியமும் இயற்கைப் பொலிவும் பெற்றிடுக.

ஸ்ரீ நிமின்,

தூய வேப்பெண்ணையின்
இயற்கை குணம் கொண்ட சோப்

கீழ், மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வேப்பிலை சரும
தொல்லைகளை விரட்டி இயற்கை தந்த வரப்பிரகாரம்,
தொடர்ந்து வேப்பிலை உபயோகித்தால் உங்கள்
சருமம் பளபளப்பாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கும்.
கொத்தெழு, தூய வேப்பெண்ணையின் மிகச் சோபும்
உலகத்தின் உங்கள் சருமத் தொல்லைகளை குவித்து
ஒழிக்க ஒரு புத்துணர்ச்சியுடனும் டாப்மெட் சோப்,
கொத்தெழு தரும் மிகச் செழுமையான சேத்து மற்றும்,
ஏனெனில் மற்ற வேப்பிலை சோப்புகளைப்போல
கொழு கொழுவன மாறுவதில்லை.

நிமின்-உங்கள் கவனிப்புக்கிடையாக
சருமத்தைக் கருத்துடன் காத்திடும்.

வெள்ளித்தினை

நாளுக்கு பேர் வெகு பதவியாய் நெஞ்சில் இடம் பிடிக்கிறார்கள். பாலசத்தர், சரிதா, ராஜேஷ், டியலி கணேஷ்!

ஆஸியில் அத்தனை பல் சக்கரங்களும் துள்ளுக என்று இரைச்சலாயித் தழைத்து கொண்டிருக்க - நிகரென்று அவை நின்று போக - அது புரியாமல் சரிதா - 'மூக்கைப் பாரு, மூக்கை, மூத்திரிப் பழமாட்டம், அப்படியே கடிச்சித் திண்ணுரலாம் போல' - இளையவ ஒரு குரலில் சொல்லி மாட்டிக் கொண்டு, அத்தனை பேர் நடுமீதும் அசடு வழியச் சிரித்து விட்டு, கதவுக்குப் பின்னால் போனதும் சிரிப்பு, மாட்டிக் கொண்ட வேதனைவாய் அருகையாய் மாறிப் போகிறதே - அடாடா... மலிவகுலியின் காரை அது பவிக்கிற மாதிரி என்ன கசம்! என்ன கசம்!!!

கல் அட்டினைகளை கையில் எடுத்துக் கொண்டு,

கருத்தில் மாட்டிக் கொண்டு, கத்திச் சுற்றி வந்து அந்த அட்டினை சொத்தமானதை நம்பவும் முடியாமல் நம்பாமல் இருக்கவும் முடியாமல், கடைசியில் அத்தனை சந்தோஷத்தை அந்த ஒன்றை மூத்தத்தில் விளக்கிறாரே சரிதா - விளக்குகின்றொள்ள வெண்டியிருக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் கண்களில் சிரிப்பும், பேச்சில் குழைவாயிப் பழைய விவாதத்தை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிற அந்த ராஜேஷ், பின்னால் இயலாமையும், எரிச்சலும், பதவி ஏக்கமுமாய் மாறிப் போகிற பொது ஜமாய்க்கிறார்.

ரொம்ப நாளைக்கப்புறம் டியலி கணேஷிற்கு அருமைவாண பாதிரம், பின்னாலின் மேல் ஸ்தானமாய் பாலசம் கொட்டுவதும், அவன் சூழ்நிலை பொது இயலாமையில் மலகக்குத் தொத்து தொத்து அருவதும் - அசல் நெக்கெலி நயம் சரக்கு.

தாது கிடுகிற முதல் பார்ட்டும், ஆவரய்யு பார்ட்டும் இன்னும் நெஞ்சில் ரீங்காரம் இருவகைச் சொல்லித்தானாக வெண்ணும், இன்னவராஜாலின் கிழல் படித்த கிராமிய இளைசு, அமைத்திருக்கும் நரசிம்மன் புதுமுக அறிமுகம், பாடக்கூட விட்ட 'சிரேகார்டிக்' இளைசியில் இனிமை ஒரு மாற்ற அநிகம், வளரப் போகிறார் - நிச்சயம்!

கடைசியாக பாலசத்தர் பதவிச் சொல்வதெல்லாம் மறுபடி - ஆரம்பச் காட்சியிலிருந்து தொடங்கிப் பாராட்ட வேண்டும், எனவே கருக்கமாக இந்திய அரசியல் பற்றி படம் பண்ணுவது வேட்டைப் சிபாஷம், பாலசத்தரின் பார்வையில் நவீனமான வித்தியாசமும் இருக்கிறது, விவரம் இருக்கிறது.

காருக்கு நல்லது செய்து அன்பாவே, மரியாதை சம்பாதிக்கிற ஒரு இளைஞன். அவனைக் கட்சி, அரசியல் எல்லாம் மாயவலையில் சிக்க வைத்து அவன் குடும்ப வரழிப்பைவைச் சிதறடிக்கிறார்கள். அங்குமே அங்குமே அவன் நேரமடிவைத் தேக்கிறார்கள், கொள்கை களைவைப்படுத்துகிறார்கள்.

பாலசத்தர், பாலசத்தர் தாது, சந்தேகமில்லை; சந்தேகமில்லை;

-ஜெயமங்கலன்

சினிமாவும்... சிறிய கிராமம்...

ஓர் இளைஞர் இருவரோடுகொட்டை ரொமத்தில் தோராயம் பிழைக்கக்கூடியவர்களைச் சந்தார். "எனக்கு ஒரு வேலை வேண்டும்; நான் ஒரு பட்டதாரி" என்று இளைஞர். "எப்படியோ இந்தக் ரொமத்தைத்தேடி, என்னைப்படி தேடி வந்தீர்கள். இங்கே அமைதி இருக்கிற தொழில் பகுதி எங்கே சுற்றிப் பார்த்து விட்டு, பிறகு என்னை வந்தீர்கள்?" என்றார் தோராயம். நம்பர் ரூபி பிட்ட தொழில் பகுதி எங்கே சுற்றிப் பார்த்து விட்டு மறுபடியும் அவர் முன்னே திரும்பி இளைஞர்.

—உங்களுக்கு என்ன வேலை தெரியும்? நம்ம வேலை தெரியுமா?

—தெரியாது. இப்போது நான் பார்த்தேன்.

—அச்சுத் தொழிலை அச்சுக் கொப்புத் தெரியுமா?

—சாரி சார், தெரியாது.

—எதுவந்தி செய்வது நான் என்தான் வேலை, செய்விதிரிசுமா?

—இப்போது நான் சார் பார்த்தேன். எப்படிச் செய்ய முடியும்?

—செய்யக் பட்டதாரி ஆயிற்றே நீங்கள்? குறைந்த பட்சம் சொப்பு பத்திய ரொவனம் படித்திருப்பீர்கள் இல்லையா?

—படித்திருக்கிறேன்; ஆனால் செய்யத் தெரியாது.

—சரி, இங்கே வேலை பார்த்து வந்தீர்கள் என்று கணம் கணமும் ஒன்று இயக்குகிறது. அதில் உணவு தயாரிக்க முடியுமா?

—மக்கள்களும் சார், சாப்பிட்டுப் பார்த்ததால் தெரியும். சமைத்துப் பழக்கம் இங்கே.

வேலை தேடி வந்த பட்டதாரி இளைஞர், வருத்தப்படும் இரும்பிப் போய்ச்சிட்டார். வேறும் ஒட்டுக்கல்வி யுடன், தொழில் கல்வி ஏதேனும் கற்றுக்கொடுவதில் என்ற வருத்தம் எத்தனை நியாயமானது என்று நினைக்கத் தொடங்கினார்.

அடுத்து வந்தார் ஓர் இளைஞர் தோராயம் பிழைக்கச் சந்தித்தார் ஒன்றியாகத் துடிப்பாக இருந்தார் அவர்.

—உன் பெயர் என்ன தம்பி?

—அனுபதி. சார்.

—எந்த ஊர்? இங்கே ரொமமா?

—இங்கே. இங்கே பக்கத் திரை இருக்கிற வேலூர் ரொமம்தான்.

—எதுவந்த படித்திருக்கிறீர்கள்?

—என். என். என். சார்.

—என்ன வேலை செய்கிறீர்கள்?

—என்ன வேலை வேண்டும் எனும் செய்கிறேன் சார்.

எதுவும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைப்பேன் மிகுந்து நினைப்பேன் என்று வாய்க்கி கொள்

டார் தோராயம் பிழை, பட்டதாரி இளைஞருக்கும் வேலூர் அனுபதிக்கும் எத்தனை வித்தியாசம்!

இப்போது இருக்காட்டுக் கொட்டை ரொமத்தைக் கவனிப்போம்:

செவ்வியிலிருந்து 40 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில், செவ்விய - பெங்களூர் சாலை யில் இருக்கிறது இருவரோடுகொட்டை தூற்று எழுபத்தைந்து குடும்பங்கள் கவிக்கும் செவ்வியிலுள்ள மம். தொன்னூறு சதவீத மக்களுக்குக் கல்வியறிவு இங்கே; பத்து சதவீதம் பன்னியிறுதி வரை படிப்பு.

பெங்களூர் கிழக்கு தலைநகரம் முன்னாள் கல்வியறிவு

செவ்வியிலிருந்து 40 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில், செவ்விய - பெங்களூர் சாலை

யில் இருக்கிறது இருவரோடுகொட்டை தூற்று

● கைத் தொழிலாளர்கள்

● பிசுபுட்டு தொழிலாளர்கள்

● அங்கத்தினர் "மேன்" அங்கத்தினர்

ஓர் எலிமெண்டரி பள்ளி இயக்கி வருகிறது.

● குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. மழையினால் அங்கங்கே நீரையும் குளங்களிலும் எங்காவதற்குமே.

● நீர்ப்பாசனம் இல்லாததால், ஒரே ஒரு போகம் விளையும் தென்பதில்.

● பதினெட்டு முதல் ஓய்வு வரையில் வரையுள்ள நிலாத்திரமான ஆள் கூடும். பெண்களும் கிட்டத்தட்ட இருநூறு பேர் வேலையில், அவ்வுதவாரம் இந்து-பந்து ரூபாய் வரும்படியில் வாழ்க்கை 'ஒட்டுவார்கள'.

● வேலை ஏதேனும் தேடிச் செல்லுக்கும். அதன் கற்றுப் புறங்கொடுக்கும் வந்துவிடும் குடும்பங்கள். (இப்படி வந்தால் ஏன் நகரைக்கற்றிப் புதுப் புதுச் சென்னை முனிக்காது?)

● மருத்துவ வசதி இல்லை. தேவைப்பட்டால், அது இல்லா மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள ஸ்பெரும்புதாருக்குத் தான் போக வேண்டும்.

● கிட்டத்தட்ட ஓராண்டுக்கு முன்பு இருந்த நிலை தான் இது. இன்று நிலை மையம் வேறு.

● நாட்டுடைமை ஆகப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இரண்டு வருடங்களுக்குமுன் தனது பண விழா கொண்டாட்டத்தில் போது, கிராம மக்களின் முன் நேற்றத்திற்கு உருப்படியாக ஏதேனும் செய்வ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் 'கனக வளர்ச்சி யுரல்' என்ற கணமென்ப திருவிழா. வந்தியின் சென்னை வட்டார அறங்காணம், பல்வேறு அரசுத்துறை அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, ஒரு பின் தங்கிய கிராமத்தைத் தங்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு ஒதுக்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டது.

● சரி, கிராமத்தை ஒதுக்கி விட்டார்கள். முதற்படியாக அங்கேயுள்ள இளைஞர் கூடும். புலிதொழுகும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமே! கிராமத்தில் அதற்குப் பதிலி கொடுக்க ஏற்ற இடம் தேவைப்படுமே! கிராம மக்கள் யார் முகத்து தங்கள் முகமே! அத்துக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்த போது, அவர்களின் ஒருவரான திரு. சந்திர கோபால் ரெட்டியார், யுரலுக்குச் சென்ற ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை நம் கொண்டுவர வழங்கினார்.

● ஆக, இடம் கிடைத்து விட்டது. அப்போது கிராமத்தில் தொழிலாளர் குவியல் என்ற செய்வளவும் வந்தது.

● தலைவர்கள் சென்றிருக்கின்றனர் உட்கார்த்து விட்ட நிலம் வங்கி அதிகாரிகள்.

● பிடித்தாலும் புலியை கொம்பைப் பிடித்தால் எப்பார்க்கிறோம், அதுமாதிரி கிண்டி. இத்தியல் இன்னும் புதுப் ஆர்ப் டெக்ஸ்தை வயர் சேர்த்த கிராமப்புற வளர்ச்சி மையம் (சென்ட்ரல் லீப் லூப் டெவலப் மென்ட்) என்னும் அமைப்பை அனுவினார்கள். பேராசிரியர் - இயக்குநர் பி. வி. இத்திரேசன், பேராசிரியர் எஸ். இராமகிருஷ்ணன், திரு. ஆர். நாராயணன் ஆகிய மூவரும் "என்னை செய்வ வேண்டும், சொல்வதுண்டு!" என்னார்கள்.

● முதலில் கிராமத்தில் மையத்தில், தன்கொண்டுவாங்கி விட்ட நிலத்தில் உறுதியாக - எந்தப் புயல் காற்றிற்கும் அசையாத - கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுத்தது ஐ. ஐ. டி. சென்னை உபயோகிக்காமல், மேலே தனத்துக்குப் போடுகிற மாதிரி லூப் மென்ஷனும் சிமென்ட்டும் உபயோகித்துக் கட்டப்பட்டன. உணர்ச்சும், முகப்படுத்தும் தகராசிகளைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். ஏழடி உயரத்துக்கு மேல் இரும்புக் குழாய்களைக் குறுக்கு - தெருக்களில் போடுகிறீர். மேலேயும் போடுகிறீர். மேலேயும் ஒரு தட்டு - மரப்பலகைகளால் ஆனது - போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் மாதிரி உருவான இப்படி இடம் கிடைத்ததில் உற்பத்தி செய்வதற்கான களம் போடுகின்றோம். உற்பத்தி செய்வதற்குப் பாதாளப்பாக வளக்க முடிவெடுத்து, சென்னை

செவியில் மட்டுமே. கட்டிடம் உறுதி, இடத்தையும் அடைப்பதில்லை.

சோப்பு, சோப்புத்தூள் தயாரிக்கக் கவனம் முறைசாரி கழங்கிவிடுகிறது. ஐ. ஐ. டி. அதுபோலவே பேக்கரியில் பன், ரொட்டி, பிஸ்கட் தயாரிக்க, தக்கப்பட்டனையில் மரத் சாம்பான்சன், அச்சாதலில் பயிற்சி என்று இருக்காட்டுக் கோட்டையில் இறங்கிவிடுகிறது. இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னாலஜியில் யோசனைகள், உதவிகள்.

இனி, தேவையுபடும் மூலதனம், ஹிஸ்டரி ரிசோர்சன் டெவலப்மெண்ட் பிராஜெக்ட் எனப்படும் HURED நிதவனத்தை அமைத்து தீர்வடிக், கமரர் ஒன்பது லட்சம் ரூபாயை இந்த வங்கி தனது பூத்த மயலி இளை வழியாக, பவன் விழா ஊரகடிருட்டிக்குக் கடனாக வழங்கி விடுகிறது. இதன் மூலம்

தக்கப்பட்டனையில் மேகை, நாத் காலிகள், மர விளம்பரத் தகடுகள்;

தெலுப் பகுதியில் தூய்கிகள்;

கெமிகல் பகுதியில் சோப்பு, சோப்புத்தூள்;

இரும்பு - வெங்காயம் பகுதியில் கம்பல் நாத் காலிகள்;

அச்சகப்பிரிவு;

ஊதுவத்தி குவாரிப்பு;

பாக்பாலிண்ட் பேரு டீபீசு தயாரிப்பு;

பேக்கரிதொழிற்சாலை. என்று இங்கே தொடங்கப் பட்டன. சுற்றிலும் குடிசைகளில் வாங்கி வரும் இரும்பு கார்ட்டுக் கோட்டை, கிராம மக்களில் அதுபத்தொரு பேர் மேற்கண்ட பன் துறைகளில் பயிற்சியும் பெற்றுக் கடைபெய்ப்போ, சம்பளமோ பெற்று வருகின்றனர். (இது தவிர ஒய் கொரு ஸ்டீட்டுக்கும் ஒய் கொரு வகைக் கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.) ஒய் கொரு தொழில் பகுதிக்கும் CRD, ITI ஆவியுறையில் பயிற்சி பெற்று இளைஞர்கள், படிப்பு - பயிற்சி இய்காத இந்தக் கிராம மக்களுக்கு அவர்கள் சேரும் துறையின் போதிய பயிற்சி அளித்து வருகிறார்கள். பொதுமையுடன் கிராம இளைஞர்களுக்கு வேலைகாக் கற்றுக்கொடுப்பதுடன் கடனாக உதவிக்கிறார்கள். 'புரான்வ்ரீஸ் ஆஃப் டெக்னாலஜி டூ லீஸ் சேஸ்' என்ற ஆணையாத்தி விடுகிற ஆங்கிலச் சொற் றெடர், இங்கே எளிமையாக, செயல் வடிவில் நிதர்சனமாகத் தெரிவித்த.

கம்போனில் சுற்றுக் கொண்ட யோகன், ஆரம் பத்திஸ் மன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற கிட்டி, இப்போது டிரெய்ட் அச்ச வத்திரத்தை இங்கும் மெட்ரோன், உடல் ஊக்குற்ற வேறு, பன்சுட்டு படித்த

பழனிச்சாமி என்று உற்சாகம் ஊற்றுக் கொண்டு எழு, கறுவாப்பூடன் ஒய் கொரு துறையிலும் இயங்கும் இந்தக் கிராம மக்களைப் பார்த்தால், நம்பிக்கை துளிர்கிறது.

இளைஞர் அசோகன், பேக்கரியில் ரொட்டியும், பன்னும், பிஸ்கெட்டும் செய்வதோடு திற்பதிலும், அருகிலுள்ள ஊர்களுக்கு எடுத்துப் போய்க் கடைகளில் விற்றுக் காலையும் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார். தயாரிப்பில், தரத்தில் குறைகள் இருந்தால் அதையும் காதில் வாங்கிக் கொண்டு ரூபாய்க்காசிடம் கொள்கிறார்.

'பூதா கம்பெனம்', 'சுத்த மண்' ஊதுவத்தி களுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. 'சுத்த' சலவை சோப்பு, சலவைத் தூள் அருகிலுள்ள கிராமங்கள், நெனர்களுக்கு வித்யா கார்ப்பு போதுவதன், பிற நகரங்களிலிருந்தும் ஆர்டர்கள் வருகின்றன.

மேற்படி தொழில் களுக்குத் தேவையான மின்சாரத்திற்காக முப்பத்தைத்தாவிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு 7.5 KVA நிறுள்ள ஹைபிரெட்டரை இயக்குகிறார் உதயகுமார்.

-ஒய், மின் வாரியம் உக்கன் உதவிக்கு வரவில்லையா?

-மூன்று கொண்டிருக்கிறோம். கொடுத்தால் நல்லது. ஏன்லா பூனிட்டோகும் இடைவிடாது இயங்கும்.

அடுத்தவாரம்

ரான்பமை தீபபிகன் கைகாசம், செங்கோட்டுவேலன், சிங்காமேடு, ரத்னவேல் பாண்டியன், மோகன் சூதியோர் சோக்கிரேடன்.

மருக்கமுடியாத உழக்குகள்

கந்தி அன்னை ஆர்.வி.பி. நகு ரீ.என். மணி அவர்கள் புத்தகம் செவ்வாய்க்கிழமைத் தொலைக்காட்சித் திட்டம் மூலம் இந்தியாவைச் சேர்ந்த பிரச்சினை என். இராமனுக்கும் தியாகராயதாசு பாராஜி கல்யாண மண்டபத்தில் அதிர்ஷ்டம் வாகத் திருமணம் தடைபெற்றது. திருமணத்துக்கு தடைபடவும், உறவினர்களும், பருத்தாளர்களும், ஒளிவார்களும் விஜயம் செய்து சிறப்பித்தனர். வாழ்க மணமக்கள்.

சின்னங்கள் எதற்கு ?

“சமய அனுஷ்டானத்தின் சின்னங்கள் கையாளப்படுகின்றன. சின்னங்கள் மனித மனத்தை திருத்தியமைக்க வல்லதாயினாலும், எண்ணத்தின் இயற்கை வான வெளிப்பாடு. சின்னங்களாகும்.”

— ஸ்ரீமதி விவேகானந்தர்

திருமண வைபவங்களாகத் தேவையான, பருப்புத் தேய்காய், (பலகை) அதிரம், பிழுறுக்கு, திட்டும்பாடி, காய்க்காய், கட்டிப் பருப்பு, வறுபவறு ஆகியவற்றைத் தயாரித்துத் தருகிறோம்.

இனிப்புகள் : மாதம் அக்ஷா, ரமைராய், பாதுஷா, குழைப் பூரணம், மைதூப்பாடு, ஜாம்பிளி, தூப்பேட்டா, முத்திரி கதலி, மச்சூர் போலி, தேய்காய் போலி, ரொட்டி முதலியன.

காரம் : தட்டை, சீடை, தேய்க்குழை, கைமுறுக்கு, மீன், சமோசா முதலியன. பருப்புப் பொடி, சாம்பார் பொடி, மசாலாக்கள், போரி விசயகாய் உருண்டை முதலியவற்றையும் தயாரிக்கிறோம்.

தி. கிராண்ட் ஸ்லீட்ச் அண்டு ஸ்நாக்ஸ்

24, 2வது பெயின் ரோடு, காந்தி நகர், அகடபாற சென்னை-600 020 போன் : 412557

காமதேனு கூட்டுறவு சிறப்பங்காடி. தேனும்பேட்டை, சென்னை

[illegible]

பிறகுண்டவ துப்பத்திடும். அழிவிடும்
ஐந்துவளீர் போரணைம வளையினைக்கருது
மர். 4. புது அடைபவன் சக்கரி மயிற்சி
வற்றாண்டுகள் ஞாற்ற வேண்டுகென விதி
வருக்பெரு. 4. ஐ.

본 연구는 2014년 1월 1일부터 2014년 12월 31일까지의 기간 동안에 걸쳐 실시된 것으로, 연구기간 동안에 걸쳐 본 연구의 진행 상황에 따라 연구의 내용과 방법 등이 변경될 수 있다.

—தென்பாறு மிக வலி
மலர் பூசை இல்லாததால்
—செய்ய உண்டா?
—ஆமாம், மார்தம் 2000
புலாள்!

கமீதநடு மின்சார
வாரியம், கருணாபுரம்
அலுவலர் கவனிக்க
வேண்டிய கோரிக்கை
இது. கருணாபுரம் பணிக்
களில், துணிக் கலாசாலை
கித்தியாசமராகச் செயல்
படும் மின் துறையினால்
சரி திரு. பங்குட்டிசாமன்
சந்திரன் மனக் கலாசா
லாகப் போதுமா?

பத்திர - ஆதம் உண்
கூடம் தோண்டி, மறைத்
தண்ணீரைத் தேக்கி, குடி
தண்ணீருக்கு வசதி செய்
வதென்றார்கள் இப்போது.
மாவட்டம் வர வசதி
தொடர்ந்து கிடைக்க,
சென்னைக்குத் திரும்ப
பாட்டாச்சி விநியம் செய்
வார்கள்.

[illegible]

செய்த தாடுகளில் யாழ்ப்பாண காண்டம்
தயாரிப்பு அபிவிருத்தி - இது உலகத்தின்
புதித்ததொன்றாகும் காலையில் மெட்டு
பிடிக்கும் செயல் அல்லவா? இப்படி விடவும்
செய்யும் பெற்றதன் மூலத்தின் மூலத்தின்
செய்யும் மூலம்.

பொருத்தியும் - ஆதிக்க சக்தியும் சரிந்த
தர அறிவித் தனாதிபற்ற மனப்படிபியே
நடுவாகவெய்தவா. முதலில் பொருத்தியைத்
தெறும். ஆதிக்கம் திறத் தெற்திறாந் அபா நா
வந்தி ம் ௧௯-௮௮ தேதித் தர ம் ௧௯90ம்த
வந்தி ௧௮.

စောပုယလုံ

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும், பொருது போக்குதற்கும் பாட மீட்டல், சாம்பந்த ஆலோசனை, இயற்கை விராபத்த இயைபு.

அரசகல் இக்கூடம் மீது
அமைதி காக்கும் பணம்.

மிகவும் குறைந்தது. மிகவும் குறைந்தது.
உள்ள சிவனத்திருக்கோளில்
சகி. இரப்பத்து மக்களை
பழுது பார்த்து. கிறீஸ்தும்
கொண்டாடுகிறது.

இருக்காட்டுக் கோட்டை
திட்டத்தால் பொருத்த
வரை, வளர்ப்பு பராமிக்
கும் பொதுமகனார்
திரு. சீதாராம் பிழா, ஒவ்வ
ஒருவர்க்கு இருக்காட்டு உதவியு
படவார்.

இத்தகையதும் சொல்லி
கிட்டு, ஐ. ஐ. ஏ. ஆன்
ஒத்தவர்க்கும் அத்த கட்டு
யின் பெயரையும் இப்பே
சொல்லி கிட்டுவது தான்
தொய்யம். நாட்டுடைமை
ஆக்கப்பட்டது. உட்க
விழாக்களாகும்.

தமிழக அரசின் திட்டமிடலுக்கு
பின்புலம் கிடைக்காததால்
மத்திய அரசின் திட்டமிடலுக்கு
பின்புலம் கிடைக்காததால்
மத்திய அரசின் திட்டமிடலுக்கு
பின்புலம் கிடைக்காததால்

இதை இப்போது துதிப்படுகிற
கடந்த பிறாக்கம்;
ஒருபொருள் வந்தபிறகு
பிற்பாடு இப்படி ஒரு
பொருள் பிராமத்தையொழியும்
ஒருங்கு கொண்டு கொள்க
கடந்தபிறகு உதவிக்கு
தரக்கூடிய தெரிவுகளை
புறம்; பிராமத்தின் தனி
பொருள் இப்போதும் உதவி
அந்தமனமாவது. அந்த
குறிக்கும் வறுமையோடு
மேலும் அறிக்கப்படும்
என்று வணங்குக.

— 100 —

புறக்கப்பட்டவர்கள்:
கெளரிதம்புரம்

நாளெல்லாம் நறுமணம்
சுகந்தியின் சந்தன மணம்

சுகந்தி

சாண்டல் டால்கம்
பவுடர் & சாண்டல்வுட்
: பேஸ் பவுடர்

இது ஒரு நல்ல
சந்தன மணம்

ஜே. டி. எஸ். வெமிகல்ஸ், சென்னை - 600 021

சென்னை

சென்னை நகரில்
சிவசாமி அய்யா

சென்னை நகரில்
சிவசாமி அய்யா

சென்னை நகரில்
சிவசாமி அய்யா

கல்கி

1984 ஜூன் 10

எண் : 42 விலை : 45

சென்னை மலர் 28

பொன்னையன் உதிர்த்த பொன்மொழிகள்!

“தமிழகத்தில் தொழிலகங்கள் தொடங்க விரும்புவோருக்குத் தமிழக அரசு முரணுத்தொழில்புத் தரும். காலதாமதங்கள் இராது. தொழிலதிபர்களை இங்குமங்குமாகப் பத்தாடுதல் இராது. கிசேன்ஃ வழங்குதல், மின் வசதி, நீர் வசதி, வடிக் வசதி போன்ற அனைத்தையும் தொழிலதிபர் ஒரே இடத்தில் பேசி முடித்துக் கொள்ளலாம். இதில் சிவப்புநாடா, வஞ்ச ஊழல் போன்றவை எட்டியுப் பார்த்தையும் அனுமதிக்க மாட்டோம். தொழிலாளரின் வேல்திறத்தம் போன்றவற்றால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படக் கூடாது. தொழிலாளரின் உரிமைகளை மதிக்கும்போதே அவர்களின் கடமைகளையும் உணர்த்துவோம்!”

பொன்னையன் உதிர்த்த மேற்படி பொன்மொழிகளைப் பார்த்தால் தமிழகத்தில் ஒரு பொற்காலம் உதயமாகப் போகிறது என்றே தோன்றும். சொல்வதோடு நிற்றாமல் செயல்படுத்திக் காட்டினால் 'தொழில்வளப்பெருக்கத் தில் இரண்டாவது இடம்' என்ற தனது பழம் பெருமைகளைத் தமிழகம் திரும்பப் பெறவும் கூடும்.

தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் ம. வி. எஸ். என்ற மூன்றெழுத்து மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. ம. வி. எஸ். குழுப் நிறுவனங்களுள் ஒன்றான சுந்தரம் மின்னிட்டல் ரயிவிவக்களுக்குத் தேவைப்படும் பல பொருள்களைத் தயாரிக்க ஒரு புதிய தொழிலகத்தை நேரூர் அருகே ஹரிதாசில் தொடங்கியுள்ளது. இதன் நிறப்புவிழாவில் பேசும்போதுதான் மேற்கூறிய மணியான எடுத்துக்காட்டு உதிர்த்துள்ளார் பொன்னையன்.

அமைச்சர் சொன்னதில் புதிய விஷயம் ஒதுமில்லை. ஏற்கெனவே பலர் கூறி வந்துள்ள, தொழில் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான அடிப்படை அம்சங்கள்தான். ஆனால் அமைப்படுத்தும் ஆர்வமும் முனைப்பும்தான் காணப்பட வில்லை. பொன்னையனேனும் விதிவிலக்காக நடத்து கொள்வாரேயானால் தமிழக வரலாற்றில் பொன்னேழுத்தின் அவர் பெயர் பொறிக்கப்படும்.

சமீபத்திய குஜராத் நெற்பித்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் எட்டாவது இடத்திலிருந்து குஜராத் எப்படி எட்டாத இடத்துக்கு உயர்ந்து விட்டது என்பதை விவரித்து எழுதியிருந்தோம். குஜராத்நிலை இந்தச் சாதனைக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்கள். இருப்பவர்கள் அரசாங்கத்திலும் தொழில், வர்த்தக நிறுவனங்களிலும் முக்கியமான பதவிகளை அமைக்கிற பல தமிழர்களும் கூட என்பதைத் குஜராத்நிலையர் மெழுகியோடும், தந்தியோடும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். அவ்வாறிருக்க, தமிழ்நாட்டைத் தமிழர்களால் உயர்த்த முடியவில்லை என்றால் மாணக்கேட்கவா? குறுகிய மனப்பான்மைகளை விட்டொழித்து அறிவாற்றலையும் செயல்திறனையும் கண்ட இடத்தில் மாற்றத்தின் முன்னேற்றத்துக்காக அவதானப் பலன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

மக்களின் கவிட்சம் மட்டுமின்றி கலகெளரவமும் அதிகரிக்கின்ற வேலைவாய்ப்புக்களிலேதான் இருக்கிறது. திறப்பட்டா, இலக்ச சீருடை, மதிய உணவு, வேட்டி, புடவை, வேலைப்பெருக்கு உதவித்தொகை போன்ற தற்காலிகத் துயர் துடைப்பு அம்சங்களில் இவ்வே இல்லை.

“திருக்குறளின் தாவாயிரம் பாடல்களிலும் தமிழ்ப் பண்பாடு தகத்தடையமாய் மின்னிடு தல் என்று பெருமிதப்படுகிறோம் நாம். தமிழினத்தின் பெற்றி இது” - என்று இயக்குரலில் முழங்கிய போது, கட்டத்தி லிருந்து ஒரு குரல் இடைமறித்தது. அன்னி முடித்தாட்டுக்குமேலும் பட்டைபட்டையாய் விழுதிப் பூக்கமாயிருந்த ஒரு கந்தகர வயது மனிதர், “திருக்குறள் ஒருதரம் புரட்டப் பார்த்து விட்டாவது பேச வரக் கூடாதா அப்பா” - என்று கேட்டுவிடக்கூடமேனோர் வென்று நிரித்து விட்டது. திருக்குறளில் இருப்பதே மோத்தம் ஆவிரத்து முக்குந்து முப்பது குறள் தான் என்ற விவரம் அகநா வரை அலுத்துத் தெரியாது. இந்த மாதிரித் தரம் சங்கடமான நிலைமையைத் தவிர்க்க என்னி வாரிடமாவது கொஞ்சம் முறைபாகத் தமிழ் படிக்க என்னினுக் அவன்.

வாரிடம் தமிழ் படிக்கலாம் என்று யோசித்த போது எழிலிருப்பு நகரின் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஒங்கொருவராக அவனது நினைவுக்கு வந்தனர். “உட்பட்டணம் சித்தாந்த ரத்தாகரம் வெவடிவேக் கூடையார், 2. அன்பாவ தாவம் அரிவதாவத் தேவர், 3. புலவர்- பண்டித விதவான் - வெண்கோபாவாரிமா. இந்த மூவரின் விவரப்புகல் கூடையார் திருமணியில் பேரைக் கேட்டாரென விவசை என்று கானதம் பொத்திக் கொள்வார். தேவருக்கும் அவனுக்கும் ஒத்து வராது. ஐங்கு பெற்ற முண்டிக் போரிடு தமிழாசிரிய ராய் சர்மாவிடம் கதிகலாம் என்றுக் கொஞ்சம் தயக்கமாயிருந்தது. பாமர மக்கள் தங்கியே பெரும் புலவர் என்று நினைத்துக் கரகோஷம் செய்கிற அளவு புகழுள்ள தான் போய் ஊர் போ தெரி யாத சர்மாவிடம் தேய்க் தமிழ் கடுபாத

நா.பார்த்தசாரதி

எந்த உதவியைக் கூட இருந்தது அந்த
சீமான பவந்த அளவளவுக்கான. வந்த
சொக்கில் கம்பிட்டனாப்பிதும் கூட வந்த
கிருமார், வறுமையில் சேய்ப்படுகிறான்.
சொஞ்சும்பை வந்த செய்தார் கூட அதிலும்
இருந்த இருப்புகள் வருவார். தேயப்
போய்க் கந்த அலையில்களையே வந்த
சொக்கில் கொடுத்த விட்டுப் பணத்தை
வியாபகதபா வந்தபெ போவார், பணிவா
வரும் இவ்விதமாகவும் நடந்து சொக்கவர்.
கம்பிட்டன விடுவதிலான அவனுக்கு
கடைவார் சொக்கில் கொஞ்சம் மாட்டார்,
தேய வந்த ரும்பிட்டுக் காலில் கிழந்தார்
செய்யிவந்தவர் அவனைப்பொருட்படுத்தவே
மாட்டார் வயதிலானதற்கு இருக்கு இவ்
வா வர் சீமானிடம் தாம் கந்த முடியுமென்று
திரும்பிக்குத் தொந்திவது. ஓர் ஆசிடம்
சொக்கில் சீமானைக் கம்பிட்டனாப்பிதும்
சீமா கூட்டுவ ஒட்டிவது வந்தார்

"என் கம்பிட்டனாப்பிதேனாமோ?"

"ஆமா... இருக்க... பேசுவாங்க..."

"கங்களுக்கு இப்ப வேலை தூக்கிக்கு அப்
புறமா வேணுவதே பாக்கிறேனோ? தினவப்
பேர் தங்கவரைப் பார்க்கணும்னு இங்கே
வேலிலே வந்திவருக்கானாமோ..."

"கங்ககிட்டக் கொஞ்சம் தனிவாப்
போணும்... எவ்வாறாவும் இவ்ளொரு
நாள் வந்த சொக்கி அனுப்பிடுறேன்..."

"கங்க இப்ப..."

திருமலை ஒரு தொண்டனைக் கம்பிட்ட.
"இந்தா, அந்த ஆளுங்க என்னம் இவ்
ளொரு நாள் வந்த சொக்கித் திருப்பி
கனுப்பு. உங்களுடைய பாவதையும் விட்டுருது...
நாள் இவ்ளொகிட்டத் தனிவாக்க கொஞ்சம்
போணும்..."

"சீமலை..."

அவர் போனதும் கதை கூடப்பதமாகத்
தாழ்ந்து தொண்டனைத் திருமலை அவசியம்
தங்கித் தங்கித் தன் கிருப்பத்ததத்
தெரிந்ததான் கெட்டு விட்டுச் சீமா
கிந்தார்

"ஓர் கிடைத்தல் வாயி?"

"தவறு செய்து என்னைச் சாய்ந்து
கம்பிட்டாங்கிறோ? எவ்ளொ அது பிடிக்காது!
சார்க்கிரை போதும் ஓர் பிடிக்கவேண்டு
துவாங்கு சொல்லுங்கிறே, இதெல்லாம்
கங்களுக்கு அவசியமானது தினசரோ.
கிரிப்பு வந்துடுத்து, தின தாள் தவிர்ப்பே
சாமாகியா மெண்டலியே போடுறோ, இவ்
ளும் என்ன கத்துகணும்?"

"முண்டதபா இவ்வளவு இவ்வியம்வாப்
தெரியுது..."

"அதுக்கு வேண்டிய போதுமையும் அவ
காரணம் கங்களுக்கு இருக்கா?"

"இருக்கோ இவ்விதோ கங்கடாக்கி
கெட்டு நோணும்! நாள் வந்த இருக்கிறப்
பவ்வாம் ஆண்படுதேன் ஒருநாள், அக்
கிட்டும் போயிருங்க... மாதம் அப்பது
ரூபா குடுத்திடுறேன் ஒரு ஓர் ஒரு
வந்தவர்கள்..."

"என் வந்தவர்கள்..."

"நாள் கங்ககிட்டப் பூதங்கள் பங்கி
தென்று வந்தகிட்டவும் வந்த விடப்
படாது..."

"...
"கேணும்பு தப்பு முறையிலே நானும்
திருமலை அங்கடி எந்திடுப் போதணம்
ருந்து சொக்கிக்குங்க, எவ்ளொ அநிலை
அப்போதிலே இவ்வே தகைவா திரு சீமா
கிட்டப் பூதங்கள் பங்கிடுறானாங்கு எவ்ளொ
கெட்டு போய்விடப்படுது..."

"இதுவ கெட்டுப் போக்கு என்ன இருக்கு"
-என்று கேட்ட தினத்தார் கேட்டாவிலே
அடக்கி கொண்டார் சீமா அவ்வாறு
தினையில் மாதம் தும்புது ரூபாய் என்பது
அவருக்குப் பெரிய வரவு, அந்த வரவை
இழக்க கிருப்பாங்க சம்பந்தித்தார் அவர்.
பங்கிடு ஆகா அநேகமாம் இவ்ளொகிட்டம்
பங்கிடுறும்வாபுது வேலியேதெரியக்கடாது
என்று ஒரு கச்சம், அவர் சீமானை அநிலை
காலாக நடந்து கொண்டார்.

மாதத்திலே தாங்கித் தாள் தாள் அந்த
பூதங்கள் எத்தியவாயிற்று. மந்த நாட்
னிலே திருமலைக்கு நேரம் கெடக்கூடிக்.
தெந்தித் தாவலா எந்து மக்கள் தங்குத்
கிறப்புப் பட்டம் கொடுத்துத் தங்கித்
கொண்டாங்க கொண்டுகுக்கும்போது தாள்
ஓர் லுங்கு பெந்த தவிர வந்தியவாசிடம்
பங்கிடுறும் என்பது வேலியே சிந்தும்
தெரித்து பரவி விடக் கடாது என்பதில்
அவக் கிடை விதிவாங்கவும் எந்திடுகை
வாங்க இருந்தார், அத்தகா அநிலை
வளும் எடுத்துக் கொண்டார்.

வாப்போக்கைப் பங்கிடுவாயி் "அவ
ருதா எடுத்து என்னம் ஆகியவா
குத்திடு கடாது" -என்று குறளி அவர்
என்பட எழுதி அனா, சீர் தின கிந்தித்
காட்டி சொக்கி அவனுக்கு ஒரு 'தொன்
குட்' கொடுத்துருத்தார் சீமா, அந்த
முதன எழுத்தென்னாம் ஆகி பவ்வா
குத்திடு கடாது" என்று திருமலை அதைப்
பதிவுக்கு எழுதிவிடுத்த இவ்வளவுதததப்
பார்க்குத் சீமாவுக்குப் பரிசேவது.
தவிர இவ்வளவு எழுத்துப் கிழையோடு
எழுத்திடு குறவா மக்கள் 'தெந்தித்
நாக்கர்' என்று அழைக்க தனிவும் அவ
கிதபா பார்க்கணாங்கு முன்னா கனாசரி
பூர்வமாக கட்டுமே கண்ணா முடி
கொண்டு அனாது முடிய தெந்திடுவாக்க
வும் இருக்கத் சீமாவுக்கு விப்பம்ப அநித்
தது அன்றிலிருந்து திருமலைப் சிந்தை
எழுதச் செய்து இருத்திக் கொடுத்துத்
தொட்கிறேன் அவர் சீமானை அடக்க
வும் கங்குத் சொக்கித் கொடுப்பதை
திரவியமாக கைத்திருக்கும் ரூபாயும்
திருமலைப் வந்திடுததாள் அவரதுபூதங்கள்
மாதச் சம்பந்தத எழுப்பத்ததத் ரூப
வாக வயர்த்திடுதது அவர் அவ்வா அவ
னுக்கு கிடைப் பிடித்துப் போயிற்று

அந்த ஆண்டில் இறுதியில் திருமலை
இரண்டாவது தொண்டைப் பார்ப்பு நாடக
மாதம் 'தினாவிட முழக்கம்' அந்நேரத்
கைகொடுப்போ? போட்டது முதல் நாடக
மாதம் 'கெந்த பூதத் பண' கைகொடு,
இதற்கு அநிலை வரவேற்பு இருந்தது. இத்தப்
புதிய பூத வேளொரு பணவண்டா வராத
முக்கு அவனை வினாந்து கிட்டித் தெந்தது.

(தொடரும்)

ஒருமைப் பாட்டுக்கு
ஒராய்நம் பாலாங்குள்

செய்தவர்கள் உலகத் தமிழ்மொழி நடைபெற்ற நேரம்... வெளிநாடுகளிலிருந்தோர்களும் தமிழ்நெய்யாதவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி யாக இருக்கட்டும் என்று ஆங்கிலம் மூலம் தமிழ் கற்றிருக்கும் புத்தகம் ஒன்றை வெளியிட்டார்கள். டாக்டர் ஜார்ஜ் கரேன் அவர்கள் வெளியிட்டு எழுத்த அந்த தால் இப்போது பதினா ள்ளம் பதிப்பு வந்த விட் டது. தொடர்ந்து பாசாதி பதிப்புகள், தேவநாகு மய்யாசாசம், கன்னடம், பஞ்சாபி, குஜராத்தி, ஒரியா என்று பதினா ள்ளம் மொழிகளையும் என் ன முறையில் உதற்க கொள் ளத்தகாண துக்காண வெளியிடும் அளவுக்குத் துணியு பெற்றுக்கள். ஆங்கிலத்திலே மூலமாக மட்டுமேயி டு. தமிழ், தேவநாகு, மய்யாசாசம் கன்னடம் - இந்த மொழிகளில் யாபிலாகவும் மதற் மொழிகளில் உதற்க ததற் தனித்தனியே புத்த கங்களை வெளியிட்டு ஏராள மான பல்மொழிப் புத்த கங்களை இவர்கள் திரிமாணித் திருப்பது அரசு சாத்தி டு. துப்பாணிக்ருத்த ஒரு தொழிலதிபர் இன் டர்கள் களை அனுப்பி, எழுதியுக் கட்டும் உதவியாக, இன் டர்சுட் சென்ட் போது ஆங்கிலம் மூலம் மய்யாசாசம் புத்தகத்தையாங்கிப் படித்திருக்கிறார். அது அவரைக் கவர்த்திருக்கிறது. "ஆங்கிலம் மூலம் வங்காளி தால் இருந்தால் அது பங்கு. மதற்கள்களை வெளியிடுகளை விட உதற் றுடையது நன்றாகப் புரியும் படி இருக்கிறது." என்று பாராட்டி, குறிப்பிட்ட அத்தித் தொகைக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ் வளவுபுத்தகங்களை அனுப்பி சொல்லி எழுதியிருக்கிறார்.

தந்தை கையாடல் செய்து
பயிற்சிக்கு நாடுகளில் இவர்
செல்லுபடி புத்தகங்களுக்கு
இந்தியாவாசகம் இருக்க
இருக்கிறார். ஆங்கிலம் மூலம்
செய்திருக்கும் தூக்கத்தால்
மென்மையானது. சீவனம்
இருக்கிறது. இருக்கிறதாம்.
ஆங்கிலம் மூலம் உயிர்
கற்பிக்கும் புத்தகத்தை
தென் ஆப்பிரிக்க டி.பி.பி.
இவர்செல்லுபடி. அதுமதி
வுட்க இரு திறமையின்
தரவே ஆக்கித்தொன்றது
பி.பி.பி.

* இத்த ளுந் தி னெவ்வ து
உருவ வுடைய விருப்ப வாவப்

✕ 70. [practicing](#)

பாதிக்காதா?'' எதற்குமே
பாட. ''அதற்கென்ன செய்
வது... எப்படியோ நம்
முடைய மொழி பரவு
கிறதே...'' என்கிறார்
பாலாஜி பன்னெருள்வனசாமி
சேர்ந்த திரு. ஜானகிராமன்.
தேசிய ஒருவன்மரபாட்
டுக்கு ஆகக் கூடுமானால்
பயன்படும் சிறுவருடற்றிற்குக்
கூட இந்த நிறுவனத்தை
திறப்பதில் முதல் காதாரான
ஜானகன் மனம் பரந்திருக்க
லாம். தந்திரியர்களை
குரிகள், இருக்கும் அரச
சங்கத்தின் உதவியோ
ஆதரவோ இல்லாததால்
இருக்கக்கூடியது.

“இது ஒரு குழாயாகத்
தெரவில்லையா?” என்று

தான், "யோதா மக்கள்
தீவரம் ஆகிய தகுதி
முள்ள. பக்கங்க் கழகம்
கொல்லாம் புத்தகங்களை
தீவரம் வாங்குகின்றனர்.
தெளிதா குகையிலிருக்
தெய்வம் அமோக
ஆகிய தொடக்கிதது....
யோதமே..." எனது
தீவரமொரு கதையின்
தொடக்கம்.

தலைவர் கடித்தீர் சமா
சாரமும் உண்டு. "ஒரீயா
மொழி சிறந்ததும் பாடல்
புத்தகம் போட வகையில்
தான் உட்கு முயற்சாயிரம்
புயல். ஆனால், அந்த
மொழியையும் விட்டுவிடா
மல் புத்தகம் போட்டுவிட்
டோம் என்கிற பெருமை
தெரிந்தீர்... என்கிறார்
இவர்.

அமைச்சரவைக்குப் புகார்
என்று புத்தகக் கடை
வடைக்குத் துண்டு போது
வடைத் துண்டு அது
புகார் "பாலாதிபதி"
கேள்வன்" உருவாக உதவி
வது. போது மக்கள்
எத்த மாதிரியான புத்தகக்
கடை வாங்குகிறார்கள் என்
பதைக் கவனித்த போது
கடைப் புத்தகக்கடை விடத்
கொழித் துண்டுமான்
தான்மேல் முதலிடம் பெறு
கின்றன என்பதைக் கவனித்
தார். ரேஷியோ கி.வி
மெக்கானிசம், மோட்டார்
மெக்கானிசம், வேதவேதி
கள். வெவ்வேறு செல்கள்
என்று கமிழ் நூல்கள்
கொதுங்கு நூல்கள் எப்போதெ
துள்ளினால் வரிசையைமேல்
பிடி நம்பு சொந்தார்.

இந்த மாதிரித் தொழிற்
தட்ப அறிவு சம்பந்தமான
புத்தகங்களில் எல்லாப்
பகுதிகள் 'மியன்மார்'
என்பது போட்டிருக்கும்
'மியன்மார்' என்பது தனிப்
பட்ட ஒருவருடைய பெயர்
இல்லை. பதர் எழுதினதும்
இந்தப் பொதுப் பெயரில்
தான் வெளிவருகிறார்கள்

“செவிமா ஆபரேடர் பரீட்சையும், புரொஜெக்டர் மெக்ஸானிக்ஸும்” போன்ற இந்தப் புத்தகங்கள், அதிகம் படிப்பில்லாத சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணத்தில் எளிதான முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பதில் சிறைவ கவனம் செலுத்தினார்கள். அக்கவையில் இவர்கள் வெளியிட்டுள்ள நூல் ஒன்று “மது அருந்தக் கூடாது...” எனத் தலைப்பு கொண்டது. பழைய புத்தகக் கடைகளில் கிடைத்த ஒரு ஆங்கிலப் புத்தகம்... 1915-இல் அமெரிக்காவில் வெளிவராதது. மதுப்பழி

கத்தின் தீமைகளை விவரிக்கும் இந்த நூல்தான் தமிழ்நாட்டில் எங்கெங்கென்று கிடைக்கிறது. விவரவாரம் மட்டுமல்ல; ஓர் அற்புதமான நேர இடைவெளி கொடுக்க வேண்டும். இந்த நூல் கிடைத்த ஒரு தருணம்:

மருத்துவ கலாசாலை?

“மொழி கற்றியே மூலம் செத்துப்போன ஓர் இளைஞனின் உடல் காணப்பட்டது. அவ் லுடலில் சட்டை உடம்பைப் ஒரு கடிதம் இருந்தது. ‘என் பெயர் சேனா தீரகல், என்னை அருள்

விட்டு விடுங்கள். குடிதான் என்னை இங்கே கொண்டு வந்து விட்டது”

அவர் உடல் அடையாளமில்லாமல் இந்தக் குறிப்பையும் விளக்கப் படுத்தினார்கள். மூன்று நாட்களில் ஏறக் குறைவாக மூன்று கடிதங்கள் பெற்றிருக்கிறார் என்று வந்தது. அவர் தங்கள் மனமும் இருக்கலாமோ என்று வேதனைப்பட்டு விசாரித்து எழுதப்பெற்ற கடிதங்கள் தாம் அவை

—சுப்பிரமணியம்

பா+பா ஒற்றுமை

பாஷத்தரின் பாஷ் வேறு: பாஷாஜித் பாஷ் வேறு என்றாலும் தெலிங்கோ தெலிங்கமனோ, மே, பி. தலைப்பில் பவன்படுத்திய பா “கார்த்திகை பாஷ்யராஜ் கடித்த. இப்படி பா பாஷ்யராஜ் இடம் பெற்றுள்ளார். உதாரணம்: ஒரு குடிசை - குடிசையே குடிசை. 17 பாஷைகள் அந்த 7 பாஷைகள்.

தங்களுக்காக - கவி இக்காத தெய்வங்கள். பாஷா கித்யம் - பாஷா குகியினி. அக்கி காட்டி - பாஷா காட்டி. இதே மாதிரி அவர் “தங்கனார்... தங்கனார்” என்றும் இவர் “உள்ளும், உள்ளும்” என்றார். அவர் “அழகிய ராக்கன்” என்றும், இவர் “மெய்யை தெய்வம்” என்றார். அவர் “எக் துரே தெலிங்கோ” என்றும் இவரது கதை “எக் சி பூ” என்றும் பெயரில் வெளிவந்தது! —திரைஞானி

கவி விளம்பரங்கள்

பத்திரிகைகளில் கரும் கவி விளம்பரங்களிலும் கவி பாஷா கித்யங்கள் காட்டு. செவிமா தயாரித்திருக்கும் ஒருவர். கவி விளம்பரம் போட்டிருக்கிறார். தடிசு, தடிசையருக்கு எக்கின் கிடத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமா? (தடிசைக் கொடியா கிட்டாதுப் பரவாயில்லையா?) ஒரு திருமண விளம்பரத்தில், கண்ணாடிகள், மம், என் இவர்களின் ரசிகர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தந்தி பிடிப்பாட்டு இருக்கிறது!

—செரு.

மல். என் தலை எழுந்தும் மாறி இருக்கும்." எதேச்சையாக வேறு, தூரிலிருக்க வேண்டுமெனப் பக்கம் திரும்பி, அது என்ன ஒரு கிரீக்கெட் பந்தை வைத்திருக்கே அதுவும் பழைய பந்து போல இருக்கே."

"ஆமாம். 80-வ ரஞ்சி டிராபி மேட்ச் ஆடினப்போ ஓரே இன்னிங்ஸ்ல தான் ஒரேபது லிக்கெட்சை எடுத்தேன். அப்போ தான் கிரீஸ் பந்து தான் இது. அதனால் தான் இன்னும் பத்திரமா பாதுகாக்கவேண்டும். அது சரி. நீ பத்திரிகை ஆசிரியர் தான்? ஒத்துக்கறேன். அதுக்காக என்னையே கேள்வி மேல் கேள்வியாகச் சொட்கறியே றாணும் சில கேள்விகள் கேட்கறேன். பதில் சொல்சேன்."

"தான் தான். காரை வாரம் பதில் சொல்றேனே சரி. நீயும் கேளு! எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை."

"நீ கங்கண்டல தான் மூதலன் எழுத ஆரம்பிச்சவா?"

"ஆமாம் ஒரு ஆக்ஸிஸப் பத்திரிகையில் வந்த ஒரு கட்டுரை ரொம்ப இண்ட ரஸ்டிகா இருந்தது. "புவிக்கு ஆபரேஷன்"

என்று அதைத் தமிழில் எழுதி அப்பாவிடம் தந்தேன். அவர் ஒன்னுமே கொல்லாமல் டேபிளில் வுய்லிப் போட்டுக்கொண்டார். சில வாரங்கள் கழித்து, அது கல்கண்டிஸ் வெளியானது."

"கங்கண்டல வெளியிட அவ்வளவு விஷயங்களை எப்படி தேசரிக்கிறீங்க?"

"இத்தியாலினும், வெளி நாடுகளிலும் வெளியாகிறது அதனை ஆக்ஸிஸப் பத்திரிகைகளையும் வுய்லிக்கும். எனக்கு உதவியா நாலு பேர் இருக்கார்கள். எல்லா வற்றையும் படிச்சு, கவை பாணவற்றைத் தமிழில தருகிறேன். அவ்வளவுதான்."

"எழுதற போது இப்படி இருந்தாத்தான் "முடு" ஈரும் என்றெல்லாம் உனக்கு உண்டா?"

"ம்... ஆரம்ப நாளிலே வெளிவந்த தாளில், அமைதியான சூழ்நிலையில தான் எழுதுவேன். ஆறு இப்ப என்னையே நான் மாத்திரிக் கிட்டேன். எத்தச் சூழ்நிலையாலானும் என்னுள் நினைச்சதை எழுத முடியும். சொல்லப் போனா இதைப் பக்கம் சூழத்தை அழுதுக் கிட்டடிக்கும். நான் பாட்டுக்குப் பக்கத்துல கூட

காசித்து எழுதிக்கிட்டே இருப்பேன்."

"என்ன! உனக்குக் கல்யாணம் ஆயிருக்கா? ராதனை பச்சு?"

"ரெண்டு. உனக்கு?"

"இன்னும் கல்யாணம் ஆகலை... அன்னாள் கல்யாணமானதும் தான் நான் கிணியர் ஆகும்."

(கிரித்துக் கொண்டு)

"ஆல் முக்டியமா ஒன்றைக் கேக்க மறந்துட்டேனே! நீ ஏன் மத்த பெண்கள் போல நேரா டூய்லித் பந்து விசாம. 'ஃ' போல விசாளுக்கு டூய்லித் பந்து விசா?"

"தான் செம வறட! (கபரம் 6 அடி 3 அங்குலம்) எனக்கு வறடாக்கு டூய்லித் பெணல் பன்னிது வசதியா இருக்கு. அப்போ என் பந்து எப்படி வரும்னு அடீ பண்ணறதும் பாடல்மே ணுக்குக் கஷ்டம். அதான்."

ஒரு டுண்டேரம், அமரீக் கன்மாட, அரட்டைக்கச்சேரி தடந்தது. பிறகு, வேறு விடைபெற்றும்.

ஏத்பாடு, தொகுப்பு: என் சந்திரமௌரி புனைப்படம்: சேகரி

ஒருவர்: "கரவர நம்ம ஆறுமுகம் மணிக்கண்டியில் பொருள்களை வாரங் கலே பவுமாவிருக்கு!"
மற்றவர்: "ஏன்?"
ஒருவர்: "ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிற கடனை எல்லாம் அடைக்கச் சொல்லுள் பாவி!"
-ஆர். என். பெயிரமணியன்.

பம்பாய் பாத்திரா பகுதியில் 80 வகுடங்களுக்கும் மேலாக 'பாவி லில் ரோடு' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த ஒரு முக்கிய சாலைக்கு இப்பொழுது 'நர்கீஸ் தத் ரோடு' என்று பெயர் மாற்றம் செய்துள்ளார்கள். இத்தப் பெருமை இதுவரை வேறு எந்த நபிக், நபிகைக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை.

-செய்தூர் சத்துரு.

விசேஷ பரிசுகளுடன் டெபாசிட் சேகரிப்பு விழா!

(15-3-1984 முதல் 14-7-1984 வரை)

22%

வட்டி வழங்கப்படுவதுடன்
V.I.P. BRIEF CASE
அன்பளிப்பும் வழங்கப்படும்.

மற்றும் மேற்படி காலத்தில் டெபாசிட் செய்யுங்கள் ஒவ்வொருவரும்
விசேஷ பரிசு போட்டியில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை பெறுவார்கள்.
சென்னை கிளையில் டெபாசிட் தாரர்கள் மூன்றினிடத்தில் கடைபெறும்
பரிசு போட்டியின் வெற்றி பெறுபவர்களுக்கு

முதல் பரிசு
கனர் TV

(அளவு ரூ. 10,000/-
சென்னை)

இரண்டாவது பரிசு
குளிர்ப்பதனப் பெட்டி

(அளவு ரூ. 5000/-
சென்னை)

மூன்றாவது பரிசு
வாஷிங் பெஷின்

(அளவு ரூ. 4000/-
சென்னை)

நான்காவது பரிசு
பிளாக் & ஒபிசு TV

(அளவு ரூ. 3000/-
சென்னை)

கவர்த்தகமான வட்டி விரிதங்கலில் பிசுட் டெபாசிட் துக்க
செற்கு கொள்கப்படுகின்றன

1-வருடம்

17%

2-வருடம்

18%

3-வருடம்

19%

5-வருடம்

22%

பாலவாணி டீமாட்டர்ஸ் & சென்னைஸ் ஸ்பான்சர்ஸ்

(Hire Purchase Financers for Motor Vehicles)

- சென்னை :** 91-A, கமலம் ரோடு (பிளா. விஜயலக்ஷ்மி கோபி அருகில்)
தி. கல், சென்னை-800 077 போன் : 447188 447218
- மெற்காஞ்சி :** 24/1 A, ஸ்ரீகோண்டா ரோடு (70ஆம் கி.மீ. அருகில்)
கனகசபை, மெற்காஞ்சி-560 003 போன் : 344971
- திருச்சி :** 22, மதுரை ரோடு (முதல் கட்ட) திருச்சி ஸ்பான்சர்ஸ்-820 008
- பாண்டிச்சேரி :** 11, மேல் தெரு (கனகா கந்தி அருகில்) பாண்டிச்சேரி-808 001
- தஞ்சாவூர் :** காம். 2 & 3, முதுமை ரோடு, தி. க. கனக ரோடு,
தஞ்சாவூர்-613 120 போன் : 1628
- திருவள்ளூர்மலை :** 142A, ஆனந்தவடி தெரு, திருவள்ளூர்மலை-808 001 போன் : 483
- மட்டுக்கோட்டை :** 9-A, தகவாசி தெரு, மட்டுக்கோட்டை-814 001 போன் : 453

**டெபாசிட் தாரர்கள் அறிமுகம் செய்பவர்களுக்கும்
அன்பளிப்பு வழங்கப்படும்.**

வேங்கை வனம்

அத்தியாயம் 7

உருவமும் நிழலும்

“தெருவைக் வேளாக் செய்வதைக் காட்டிலும் நாக் செய்வது நாக் எனச் சொல்லுது.”

செருகுபதி காளிங்கனுடைய எதிர்பாராத நுகழ்ச்சி அங்கு, பலரும் பணித வேளாக் எனச் சொல்லுது.

“மக்லாபிராமோ! அனுமதிக்கிறதற்குத் தாலும் ஒர் அவசரத்தை மூன்றிட்டு நுழைந்தேன். அதற்கு உறவு உரிமையும் ஒரு காரணமாகும்.”

ஒரு பக்கமாக ஒலித்து நின்ற ஒன்டொடி யார் நிர்வாகவகலி, தனது அண்ணனின் அரசியல் நாடகத்தை உக்கிரப்பாக்கிக் கவனித்தான்.

“மக்லா அசைந்ததை மூன்றிட்டு, உத்தாய் காளிங்கோ?” என்றான் வேங்கை மார்பன்.

“மக்லாபிராமோ! நாக் கங்கம் படை அணங்கு வேராவது: மாமம் மகம் என்று உறவுக்கு வேறுவகலி விடக் கூடாதது உவா? மது அருத்துவது திவாவமா? அப்படி ஒருநிலை வரக் காரணம் என்ன? இதனை அதிவ அவசியமானதாய் அவசரமாக உங்களை நுழைத்த போது நடத்திய ஓரணவு உணர்வு மூடித்தது. எக்பதை விட அங்கே நுடித்தது. எக்பதை நுடித்தது நோக்கி நோக்கி சென்று ஆகன செய்பதே தீர்மானித்து இருக்கிறேன்.”

அந்தப் புயலின் வருகையை வசத்த வகுக்கவாக்கினான் திவாவகலி: “அண்ணன் சொல்வது நாக் சரியாவது. வாரிப் படம் ஒழுங்காகச் சூழிவிட்டு நமக்கு வந்து சேர வேண்டுமல்லவா? ஏதேனும் இரகசியமாக திரும்பாது மன்னர் மனம் நோய் கண்டு மதுவை மீண்டும் மருத்தாகத் தேடி விடக் கூடாது.”

“அப்படியெல்லாம் இனி மது அருத்துவதில்லா என்று சத்தியம் செய்கிறீர்களா?” காளிங்கனின் இந்தக் கேள்வியைக்கேட்டு, வேங்கை மார்பன் விழிச்சென்ற திவாவகலி விடக்கொண்டான்.

“திவாவகலியின் நாகு நத்தி வாதிய மார்ப் ஒலித்தது: “சத்தியம் செய்வது

போவத்தான். நாக் திவாவகலியாவிர்தோ! அதற்காக அவர் செய்த திவாகம்.” எவ்வளவு அவர் திடமான இவ்வார்த்தைகளை உறித்தாலும், அவரின் ஏமாற்ற ஒளி அவ் போதியதைக் கண்ட காளிங்கன், திவாதுமாரி ஏதெனவே நெஞ்சன் மூண் கருத்த கவனம் கிளறிவிட்டுக் கொண்டான்.

“அந்த அளவுக்கு உனக்கு முதிப்பமித்த நற்களம் மயிழிந்தேன் தங்கியோ!”

“இவ்வேளாக்களாகவும் நீங்கள் மயிழ வேண்டும் அல்லா! அது நாலும் உங்களுட்க் மதுவருக்கு வருவது!”

திவாவகலி இவ்வாறு கூறி நின்றநிலை அந்த அணம்...

“தீயா?” — காளிங்கன்.

“தீ ஏன்?” — வேங்கை.

“தீ எதற்காக?” — அனமச்சர்.

திவாவகலியின் செயலிதழ்ச்சியின் புண்னை, ஒரு பதிலு ராஜதந்திரத்தை மின்னச் செய்திற்று. அவன் சொன்னான்.

“நமது மன்னரின் பெருமதிப்பை மெலும் பெறுவதற்காக!” என்று கூறியவன், ஒத்தினை நோக்கி. “தீ போகலாம்! பவன மாரிற் போது உட்க் வந்து கொள்ளலாம். ஆளுதும் உதவ ஒப்புக்கொண்ட உதவு திவாவகலிக்கு வந்து வாரியல் நன்றி கூறுகிறேன்!” என்றான்.

ஒத்தன் பகையிலும் பணிந்து விடை பெற்றுச் சென்றான்.

அதுமேல் அடங்கிவிருந்த வேங்கைவின் நாகு இப்போது அசைந்தது.

“காளிங்கன் செய்வதில் திவாயமிகுந்திற்று! தீ செய்வதில் என்னை திவாயம் இருக்கிறது திவாவகலி!”

“விவக்கான வாரிப்படுத்த எடுத்து வருவதற்கு மாறுக அந்தச் சிவா ருசியையே அகழ்த்து வர முயலலாம் அல்லவா!”

அண்ணன் காளிங்கன் போக்கை மீள நகரு கூர்ந்து பரிசீலித்து, அரசியல் நாடகமாகும் திவாவகலியை வாராக் புரிந்து கொள்ள முடியும்?

“திவாவகலி! எதறு விவக்கமானக் கொல்கித் தெவிதவயல்குருவாணித் தீர்மானத்துக்கு வரச் செய்வாரோ!” என்றான் குறமச்சிடுமார்.

“அனமச்சரிப்போனோ! அண்ணன் மாது வேடத்தில் சென்று, தலைமறைவாக இருந்து

கோவி.மணிசேகரன்

செய்யப்படுவதை விட, நான் ஒரு ஆணை
களைவை முன்னிட்டே இங்கு இருக்கிறேன்.
பேன். நானும் அங்கேயும் ஏதோ ஒரு
ராஜதந்திர அடிப்படையில் நிறுத்திவைக்க
அரண்மனைக்குள்ளேயே துணுக்கு விட்டேன்
கூட."

"துணுக்கு...?"

"வார்ப்பட வேண்டிய அங்கை கவனிப்ப
தொடு, போர்ப்பட இரகசியமாகவும்
அதிகமாகவும். தானே..."

"நீ? வேண்டிய மார்பை நான் அவசரத்
தில் துடிக்கிறேன்."

நிபாசுவலி தலையிடுகிறாள்: "நான் இவ
வரையே நிரூபணியை நேருக அகர்த்துப்
பார்ப்பேன். இதயத்தை உறுதியில் பார்ப்
பேன்; எனது கண்ணீர் கவனத்தில்
காதலில் கவிதைவாக்கில் சொத்துவென்;
வேண்டிய விருத்தியை பரணியாக்கிப்
பாருவோம்; அவரது மார்பை துடித்துக்
கொண்டிருக்கும் துடிப்புக்களை ஒலிப்பாக்கி
ஒலிப்பாட்டோம்! நிரூபணியைத் திருத்தி
வேன்; நிரூபிப்பதே செய்வோம்; நிரூபணத்
துடிப்பு எம்மதிலும் செய்வோம்! இதனை
மனதாக்கு இப்படியே நான் செய்யும்
மரியாதைக்குரிய உடமை."

அவளது நெஞ்சில் நீர் பரவாமலே
தானும், திரைத்தாள் அதனைக் கவனத்தில்
மனது நிறுவாத காதலில் கொண்டாள்.

"நல்ல நினைவு!" என்று பேசினாள்
பார்ப்புக்குள் குறுக்கிடுவார்.

"ஓ...நிபாசுவலி..." - அவளது மகிழ்வு
போனது வேண்டியமார்பை.

"தயவுசெய்து நீ எது குறித்தோ என்னை
சொல்லுகிறாய்?... - என்று குறுக்கிடுவோன்
டான் கவனிக்க."

"அரண்மனையின் துணுக்கு அங்கு
காதலியை? சொந்தப் பெயரில் துணுக்கு
தலையா? இதற்கான திட்டம்?" - என்றான்
வேண்டியமார்பை.

"அதனை என்னிடமே தம்பி விடக்
கூடாது?" - என்றான் நிபாசுவலி.

"உன்னை தம்பிவிட்டால் நான் வேறு
யாரை தம்பிப் போடுவேன் நிபாசுவலி!
ஆனால், கவனிக்க எதற்காக அரண்மனை
யின் துணுக்கு ரகசியமறிய வேண்டும்?"

"ஒருவர்களை நான் இவ்விருப்பம் கண்டு
புத்தம் முழுமையானது?"

கவனிக்க எதிர்த்து போனான். அவ
னைவே வேறுவிதமாகப் பிரதிபலிக்கச்
செய்திருக்கிறான் தங்கை.

வேண்டியமார்பை, "நீ ஒரு ராஜ
தந்திரியாக இருக்க வேண்டியவன்!"
என்றான்.

கவனிக்க எதிர்ப்பம் தோக்கி குறுக்
கிட்டான்:

"அதனால் நான் மாமன் மனதுக்கு நீங்கள்
இவ்வுக்கு ஒரு ராஜதந்திரியான மாயப்பண்ணை
யைத் தேடுகிறீர்கள் போதும்!"

செருக்கென்று உலர்த்தித் துண்டிப்போர்
யுக்கு. "ஆமாம், கவனிக்க! என்னையும்
சிறைக்கு ராஜதந்திரியைத் தேடுகிறேன்."
மோனிக்கென்று கவனிக்க. "அப்படி
யானது முத்தவாதாக மகிழ்வான் நான்
நான்."

"நீயே வேறு யாராக இருக்க முடியும்
அல்லது!" என்று அமைதிப்படுத்தினான்
நிபாசுவலி.

இனி நிபாசுவலி தன்னுடன் வருவதை
எண்ணித்திரும்பித் தடுத்து நிறுத்த முடியாது
என்று எதிர்த்து நின்றான் கவனிக்க.

நிபாசுவலி கவனில் புறப்பாடு என்று நீர்
மனதுவாது.

நிபாசுவலி முத்திதே உலகு, என்று
அதனைப் போல் நிறைவாக கிரகித்த
போது...

பயணம், வேண்டியமார்பை வாழ்த்துடன்
புறப்பட்டது.

ரத்தத்தில் கவனிக்க. நிபாசுவலி, ரத்
தாரதி பகப்பி, உட்குருத்த வீரர்கள் -
அறிவோம்!

இவன் ஏன் தன்னுடன் வரவேண்டும்?
நெஞ்சு இவனையும் அறிவிக்க கொண்டு
கவனிக்க கவியது. ஆனாலும் அப்போதெல்லாம்
அவன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். கேட்கக்
கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறான்.
நிபாசுவலியின் நினைவோ...

வேண்டியமார்பை நீக்கி கொண்டிருக்க
தான்.

உட்குருத்த வீரர்கள் குற்ற வீரர்களுக்கும்
கொடுத்த குற்றங்கள். அவர்கள் எக்கார
னத்தை முன்னிட்டும் தனது சொத்துக்கு
நீதி இங்கே கூடாது. எதுவாகுமென்றால்
தங்கை கவனத்து வேண்டியக் கூடாது
என்றே அனைத்தரமான உட்குருத்த
அவன் இரகசியமாகப் பெற்றிருக்கான்.

நேற்றிரவு...

-நிரூபணியை வரப்படுத்த நினைவு
கிடைக்க வேண்டியது என்ன நெஞ்சை நான்
மாக்குகிறது நிபாசுவலி! நிரூபணியைத்
நிரூபணியை நான் கவனிக்கிறேன்; உனக்குக்
கொள்கை எடுப்போம்!

-அப்படியெல்லாம் நான் கோபித்துக்கு
யல்கிறேன்? எனக்கும் ஆசாபாசங்கள்
இல்லை!

-உனது போக்கு இவ்விதமான நிரூபித்
தொடு நிபாசுவலி! நிரூபணியை நீ
என்கிறாய்? என்ன சொல்லப் போகிறது!

-சொந்த பிறகு நீதிக்கே வேண்டிய எதிர்ப்பு
குறுக்கிடுவான்!

-உனது வருவையை நான் ஆவனோடு
எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்!

-அப்படியெல்லாம் நிரூபணியை கரு
கவனிக்க எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்!

-நீ வந்தாயே அவன் வந்த மாதிரி
தானே என்று கூறினான்.

தனிமையில் பேசிக் கொண்டே செல்வ
முத்தவாதில் செல்வதற்கு.

அவர்கள் மனது என்னைய அடைந்த
போது, இருவருக்கும் தனது கவிய பெயர்
கத்தலை கிரகிக்கத் தொடங்கி விட்டான்.
நிபாசுவலி நேற்றே விட்ட நிமித்த தான்
டவனாயினான்.

மனது என்னையிருந்த அதே வழிப்
போக்கில் சந்திரத்தின் இரகசியக் கவனிக்க
தங்கை.

உனது பொருட்டு பகையினைய அனுப்பி
வைத்தான்.

கிணைந்த உழைப்பு...
சிறந்த பிணைப்பு!

பந்தை கதம்
செய்ததும்
உறுதியை
கொடுக்கின்ற

பந்தை கதம்
செய்ததும்
உறுதியை
கொடுக்கின்ற

போர்ஹென்ஸ்
டபிள்-ஆக்ஷன்
தேப்ரன் போல.
உங்கள் பற்களை
கத்தம் செய்யும்போதே
ஈறுகளையும் தேய்த்துக்
கொடுக்கிறது.

போர்ஹென்ஸ்

டே-இன்-ஒன் தேப்ரன்

ஆங்குலர் மலகல்,
அடல்ட் மற்றும் ஜூனியர்
ஸைஸ்களில் கிடைக்க
கிடைக்கின்றன.

*In
Trust
For The
People...*

The entire wealth gathered by the Founder of Tata Enterprises, and his sons and successors, over almost a century of industrial pioneering is bequeathed to Tata philanthropic trusts and foundations.

The whole of that wealth is held in trust for the people and used exclusively for their benefit—scholarships for education, grants for rural welfare, contributions for medical research, support for national institutions, and donations for relief from natural disasters.

The circle is thus complete: what came from the people goes back to the people many times over.

'TATA ENTERPRISES'

காணியெழு அந்தக் கிராமத்தைக் கவ
னிக்கச் சென்றது.

தனவந்தர்கள் பொருட்டு ஒழுகியதைத்
திருத்த அந்த அழகிய தனிமையின்
நிபாக்களில், தனித்து அமர்ந்து பாண்டிய
அரண்மனையின் எங்குதான் நுழைந்து எப்பது
குறித்து ஆயோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.
ஒன்றை விளக்கு பெரிதான ஒளிபரப்பைக்
கொண்டிருந்தது.

கேள்விக் கேள்வ காணிக்கை எதிரி
ரத்தை அடைந்து. கேள்விப்பயண
தீண்டு கவி வானத்தை அகலாந்து
நோக்குகிறது.

அவ்வது நித்திரைக்குப் தருவிப்பவன்
களைக் குறை சொல்ல முடியாது என்பது
பொருள் தட்டைநிரக்கப் பித்திரைகள்.
தன்னைதான் அறிவிக்கிறேன். அமர்ந்த
அழகு பாரிக்க ஆரம்பப்பட்டான்.

அது முடியவில்லை.
ஏன் பழிவாங்கி நாமே அமர முயற்சி
கூடாது?

கேள்விக்குறி இன்னும் பக பழகித் தன்னை
நித்திரை.

திருமேனியை அரவிகை முயன்று.
அவருடனேயே காண்போ அறிவிப்பில்
அமர்ந்து. கெட்டுமையாகிவிட்டிருந்தது...?

"ஆகாக்கும் ஓர் அளவு உண்டா
காணியா?" என்று மேலும் விசாரித்தான்
உட்கொண்டான்.

உத்திராத்தன் அழைத்து அகலாது
பிரேமனிக் கிருஷ்ண காணிக்கை. தன்னைதான்
நித்திரை மேற்கொண்டு நித்திரைக்கும்.

ஆத்திரம் போக அகலாதுதான் நித்திரை
கவனிப்பது.

அமர்ந்திருந்த நிபாக்களில் மேல்வாக் கண்
முனாத்திக் கவனிப்பது.

"என்ன அளவு? அங்கேயே நித்திரை
யோசிக்கிறார்களா? உங்களை காண்குங்கள்."

அவன் கண்ணை அகலும் ஆத்திரமாகக்
கவனிப்பது. கண்ணின் முனாது...

"ஆத்திரப்பட்டு வேண்டாம் உங்களுக்குத்
தான் புரியாததான் உங்களுக்குத் கற்று
தொலுத்தேன். இது புரியவில்லையா?"

புரியவில்லை என்பது போலத் தன்னைதான்
கிருஷ்ண காணிக்கை.

விளக்கொள்கிறேன் பூதகாரமாக நித்திரை
அவ்வது நித்திரை பங்காளமாக அகலித்து.

"அன்னா! கிவ கவனிக்கிறேன் உருவத்தை
கிட நித்திரை பெரிதான இருக்கும். தெரியுமா?

தெரியாவிட்டால் உங்களுக்கு நித்திரைப்பாடுகளாக
இதெல்லாம் உங்களுக்கு நித்திரை கிட என்ன
நித்திரை பெரிதான இருக்கலாம் அக்கலா?"

காணிக்கை கண்ணின் நித்திரைப்பாடு
தட்டிப் புறங்கு கவனிப்பது.

"இப்படிப் பாண்டிய அரண்மனையின்
அழைத்து நித்திரைக் கூடாது என்னதான்
நாளும் கிவ தொடர்ந்திருக்க. என்னதான்.

காணப்படுகிறேன் அறிவிக்கை அகலிக்கைப்
பொலுக்கை. அது திருமேனி கவனிக்கை

நித்திரை. அந்த கண்ணைக் கவனிக்கை நித்திரை
ஆயோசப்பட்டுச் சிறி நடத்த முயற்சி கிட

காரணம். ஒரு தன் கவனப்படு கிடைத்தது.
புறப்பட்டு கிடக்கலாம். இந்த உங்களை
கண்ணை தனவந்தர்கள் தான் ஏன் முயற்சி

ஒருவர்: "எனக்கு கவனப்படு
பொருட்டு இப்படி அகலிக்கை?"

மற்றவர்: "ஒரு நிமிஷம் கூட
கிடாம என்னதையும் பாருடாண்டு
தான் கொண்கைதான் கேட்கலாம்.
இப்போ கிடப்பின் அகலித்துக்கு
கற்று நித்திரை கார் காண்கை!"

—ஆர். எம். கப்பிரமணியன்.

கூடாது! தான் அகலித்துக் கண்ணை கெட்டுப்
யோசிக்கை! எத்தனைத் தன்னைதான் கெட்டு
கொண்ட நேரிலாவும் அகலிக்கை உங்களை
கூடாது கற்று உங்களுக்கு உட்கொண்டான்
இருந்து. இப்படிதான் பொருள் திருமேனியின்
இதயத்தில் உங்களுக்குத் தான் கவனிக்க முயற்சி
கார் அகலாது! என்னக்கு நேர வேண்டிய
இதயத்தைப் பறித்துத் திருமேனியிடம்
கொடுக்க தான் கண்ணை கவனிப்பார்களா?"

காணிக்கை ஒருவரைக் கருகிவிடலாம். மற்ற
வரை உங்களுக்குக் காண்குங்கள்.

"அகலிக்கைக்குத் தெரியுமா? கார் கார்ப்பட்டி
கிவ கார்!" என்னுள் காணிக்கை.

"தன்னை தன்புத்திரு இது ஓர் ஆவதில்
ஒருவர்க்கு தீக்கை மதுகாரியோடு தன்னை
நேரத்தான். தான் பொருள் கற்று மொதலாத
நித்திரை தன்னைதான் ஏற்பட. வேண்டும்கலா?
மேலும் இந்தக் கிவக்கு ஒரு முகூர்த்த
தான் குறிப்பிட்டு. பகலுக்கும் பகலுக்கலாம்
அறிவித்து. மாண்பிட்டு. பாண்டிய மார்பை
கண்ணை அகலிக்கை கொள் அகலிப்பிராமம்
கருகி இருக்கிறேன். அவரும் ஏதற்கு
கொண்டார் இதன் மதுகாரியை? புத்தகம்!
புதித்தான் அகலாது!"

திருமேனியே இவன் ஒரு மகாராஜகந்திரி
கிவ கண்டு வேண்டுகலாயம் கிவத்தான்
யோக. காணிக்கை மதுகாரியோடு.

"அதுகாரி! அரண்மனையின் எப்படி தன்னை
கற்று?"

"பொருளு புறப்பட்டு; என்ன நித்திரை
கார் கூடிகை புறப்படு!"

நிபாக்களில். தன்னைதான் ஒருவரை
கண்ணிப் பார்த்து. - தரும் நிபாக்களின்
கண்ணை தனவந்த தட்டிப் புறப்படுகிறேன்
நான் கண்டு நித்திரைப் பார்த்துத் தன்னுள்
கெட்டுகலாது முயற்சி கிவக்குக் காண்கு.
இப்போது கண்ணைக் கவனிக்கென்று கிவக்குத்
தொடர்கிறது.

[தொடரும்]

படிக்களாய்ச்சி நாட்கள்

நாநாநாநா

நாநா நாடித்து விட்டில் உட்கார் வைத் ததைப் போயிருந்தது அவனுக்கு. ஒரே இடத்தில் இருக்க முடியாமல் உறுத்திக் கொண்டிருந்தது ஒரு சங்கடம். எவ்வளவு நேரம்தான் விட்டு வளர்ச்சியை வேறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும். வெளியில் கூட தங்காட்ட முடியவில்லை. பார்த்திற ஒவ்வொரு நபரும் கொஞ்சம் இளக்காரமாகப் பார்த்திறதைப் போல, நெஞ்சு, திறைய வளர்ச்சியுடன் இவனது 'இளக்கைய திறைக்கு' சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் போல நடந்து கொண்டிருந்த மாதிரி படுகிறது இவனுக்கு!

நெறுவரை சிந்தித்துப் போய் சந்தோஷமாக வளைய வந்து - எவ்வளவுதான் உணர்வுடன் நெறித்துப் படுகிறது - உதவியது எவ்வளவு போய் எவ்வளவு இந்த நாட்கள் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அப்பாவிடம் போய் சொல்ல முடியவில்லை. பா. வ. ம. படுக்கையிலிருக்கிறார். எவ்வளவுதான் பா. வி. தேய்த்து, மெய்த்து நெருத்திச் சண்டையில் உயிரைத் தேய்த்துக் கொண்டு விடக்கிறார். பேசக் கூட. நிரவிக் மெதுவாகத்தான் வருகிறது. உதவிதான் அவசியம் வேகத்திலும் உணர்வின் அழகம் மான பார்வைக்கும் பேச்சுடன் எடுகொடுக்க முடியவில்லை.

"ஸ்டீவர்த் எவ்வளவு..."
பக்கத்திலே போய் உட்கார்த்து வந்துப் பக்கம் குவித்து. "இன்னும் முடியவில்லை போக வார்த்தைகள் நடக்கிறது. சீக்கிரம் முடிவுக்குமே" - என்று சொல்லும் போது தனக்கே நம்பிக்கை இல்லாதது குரலில் தெரிந்தது.

அப்பாவுக்கு அந்த தீர்மானிப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. என்னக் கொஞ்ச நேரம் அவ்வளவு பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். அந்தப் பார்வை அவனை வருடிக்கொடுக்கும். அப்பா...

அப்பாவிற்கும் சரி, எஸ். எஸ். எஸ். சி. முடித்து விட்டிருக்கும் அக்காவிற்கும் சரி, விட்டிருக்கைப் பற்றி சரியான விவரம் தெரியாது.

இவ்விடத்தில் சாப்பிடுகிற போழுது அவ்வளவு இரவு படித்துக் கொண்டிருக்கும் போழுது கேட்பார்கள். "ஸ்டீவர்த் எவ்வளவு பிற்து" என்று.

"ஏன்னோ! ஹார்பர் ஸ்டீவர்த் நடக்கும் போது உய்யல் தாளாளமான ஏதும் பார்த்து வரம் இல்லையா..."

"முடியாது உமா! உன்னையே தவறிய முடியாது. திறைய போடுகிற இது வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. உயிரைக் கொடுத்து அவர்களைப் போராடற போது யாரும் உன்னையே போய் வேலுக்கை பார்த்து முடியாது..."
அவனுக்கு எட்டென்று தன் வெளியில் தப்பி புரையும்.

அம்மாவும் கூட சில சமயங்களில், "ஆமாம் வேலை இவ்வளவு தாளுக்கு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்! என்ன ஆகுமாம் நீங்கள் தானே எவ்வளவு வேலையையும் சம்பளம் முடிவாகும் செய்யலாம்!" என்று கேட்பான். "உனக்குப் புரியாத தியாயங்கள் எல்லாம் எல்லாருக்கும் தரியலாம்னு நீ திரிப்பார்க்கக் கூடாது!" என்றதும் கொஞ்ச நேரம் அவனையே பார்ப்பான்.

அப்பா இந்த வேலை இவனுக்கு விடக்கூட தான் எவ்வளவு சிறப்பப்பட்டார்.

ஒரு பத்திர எழுத்தாளராக இருந்து, இப்போதும் கும்புதற்கும் ராப்பகலாக அலைத்து கொண்டிருக்கும் பீழைமயிர் தன் மகனுக்கும் தொடர்ந்து விடக் கூடாது என்பதில் எவ்வளவு உணர்வாக இருக்கிறார்!

இன்று -
"உனக்கு வந்த எண்ணாது ரூபாய் சம்பளமே காண மாட்டேய்க்குமே! இவ்வளவு மிச்சம் வைக்க கைக் காங்கி உமா கல்யாணத்தை நடத்தப் போகிறேன். அவ்வளவு கஷ்டம் தெரியாமல் வாய் வளிக்காமல் இருப்பதாயிரும். முப்பதாயிரம்னு கேட்கிறாயோ பக்கத்திலே போகக் கூட நமக்கு பயமாக இருக்கு..."

இவனுக்கு பதிக் சொல்ல முடியாது.
"முருகேசா உனக்கு ரெண்டு எட்டை நல்லதா எடுத்துக்கோ! வெள்ளையா ரெண்டு பெண்ட் பனிக்கொண்டு எடுத்துக்கோ..."
அப்பா பார்த்துப் பார்த்துச் சொல்லுவான். ஆனால் அவ்வளவு ஒக்கொரு மாதமும் அந்த ஆண்டைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறான்.

தாவிடுவதற்கும் போய் பார்த்துத்தான் டெஸ்ட், டிரீமெண்ட் என்று ஏராளமாக செய்கிற விருமோ என்று பயத்திலேயே அவர் மெனமாய்விருந்தார்.
முருகேசன் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் அவர் அதைவதாய் இல்லை.

"மனத்தெம்பு இருந்தால் போதும், கைமருத்தானேயே எந்தையும் குணப்படுத்தி விடலாம்" என்பார்.

இருந்தாலும் சில சமயங்களில் அவரைப் பார்த்தும் பொழுது மனத்தில் அடிமிக் பயம் புரையும். அவர் திரும்பதைப் போல் பேசிய மருத்துவ செவடி எவ்ளும் அவளும் ஒன்றும் செய்ய இயலாது.

மாதாமாதம் துண்டு கிழாமல் சமாளிப்பதே கஷ்டம் என்றால் அந்த ஆசைக்கும் இந்த ஒரு வார கட்டரைக்கிதும் மண். காலையில் எழுந்ததும் காயிலை முடித்து விட்டு கடைசி விட்டு பேங்க் மேனேஜரின் தயவில் தரிண்டு பேப்பர் வாங்கிப் படிக்கும் பொழுதில் கூட, "இப்போது கட்டரைக் முடித்து விடக் கூடாது?" என்று மனம் அடித்துக் கொள்ளும்.

பேங்க் மேனேஜர் பேச ஆரம்பித்து விடுவார்.

"என்ன முருகேசா! எப்போர் நடிப்பு மாம்..." என்று கேட்ட படியே துக்கிலை

மடித்துக் கட்டியவாற பக்கத்தில் வந்து உட்காசித்து கொள்வார்.

"தெரியலி..." சொல்லும்பொழுது தொண்டைடில் துக்கம் உருளும்.

"எங்க் விடப் போனாக், எங்க் கொன்ன கொ ஒரு மாசம் ஆறும்னுதான் தொனாது. மத்திலும் விட்டுக் கொடுக்கிற மாதிரி இல்லை. இவங்கலும் ஒத்துக் கொன்ற மாதிரி தெரியலி. ரெண்டுலு நுண்ணு பார்த்தாதான் ஆசைனு 'சிஸ்டர்' இருக்காங்க. ஆமாம் நீ சிவல எதையும் கூட்டி, கொடைக்கானலு ஒரு டிரீப் அடிச்சுட வேண்டியதுதான் கூம்மா ஜாஸியா..."

"என்ன சொகிஸ்ரி! இது எப்படி சாதினியம். அவசரக் சம்பளம் போகிறதே என்று கவித்தெரிச்சலுடன் இருக்கும்பொழுது கூட்டி வைக்கும், கொடைக்கானலையும் நினைத்துக் கூடப் பாரக் நடிப்பானே! இது வேண்டு

மெய்தே ஆறும் பாரீசு விடுகின்ற
வார்த்தை! வறுமையை ஒழித்தும்
பாரீசு தீவித்தெ வந்ததாயி!

அதற்குப் பிறகு பேய்ப்பீசு படிப்பதற்கு
எதையும் இருக்காது!

மற்றவர்களைப் போல மதியம் படம்
பார்த்துப் பொழுதைக் கழிக்கக்கூட மனம்
ஒப்பாது. என்ன படங்கள், திரும்பத் திரும்பு
ஒரே கதை! அரைத்த மாவு! ஆபாச வச-
னங்கள்! இரட்டை அர்த்தப்பாடங்கள்!
என்ன இருக்கிறது புதிதாக!

எனது எதைபோ தீவித்துக் கொண்டு
நடத்தவனின் கால்கள் "செர்ஜின்ட்ரார்"
ஆயினன தோடெ டத்தன.

அப்போ அவன் கார்டெய்டெட் சாப்பிரைட்
டராக இருக்கிறான். அவனிடம் பேசினிட்டு
வந்தால் இப்பொருளை தீவிமைக்கு கொஞ்-
சும் இதனால் இருக்கும்!

ஆயினன் கார்டெய்டெட் கவர் அருகே
கொத்து கொத்தாக மணிதாக்க. தீவரையப்
பேர், வேஷடி சட்டையில், மடியில் பணத்-
துடன், பச்சை திறப்பதிர்த்துடன் கிராமத்து
மணிதாக்க, காத்தித்துக் கொண்டு... தீவிப்
பாதித் கொண்டு...

உள்ளே நுழைந்ததும் என்னிடம் பட்டது
அந்தப் பெண்டாக, அவளை அவன் தினமும்
ஆயின போதும் போது பார்ப்பான். அவ-
னின் அழகையும், அடை அணிபும் நேசித்தி-
வைவும் தீவித்து தீவித்து சந்தோஷப்பட-
புகுக்கிறான். தினம் தினம் சந்திப்பதால்
அவன் அவனைப் பாரக்கும் பொழுதுகொஞ்-
சும் இதன் விளைவுப் புகையை பூக்கிற
மாதிரி கூட படும், மற்றபடி பேசும் பழக்க-
மில்லை! அவளா இப்போ!

கிபரங்கடைக் காவலிக்கும், அவனிடம்
விளாசிக்க மனம் தப்பிவது, என்ன தீவித்து
கொள்வானோ என்று! சந்தர்ப்பம்கொடுத்த
தும் வேண்டியவரே பேசுவதற்குள் என்று
தப்பர்த்தம் பண்ணிவிட்ட கூடாதே என்றும்
பயமோ இருக்கிறது!

"நல்லோ... எக்கெய்யும் மீ இங்கே சரம்
நாதன்னு ஒரு சாப்பி கரட்டார்..."

அவன் ஒரு தீமையும் திரிந்த முருகேசன்
பார்த்தான் வெண் ஏதும் இன்ன போதும்
அப்போது அவனுக்கு.

"அவன் சாப்பி சாப்பிடப் போகிறாருன்னு
இப்போ வந்திருக்கார், உங்க ஆயின விவா..."

"அதோ என்ன அழகான ஆறம்பிக்கிருள்
என்று சந்தோஷமாய் இருக்கிறது. எவ்வளவு
செய்யாக என்னைத் தினம் அந்த நேரத்தில்
சந்திர்ப்புகளை வைத்து 'ஆயின கோயில்
பெரிசை' என்று என்னுள் போட்டிருக்க-
கிறது."

"தாய்க்கு 'மட்டை' பண்ணிக் கொண்-
புகுக்கிறோம், ஒரு காரமாயி விட்டது இன்-
னோ! பேய்ப்பீசு பார்த்திருப்பீர்களே..."

"ஐ..."
கொஞ்ச நேரத்திற்கு இரண்டு பேரும்
ஒன்றும் பேசிக் கொள்வனிலில்லை. அவன்முத-
திக் உலகியின் ரேகைகள் படர்த்தன.

இது என்ன ஆசாயம்! முன்பின் தெரி-
யாத ஒருத்தனின் தந்தாயின் வெளித் திறத்-
தத்திற்கு கருத்தப்படும் கபாவம்...

"எப்போ முடியுமாயி..."

கவலை வித்ததால் முருகேசன்,
அந்த நேரத்தில் சாமரத்தனின் வழுக்கை
சொம்பு சதவிசரமாக இருக்கிறது.

"ரே! என்னடா... எப்போ வந்தே..."

அவன் அவனைப் பார்த்து இயல்பாகப்
புகையைத்தான்.

"ஐ... இப்பத்தான்..."

"எனது திரும்ப வெண்குழப் போததா
இப்போ! என்ன பேசுறா. தீவி! அதுக்கு
ஒரு கப்பல் வேணுமா!"

முருகேசனுக்கு சிரிப்பு வந்தது. அவனின்
முத்தின் புன்னகையில் சாவல்கள்.

ஒருத்தர் தீவிமையை ஒருத்தர் புரிந்து
போகிற போதுதான் விட்டதும், வெளியும்
கூட சந்தோஷம் தருகிறதே! இப்பவனிடம்.

ஆயின காவலின் ஒரு கார் வந்து
தின்றது. இரண்டு பேர் இவர்களை சாமரத்தனை
தோடெ வந்தனர்.

ஒருத்த தீவன ஐந்து தீமையும் பேசி
முடித்ததில் முருகேசன் பார்த்து -

"கொஞ்சம் வெளியே போவோமா?"

என்னுள்.

முருகேசன் எழுந்த.

"கெரக" என்று அவனிடம் விடை

பெற்றுத் தெருவின் இதரவி நடந்த

பொது.

"என்னடா! வந்த அண்ணிக்கு சிறேனிடம்
பிடிக்கட்டே! இனிமே உங்களை அடிக்கடி
பார்த்தாலாமனு கொடுத்து" - சண்டிகுருள்.

**கோகுலம் இருக்குமிடம்
குதூகலம் பொங்கும் சூல்வம்**

கோகுலம்

உங்கள் குழந்தைக்கு இவன் மாத கோகுலம்
வாங்கித் தந்துவிட்டீர்களா?

பட்டினத்தார் ஒருநாள் ஒரு வயல் வரப்பில் தலைவகுத்துப் படுத்திருந்தார். அந்த வழியே போய்க் கொண்டிருந்த இரண்டு பெண்கள் இருவர். "எவ்வளவு பெரிய துறவி! வெகுநாள் தனமயில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் பார்த்தாயா?" என்றார். இவ்ருரு கூறொ. "படுத்துதலும், தங்கிய வரப்பே வேண்டியிருக்கிறதே. இந்தச் சந்தைத் துறக்கெல்லியோ!" என்றார்.

இதைக் கேட்ட பட்டினத்தார் வரப்பிலிருந்து தலைவகு எடுத்து, வயலிலேயே எய்ததார்.

உடனே இரண்டாமவர் சொன்னார்: "பார்த்தாயா? இப்போது கூட அடுத்தவர் என்ன பேசுகிறார் என்

பதைக் கூறு கொடுத்துக் கேட்டதே வழக்கம் போலெல்லியோ!" -காசியார் பேச்சிலிருந்து, சொன்மார்.

"சேச்சே! அவனைத் திரைத் திரைப் ஆயில் போனும் போது பார்ப்பேன். அதுவும் நீ இங்கேவருவதுவாகவே விளங்கிவிடும். ஆமாம் அவ பேர் என்ன...?"

"அதுக்கு செட்டர் எழுதப் போதியவர் என்பார் இதோ பார். சொன்னால் சொல்லக் கூடப்பட்டவன். அது எப்போதிலிருந்து தமிழ் விட்டது ஆறு பேர் இருக்காங்க. தங்கிய போனாலும், கொஞ்ச வரையும் ஒழிக்க அவ தமிழ் தங்கியிருந்த பிறகுதான் அவ யானும் பண்ணிப்பார்! அதுவரைக்கும் அவருக்காகக் காத்திருந்து வயசா செவ்விய வாயில் எப்போதும் பண்ணிக்கொடுக்க சொன்னால்... தானே அவனைக் காணிக்கை சொல்லிவிடும்..."

முருகேசனுக்கு ஒரு நிமிஷம் அந்தப் பெண்ணின் முகம் நினைவில் வந்தபொழுது.

"எவ்வளவு அழகான முகம்! புத்திரசாதித் தன்மையான கண்ணி எல்லாம் இருந்து வந்த பரமோஜனாமி பணம் மட்டும் இல்லாததற்காக எத்தனை ஆசைகளைத் திரைக்கம் செய்து விட்டு மானம் வேண்டாமா என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்... ஒரு நிமிஷம்கூட அந்த ஒரு கைத்திரை... ஒரு நிமிஷம்கூட அந்தாட்டி! இப்போது நமக்குக் கைத்திரைக் கூட எவ்வளவு திருப்பிரகாரம் இருக்கும் வாழ்க்கை..."

"எவ்வளவு கணவா! ஒரு பொண்ணு பெரிடக் கூடாதே! வாய் திறந்து காதுகளை ஆரம்பிக்க கவனமாகக் கவனமாகப் போலிடு விட்டாள்..."

சிரித்தார்.

பிறகு பெண் சிவியாவிருந்து திரும்பியது. கொஞ்சம் அரவியல், (பாக்கியவராகி, தெய்வ விதா பற்றி), கொஞ்சம் அன்-எம்ப்ளாய் மெண்ட் (செயல் - எம்ப்ளாய்மெண்ட் பிரபந்தங்கள் பற்றி) பெரி முடிந்த போது மணி ஒன்றாக.

சான்றாத்திட்டம் விட, பெரும்பொது மனதில் எத்தொழும் இருந்தது.

"அதோ..."

"இது" என்று சொல்லிவிட்டு நேரம் செட்டர் நினைத்து ஒரு தும்பை ருபாய் தொட்டை எடுத்து முருகேசனின் கையில் திணித்தார்.

"இதை வைக்கக்கொ..."

"ஏன் என்ன இது! உங்கிட்ட வரவு பணம் செட்டர்!" முருகேசனின் பதில் தந்தது ஒரு சிவியா அழித்தார்.

"சொல்ல சிவியா! பண்ணுதே மட? நேத்து நீ இங்கேவருவோ விட்டுக்கு வந்திருக்கேன். என்ன சிவியா! பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறேன். இதோ பார், தானும் இதை உதவிவாத்தாகச் செய்ய நேன். இன்னிக்கு தங்க வரும்மான். அது ஒரு ரூபாய் கொடுத்தேன். இங்கேட்டா காய் மட்டும் தான் முடிவிருக்கும். இப்போது போ! கூடகரக் காப்பாணி செய்வான் கத்ததும் அட்டியும் முத்தாயர் வாங்கிக்கொ..." - அவன் பேரம்மிட்டார்.

முருகேசனுக்குக் கொஞ்ச நேரம் ஒன்றும் பரிசுவிடவில்லை. தனரையிருந்து விட்டத்கப்பணம் மாறி இத்தரு என்ன செயல் என்ன அவசியம் என்று ஒன்றும் சிவியாவிடம், எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக உதவி செய்திருக்க, கொஞ்சம் பணத்தக் கூட எவ்வளவு உரிமையுடன் அட்டிப் பட்டாயமாகத் திணித்துவிட்டுச் செய்திருக்க எவ்வளவு நினைக்கும்பொழுது எத்தொழும் மனத்தது அழித்தியது.

செட்டப் வயலில் பணத்ததத் திணித்துக் கொண்டு விட்டா நோக்கி நடக்கும் பொழுது அந்தப் பணத்ததத் (செயல் தம்பிக்கைகளையும் தன்னுடன் திணித்துக் கொண்டது போலிருந்தது முருகேசனுக்கு!

நடத்தார்.

(9)

தகவல் :
தொண்டியாடையின்
சுத்தரம் :
வாழ்க்கை :

வருவாள் வர் சிந்தகார்
நீர்செய்வன் தீர்ச்செய்வார்
மோதலுடன் சம்பந்தமில்ல
வென்று தாடைத்து பந்தித்
திரைத்துக் ககாண்டிருந்
தார்.

சிம்பா, தேவதீபத்
கயிலை டிஸ்கோ
எடுக்காடு டிஸ்கோ
டாட்டர் கிட்டி டிஸ்கோ
சிவா "எனது கிட்டி கிட்டி"
கயிலை கிட்டி கிட்டி
கயிலை கிட்டி கிட்டி
கயிலை கிட்டி கிட்டி

[illegible]

**தமிழ்நாட்டின்
பெரிய நகரம்
சென்னை**

தற்போதத் திண்டு கோல லேசன பாய்க்குள் சதீஷ் /

ஹாரிசு சத்யா
உள் தலைநாடு
வந்த சிறந்த
நாடு போல -
பிரதீப போல
இருந்தது.

மேலாநாள் பித்தன்
சுட்டிகள் உடனே
வந்தா சிறுநீர்
பித்தன்வாய்

யாகார்
நெல்லை மாவட்டம்
சிவா சிப்பமேலு சதாசிபி
நெல்லை :

சென்னை, 27.11.2019

என்றா? நினைக்கவில்லை
சந்திப்பதற்கு,
வருகிறேன்

மாதவன் மேலும் சில சம்பாத்திக்கவேண்டு
வந்தான்.

சந்திரன் உருக்கி
கொடுத்தான் நீ
சிவாபுரம் ?

வறாசுந் தறா! ஏதாயிற்
செய்தா! உனக்கு
பெயர் வானந்தா கையத்
தெரியுமா?

உள்ளுயிரை
காப்பாடுங்கள்
உயிர் தாதுகளை!
உதாரணம்...

செ. சிவகுமார்
உக். நல்லதான்
வெள்குளையா
யிதந்தான்

சென்னை 17/12/2019

சார்க்குள்,
கடப்பட்டு
மாறவில்லை
இன்று மாட்டிகள்
இளையதில் இருந்து

ឱប័ណ្ណ៖

தினா பாத்ஷைத்
அறிப்பது சிலாந்து.
வயதானது என்முடி
கம்பிரமா அவரு
பாத்ஷைத் கரு
கொய். வந்தமான
வா சிலாந்து என்முடி
சிலாந்து சிலாந்து
சிலாந்து சிலாந்து
சிலாந்து சிலாந்து

கவலைபய ஏற்புங்க
தாள் இயிர் மாறா.
யொலிய விட்டு நீது
முறையிதான் தை
அடித்தன தேன் சைய
நாங்களே யோயிடும்.

தயாநந்த சிவபிரகாச
வருணன் கலை
கேள்விகள்
முதலாம்.

செயற்கை
பெயர் வாரியர் தலைவர்
பாரிசு
செயற்கை

சென்னை: கிராமப்புறங்களில்
பாதிக்கப்பட்டோர்
மற்றும் 'கிராமப்புற
பாதிக்கப்பட்டோர்
தொகுதி'

முன்னுமேயும்
கூலிவாசிகள்
பாதிக்கப்பட்டனர்

சுதந்திரம்

ராகமாலிகா பட்டு சேலைகள்

சுகன் ஆர்கை.

நா. 123, தாமரைவாழை தெரு, பாலி மரத் தாது
திருவாரூர் தலை, சென்னை-800017

(புதிதான உருவம்)

சமையலறைச் சிரிப்பு

எம். ஜி. ஜீவன்சாமி, கோவை-16

எங்கள் வீட்டுக்கு விருத்தினர் வந்த போது எங்கள் தாயார் சோடக்கு மாணவச் சிறு சிறு உருண்டைகளைச் செய்து வைத்திருந்தார். வந்தவர் "யாவரக் கடு வதற்காகத் தப்பாக்கி ரவைகள் வைத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்ட, அவரையும் சிரித்தோம்.

உருண்டைகளை வானவியில் கொடுக்கும் எண்ணெயில் போட, மாவு சரம் உவராததால் வெட்கம் ஆரம்பித்தது. உடனே விருத்தினர், "அ. டாடா: பிரச்சித் துண்டு களைப் போவத் தப்பாக்கி ரவைகள் என்று தப்பாகச் சொல்லி விட்டேனே" எனவும்

முன்னிலைப் பலமாகச் சிரிப்போலி எழுந்தது!

விளம்பர உலாவிதான், திருவனந்தபுரம்

செவ்வியின் உத்தரம். உடம்பில் விவரணை ஆறாமல் பொழிய எரிச்சலுடன் சமைத்துக் கொண்டுவிடுதேன். அருகில் வந்த கணவரிடம் அனுப்புக. "கொஞ்சம் நெல்லப் பண்ணைக் கூடாதா?" என்றேன்.

அவர் சிரித்துக் கொண்டே "இரண்டு வஞ்சுமா உக் சமைப்பில் சிரமப்பட்டுச் சரப்

பீட்டுக் கொண்டிருக்கிறேனே அதிலெப்பெரிய உணவ்தான்" என்றார்.

களைப்பை மறந்து நானும் சிரித்தேன்.

கே. ராஜேஸ்வரி, வேலம்

தேங்காயை எப்போது சமைவதுக்கு உடைத்தாலும் இளைசைக் குடிக்க மகன் சாத்தி ஓடி வருவான். ஒருநாள் தீர் இல்லை. "தேங்காய் முற்றி விட்டது; இளைசில்லை" என்றேன்.

உடனே மகன் சாத்தி, "அம்மா இனிமேல் தேங்காய் வாய்க்காதே; பழமாகப் பார்த்து வாய்க்க. அப்பத்தான் எனக்கு

திறைவ துகல் விடைக்கும்" என்றுமே பார்த்தவாமி!

சிரிப்பில் விடே அதிர்த்தது!

மாரிச் சகராஜ், பம்பாய்-76

திருமணமான பூதிநில் முதல் நடவை வராகச் சமைவல் செய்து புகைத்தில் அவை வரையும் அமரச் செய்து பரிமாற்றினேன். கண்டிப்புக்குப் பெயர் போவவாள் என் மாமனார். முதல் கவனத்தை அவர் வாரியல் வைத்ததமே "நறுக்"கென்று கடிப்பட்டது ஒரு கல். பதறிப் போனேன். "சொற்றிடுமெக் விடக்குதோ மாமா?" என்று நவமுகம் விசாரித்தேன். அதற்கு அவர் மிகவும் சிரிப்பதாக, "இம்மெய்மாமா, ஊடு ஊடு சோறும் விடக்குது!" என்றுமே பார்த்தவாமி.

குபிரென்று சிரித்து விட்டேன். மாமனாரும் என்னை ஏதிலிட்டுப் பார்த்து விட்டுச் சிரித்து விட்டார். என் தடுக்கம் ஒடியே போய் விட்டது!

நா. பாலகர், திருச்சி

அண்ணன் வீட்டில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அண்ணி சாண்டவென்றுபெய்சிக் கொண்டு பரிமாறினாள். அண்ணன், "இங்கே பாரு, ஒன்று சாப்பாடு போடு; இல்லை போக. இரண்டையும் ஒரே தேர்தலில் செய்வாதே" என்று. அண்ணி "என்?" எனக் கேட்டதும், "ஒரே தேர்தலில் எங்களுக்கும் இரண்டு கண்டிக்கையும் பட முடியுமா!" என்றிர பார்த்தோம். அண்ணி உட்பட அனைவரும் நுழிவென்று சிரித்து விட்டோம்!

சங்கரதி சேதுராமன், புதுச்சேரி

அம்மா பூசணி அல்லா மெளலியுத்தான். தமிழ் ரகு. "முத்திரைப் பருப்பு போட்டிருக்கீயா?" என்றான். "சரிக்கு சரி போட்டிருக்கேன்" என்றான் அம்மா. ரகு ஒரு விக்கி

கடித்து விட்டு, "என்னம்மா ஒரு முத்திரை கட்ட அகப்படவில்லை!" என்றான். "அதான் சரிக்குப் சரி போட்டிருக்கேன் என்றேனே. ஒரு பூசணிக்காய்க்கு ஒரு முத்திரை போட்டிருக்கேன்!" என்றான் அம்மா!

கே. வந்தா, திருச்செம்பேரூர்

மென்பாட்டி மினார்க்காக வேலைபாரித்து வருகிறார் என் கணவர். அன்று வீடு திரும்பி இரவு சாப்பாட்டுக்கு அமர்ந்ததும், "ஆபீசுக்கு அல்லா டயன் பண்ணி அனுப்பி வேலை எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்டேன். ஆதலால்,

"தூறு கவர் ஒட்டச் சம்பளம் இருந்தது!" என்று சொல்லாதே ஒரு போலி!

எம். உணர்வகம்மா, சேலம்

நாளை மாதங்களுக்கு முன் என்னை வீட்டுக்கு என்னை வந்தேன்? மெய்ததது-அதைப்

பார்க்க வந்த பக்கத்து வீட்டுப் பெண் புது அடுப்பு அறமாக வந்ததால் பாராட்டிவிட்டு விக்கிண்டைப் பார்த்தாள். "அது சரி, அடுப்பைப் புதுசா வாங்கிட்டு இதை மட்டும் ஏன் பழைய வாங்கினீங்கள்?" என்று அப்பாவித்தனமாகக் கேட்ட போது விரிப்பு போதிக் கொண்டு வந்ததால் பிறகு கட்டிக் கொண்டு விவரம் சொன்னேன்.

எம். குமாரமன், இராதாபுரம்

கொழுத்தனாக்குச் சேத்தம். என் கணவர் பிற்பகல் வண்டிக்கு நுக்கி செவ்வெண்கும், தானே அடுப்படியில் லுமிருமாக வேலைக்கு இருந்தேன். கணவர் வந்துவந்து புறப்படுவதால் என்விடம் சற்றுப் பிபகம் ஆகவந்திக் சமையலறையிலே என்னையே சற்றிச் சற்றி வந்தார். மாயிபார் உரத்த குரலில், "உன் ஆப்பை உலரக் கொடுப்படியில் என்ன செய்வாள்?" என்று கேட்க, துடுக்கான தாத்தனார், "பாபசாத்துக்கு உப்பு போதுமா என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள்" என்று கூற என் கணவர் வெட்கத்தால் வெளியேறியதை இன்று திரைத்தாலும் புன்னகை மலர்ந்தது.

கே. சீதா, கலெக்டர் (வடக்கு குளாட்)

கவாணமான புதிதில் ரமா மாமனுக்குப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள். சாதம்

போடும் போது, "கொட்டைப்பாக்கு" என்று அவர் கூறவும், இவர் சமையலறையில் தேட ஆரம்பித்தாள். மாயிபார், "என்ன தேடுகிறாய்?" எனவும், "அப்பாவுக்குக் கொட்டைப் பாக்கு வேணுமாம்" என்றானே பார்த்தோம்!

பாசா மங்கலம், கங்கத்தூர்

என் மூன்று வயதும் மாவல் பள்ளிக் கடத்தியிருந்த திரும்பி வந்ததும் பால்

காப்ச்சிக் கொண்டிருந்த என்னையும்,
 "அம்மா! இந்த மியன்சூர் ஒன்றுமே
 தெரியலை" என்றான். "என்னை?" என்று
 வினாவினான். "பாப் எங்கிருந்து வந்த
 கிறார்?" என்று கேட்டான். நான். "பட்
 டிசு அழகிதான் பாப் வரும்" என்றேன்.
 மீண்டும். "மாடுதான் பாப் கொடுக்கும்!"
 என்னை! நம்ம தெருக்கோடியே பட்டிசா
 அழகிதான் பாப் வரும்போலே. ஏன்
 மியன்சூர் தெரியலை?" என்றான்.

ஏ. கணபதி, சென்னை

தனிக்குடித்தனம் தொடங்கிய புதுமனைத்
 தம்பதி நான்கு. தினமும் காலை பன்னிரண்டு
 வேளியுள் பன்னிரு வேளிகளுக்குச் சென்று
 மாணியில் திரும்பி வரும் பணியி் ஒருநாள்
 வரத் தாமதமாகி விட்டதால் நான் பரி
 வுடன். "நான் அதுவேனும் இதுவேனும்
 என்று அடம் பிடிக்க மாட்டேன். நீ என்னை
 போட்டாலும் சரிதான். இப்ப என்ன
 போடப் போகிறாய்?" என்றேன்.
 "பட்டியை!" என்று பரிச்சென்று கூறிச்
 சூழம்பாக நகைத்தான் மனைவி!

வினாவிடவரப் பற்றிக்க" என்று அவன்
 கூறியதும் காற்றைப் போல பறந்துவிட்ட
 டேன் எவருளும் கூடுவ சிசிப்பும் போதற்கு
 கொண்டு வரத்தான் செய்தது.

திருவி சிவசாமி, சூரமங்கலம்

கல்லாணமாகப் பதினாறு சமையலறைகளில்
 என்னையும் சூழம்பு செய்த சண்டைகிடம்,
 "இங்கே மனுஷி வெந்து அளித்து கொண்
 டிருக்கிறேன். கொஞ்சம் என்ன வேண்டுகி
 டுக்கு?" என்று கேள்யமாகக் கூறித்து
 கொண்டு, என்ன கூடலை மறவாமல்,
 வேளா இட்டியை தட்டிய விழுப்போடுதல்
 கைம், "நீ மட்டும் வெந்து விட்டு இட்டி
 கையை வேகாமல் காப்பாற்றிடுகியே!"

பி. எம். இப்பதாதம், காவலூர்ப்பாதி

"இந்த மாதம் வழக்கத்தை விட ஒரு
 வாரத்திற்கு மேல் தனிவிட்டது" என்றான்
 மனைவி.

நான் ஒரே எதிரொலித்துடன் அவனைக்
 கட்டிய பிடித்துக் கொண்டு. "எனக்குக்
 உடனே செய்தம் எழுதவேண்டும்" என்றேன்,
 ஒன்றும் புரியாமல் அவன் நிரந்திரவென்று
 விழித்தான்.

"முழுசாமிகுப்பதை உடனே எழுதி
 வேண்டியதுதானா?" என்றேன். மறுபடியும்,
 "அதிலென்ன! நான் கொண்டு வந்த காசு

என்று இவ்வாறும் விவாடல் செய்து
 வருகிறான் அவர்!

எம். ரவி, காவலூர்ப்பாதி

வேலை விஷயமாக வேளியுள் சென்று
 அண்ணன் பதினாறு நாள் கழித்துத்திரும்பி
 விருத்தான் - அண்ணன் விசேஷமாகச் சமைத்
 திருத்தான். ஆனால் ஒரே சாய்பார், சாயம்,
 பொதியல் என்று எல்லாவற்றிலும் உப்பு
 சற்று தூக்கை இருந்தது. காப்பிட்டுக்
 கொண்டிருந்த கூடலி தப்பி, "அண்ணன்
 வந்ததும் அண்ணன் உப்பிட்டான்!" (உப்பு
 இட்டான்) என்று கூறவும் அண்ணனாகும்
 எனக்கும் சிசிப்பிப் புறவெறியே விட்டது.

"ராகவாசலிசு" கழங்கும் பட்டிப் பு.
 கைகைக் குழங்குப் பூங்குளில் பரிசைப்
 பெறுபவர்: எம். உமாசுமியாசுமி
 68, தரங்கமலை வெளிக் வீதி
 பழைய தரங்கமலை, சென்னை-5

அன்பாக இருக்கவேண்டாம்! கோமகள்

சீரீர் பெரிடினோயில் வந்து திக்தது-
வாக ஒழுக சென்று விநயத்தோடு
உதவலத் திறந்தான்.

"அருங்கில்! வாருங்கள்!" குரலில்
நுழைந்த மலிவானதவுடன் பகலிலும்,
கவரேதலும் உபசரித்தார்கள்,
காலிலிருந்து சாய்வுநீர்த்திலும், அவர்
பெண் ஸரணாயும் இறங்கினார்.

ஸரணாயை முழுவதும் அன்புது போய்
பார்த்த வாக இதழ்க் கைதெரிப்பின்
அவனை எதிர்போண்டான்.
கண்களில் எதிர்ப்பின் இனிமை கிழாக்
கொண்டாடியது.

நினைவு! மனமெல்லாம் நினைவு!
அவன் படிப்பு முடிவுறாத நிலையில் முடிந்து
விட்ட நிறுமணம். படிப்பைப் தொடர்ந்து
எம். ஏ. பட்டத்தை வாங்கி விட வேண்டும்
என்ற அவனது நிலைம். அதற்குத் தன்
ஆயிரப்பின்பு அழகிலுள்ள வாக.

சீர்வாணம் ஆனபிறகு, ஸரணா படிப்பை
முடிக்காதுமீது என்ன வந்தது! கட்டித்
கொண்டு வரத் தொகுடா வாக!"
அம்மனில் நினைவு தெரிவிப்பு.

"ஏதோ ஆகப்பெட்டாள்! படிப்பை
முடிக்கட்டு வந்துவிட்டுப் போகட்டுமே..."
வாசலில் நுழைவது மனதானது.

"பேருதனத்தால்! கல்வாணமாவிலு
கட்டை பிரம்மச்சாரி மனைவி படிக்கட்டு
வரட்டுமீது காத்திருக்கிறேன் இவள்..."
அப்பாவித் கல்வாணம் கவிப்பு.

அப்பாவித்தனம் பதிக் கதவது எதிலு
மில்லை வாக தகர்த்தான்.

"அம்மா என்!" வாக குரல் கொடுத்த
போது அருக்கினிலிருந்து அம்மா கவித்துக்
கொண்டது செட்டது.

"மி! மி! இருப்பவா, உன்
பேரது. காணும் மருமகன் பண்டர்
சென்று பெருதான்!"

"என் அப்பா ஆகக் உடைய சீர்
யிடுவான்..." வாக எழுந்து அருக்கின்கு
வந்தான்.

"என் அப்பா ஆகக், இதோ வாக?
இதை அப்பாவிட்டு கொடுத்துட்டு
வந்து சும்ம காலியை எடுத்
துக்கோ... அம்மம்மா! இக்
கிக்கு எப்படித்தான் கால
யனை முடிக்கப்
போடுக்கு தெரியே..."

"எம்மா! இக்கிக்கு கோமனம் அத்
தையை வந்து கைமக்கக் கொடுமன்..."

"தொகுதுமேடா! கோமனத்தைக் கப்
பிட்டா என்ன அடைமொகக் கேட்கு
தெரியுமா?"

"என்ன செட்டா?"

"மருமகன் அழைக்கப்பட்டு வந்து
குழியம் நடத்த வாகு 'வக்கு' இக்க
வாழ்..."

வாசலுக்குச் சீர்ப்புப் போத்துக்கொண்டு வந்தது.

"என்னடா உங்களுக்குச் சிரிப்பா இருக்கா?"

"சும்மே, என்னமோ? இருபத்திரண்டு மணி நேரமும் உங்களுக்கு மருகைக் குராகம் தானா?"

"உங்களுக்கு மருகை குராகம் இல்லைன்னு தீர்த்து போச்சு... எனக்குக் கூடலா மருகைச் சின்ன வராயம் போகும்!"

"பன்னியமா! அவன் ஏதெல்லாம் மாதம் முடிஞ்சதான் வருவான். அதுவரைவிலும் நீ எனக்குக் கல்யாணம் ஆகப்பென்னு நினைச்சுக் கொய்யோ!"

இப்படி எத்தனையோ தீர்த்துகை: வாசல்கள். அவன் மனத்திலும் வசத்தாகவத் திக் மென்மைக் கண்கள், காயியக் கதி படுகைக் குழந்தைகொண்டன. மலரான அவன் முகத்துக்கு ஒரு வண்டாய். கொடியான அவன் உடலுக்கு ஒரு கொம்பாய், எழிவான இளமமலைக்கு ஒரு தலைவனாய் ஆகும் அந்த இளிய நேரத்துக்குக் காத்திருந்தான்!

"என்னடா வாச! பிரதிகை நீட்டிப்போடு! மாமாவை வாங்கன்னு கூப்பிட்டுத் தோண்டியா?" அம்மாவின் குரல் அவனைக் கதப்பினை மோகத்திலிருந்து தவிர்த்து வைத்தது.

"உம்! வாங்க மாமா!" என்று கூறிய கையோடு, கரணாவை தொடர்மிட்டான். மூன்றிரு இருப்போதுகடந்த செழுமையில், மதர்ப்பியைக் கூடிவிருந்தான். அவர்களில் அறிவொளியும், சந்திராவதும் கூடிவிருந்தன.

"மாமா, அத்தைக்கு தம்பலாரம் பண்ணிக்கொ!" சாய்புலாந்தி கூறினாள். கரணா இருவருக்கும் தனித்தனியாக வணங்கி எழுத்துவிட்டு, சட்டென, வாசலின் காலிலும் வணங்கினான்.

வாசலுக்கு வெட்கத்தில் பேச்செழுவியது. அவனைப் பற்றித் துக்கமோ, அகிஷத்து குயணமல், "என்ன இது! எழுத்திடு!" என்றான் மென்மைய குரலில்.

இவர்களது கனிப்பைக் கண்டும் காழாதவர்களையக் கெடுத்த போலார்களின் பகபதியும், அவமேதும்.

இப்போதெல்லாம் காலை நாயிக்கு அருக்கினைக் கெடுத்து விடுகிறான் வாச.

மெழக்கி மாறாத முகத்துடன் கரணா நாயி கொப்பையைத் தரும்போது அவன்

விரல் கப்பிசம் கண்டறிவது. கரணலின் தாகத்திடு ஆவிரம் வடிவாக்கம் இனிமை கூட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவமேதும் தனித்து விடுவான்.

"என் என் மா! இருப்பவன் எப்படி மிடுக்கு?"

"என் இருப்பவன் கிடக்கட்டும்... கரணாவுக்குச் சிகிறமே இருப்பவன் கரட்டும்..."

அம்மா பூடகமாகக் கூறியது.

"புரிந்ததா?" கரணா அவனைச் சீண்டி விட்டாள்.

"ஊஹம்!"

"எதற்கு ஊஹம்?"

"அம்மா சொல்வதற்குத்தான்!"

"ஏன்யாடி?"

"தேச தன்னுக்கானது மட்டும் பெரிய சொக்கை மாட்டேன். இளமை தன்னுக்காக வந்தான்! ஒன்னு செப்பென் கரணா! கொஞ்ச நாளைக்கு வேலைக்குப் போகிறான்! மொட்டு மொட்டென்று விட்டிழைச்சுக்கொந்திராமல், பூப்புவாய் குபாய் தோட்டுக்களை எண்ணிக் கொண்டு வருவான்!"

"அம்மாவைக் கொட்டுப் பார்த்தேன்..."

"வேண்டாம். தாய் ஏதாவது பண்ணி வரும் சொல்லிடவான்!"

"என்ன ஏற்பாடு?" குணியிடுவது கிழிவிட்டேயென்றும் என்ற தீவிரமாதக் கெத்த

லாபே, நன்றும் புரியாமல் கேட்பதுபோல் வினாவினா அலமெனது.

"அம்மா! கொஞ்சநாள் ஈரணா வேலைக்கு போகட்டுமே..."

"ஏன்டா! உனக்கும் அந்தப் பைத்தியம் பிடிச்சிட்டதா? வம்சம் முதல்செ தலைக் கூட்டுடா... ஏம்மா ஈரணா? வேலைக்குப் போகணும்னு ஆசைப்படறியா?"

"நான் இப்பே அதைத... இவர்தான்... இவர்தான்..."

"ஈரணா! எம். ஏ. படிப்பை கல்யாணத் துக்கப்பறமும் முடிச்சிட்டிருந்தான் வரு வேணு ஏன் ஆசைப்பட்டே? வேலைக்குப் போகணும்னுதானோ?" குறுக்கிட்டான் வாசு.

"ஆரம்பிக்கிட்ட படிப்பை முழுசும்வாச முடிச்சட்டையம்னுதான் நினைச்சேன்..."

"அப்போ வேலைக்குப் போகணும்னு நினைக்கலியா?"

"நிச்சயமாக இப்போ பாட்டு கத்துக்கற வங்க எம்வாங்க பாடவியாபிட்டருங்களை? இப்பே நாட்டியம் கத்துக்கறவங்க எம்வாங்க மோடையில் ஆடருங்களை? எனக்குப்பிடிச்ச சப்பெடுத்து இந்த கைக்காவதி... அதைப் படிச்ச முடிச்சட்டையங்கற ஆர்வத்துனே நான், படிச்ச முடிச்சேன்..."

"ஆமாண்டா! பூதையதையிலே ஏத்தி வைச்சிட்ட ருத்து விளக்கை தெருப்பக்கம் வச்சா அப்பேயும் வெளிக்கம் தரும்னு நீ சொல்றே! ஆனால் எத்தனையோ பேர் வேலைவிலாமல் திண்டாடித் தெருவினே திக்கற போது, நமக்கு வசதியும், சுழியும் இருக்கற போது, ஈரணா வேலைக்குப் போது நிலை என்னடா அந்தம்? அவன் வேலைக்குப் போகாமலேயே உங்க வாய்க்கை நம்வா விடுக்கும், ஈரணா தன் இஷ்டப்படி இருக்கட்டும், விடுடா!" அம்மா ஆரீ வடுப்பது போல் கூறினாள்.

பிழைய கவகவப்புகு வராமலேயே இருந்த வாக சில தினங்களுக்குப் பின், அவனிடம் டூர்தி செய்யப்பட்ட ஒரு அபிவிருத்தித் தந்தான்.

ஒரு தனிபார் கலூரியில் உணவியல் உதவிப் பேராசிரியைக்கான அபிவிருத்தித் தந்து!

~~~~~
"சார்! ஒரு நாறு நான் எனக்கு வீவு வேணும்!"
"ஏம்ப்பா நாறு நான் துக்கத்தைக் கொடுத்துக்கறே?"

—எம். பாக்கர்.

அதைப் பார்த்ததும் ஈரணா ஆமோதிக்கும் வகையில் மெல்லச் சிரித்தவாறே "கைபெழுத்துப் போட்டு விட்டோமா?" என்றான்.

தேம்பும் குழந்தை அப்பின் அமைதிக்கு ஏன், அது கிடைக்கும்போது ஏற்படும் திருப்தியில் ஆனந்தப்படுவது போல் அவன் கண்களை நன்றியோடு பார்த்தான்.

அந்த வேலை அவனுக்குக் கிடைத்து விட்டது, அவனுக்குத் தெரிந்தவர்கள் மூலம் பொரிக்க செய்து அந்த வேலையை அவனுக்கு வாக்கெ கொடுத்திருக்கிறான்.

கலூரி நிறக்க ஒருமாதமிருந்தபோது தான் அவனுக்கு ஓர்பக மூட்டினான் அவமேது, ஈரணாவும் அந்த ஓர்பகத்தில் உத்தப்பட்டு விளர்ச்சியடைந்தான். ஒருசில தினங்களுக்கென எம்வோருக்கும் கெட்ட வெளிச்சமாவிற்று.

வாகவுக்கு ஏமாற்றம், எப்படி நேர்ந்தது இது? ஈரணா தன்னைக் கேள்யாகப் பார்த்து ஈரணா என்ன சொட்டமிட்டான்.

"அந்த மாத்திரையை நீ சரிவரச் சாப் பிட்டுக்கியா?"

"ஒருநாள் நான் சாப்பிடும்போது, அந்தத் தருத்துவிட்டு அதைப் பறித்துத் துரப் போட்டுவிட்டார்கள!"

"ஊ...! எவ்வோரும் எங்கணம் கட்டிக் கொண்டு என்னை எதிர்த்திரீர்கள்?" அவன் உறுத்துப் பார்த்தான் அவன். "அதை ஏன் மூடப் கொல்லல்கலை, என்னை தெரிச்சிட்டதா கர்வமா?"

ஈரணாவுக்குத் தொண்டையில் வார்த்தைகள் கிடுகிகிடுக்கொண்டன. தாழ்மை அடைந்திருப்பதை எண்ணி ஒரு நிமிஷம் தான் மழிவிட்டதாம், கணவனின் வெறுப்பைச் சம்பந்தித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே...

அன்று மாலை ஈரணா வேதனையில் முனருவதைக் கண்டதும் அவமேது பவந்து போய் அவன் ஆண்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போனான். கருவகக் கைக்க மாத்திரை சாப்பிட்டிருக்கிறான் என்பதை டாக்டர் கூறியதும் அவமேது திருக்கிட்டான்.

"அதனா! கொதிக்கொதிக்க... அவருக்கு இது பிடிக்கலிக்கு... எனக்கு வேதே வறி தெரியலிக்கு."

டாக்டர் அவன் அங்கேயே தங்கும்படி கூறியதால், ஈரணா ஆண்பத்திரியின் சேர்க்கப் பட்டான்.

அவனைப் பார்த்த வந்த வாகவைப்பார்த்த மனம் தடுக்கியது.

"வாகரைக் கேட்டு இப்படிப் பண்ணினே...!" கடுமையாகக் கேட்டான் வாசு. "வேலைவிக் சேர செலாந்தான் இருக்கிறது. அதற்குள் சரியாகி விட வேண்டும் என்றதான்... அவசரமாக... இப்பே..."

"அபார்த்திக்கிறது எம்வோருக்குமே சரிவாகி உலர் கொடுத்துட்டது இப்பே..."

"மகனிக்கொடுங்க..." இதழ்கள் தடுக்க, இதயம் குதுங்க, அழகைவிட தடுக்கம் குதவாத ஈரணோடு கூறினான்.

பட்புப் புடைவை

புதிதில் புனைவதும் பங்கேற்க
வாய்

பேட்டி: 6 தூது வீதமரானால்...

ஓ! அப்படித் தீவிரத்தோடு உணர்வு
தீவிரம் பிரதமராகி விடுகிறீர்கள்.
முதல் முதலாக நீங்கள் பிறப்பிக்க
விதம்பும் புதிய சட்டம் எண்ணாக
இருக்கும்? இதை உண்மையில்தான்
எழுதி இந்த அளப்பக்கத்தைத் தீவிர
தீவிரம் கவி காரியாவதற்கு அனுப்
புகள், உதவியை மேல் "நான்
பிரதமரானால்..." என்று குறிப்பிட
அவர் சாதாரணமான போலீஸ்கள்
கவியின் பிரதமராகி உண்மையின்
பொருள். கவி குதூகல் முதலிய
நாடு வாசகருக்குப் பட்டுப் புடைவை
பிரதமர் தொடக்கும்.

முடியு தெரி: 25.6.84.

தொழிலுக்கும் 47 பட்டுபுடைவை
எனும் ஒன்றை நீங்கள் பெற வாய்ப்பு
புதுது. வாய் தவறாமல் போட்டிகளில்
பங்கு பெறுங்கள்.

என் பெயர் : .....

தொகை : .....

.....

.....

பரிசுத்திட்டம்

"அவர்கள் மீட்டர் வாங்கி நெல் விநியோகம்
ஆக வரட்டி புலர் போன்ற இந்தக் காலத்துப்
பெண்ணை இப்படித்தான்! மூலக் குழந்தை
வாயை அபார்ட் பண்ணி திணைக்கிறீர்கள்!"
என்றவாறே வந்த டாக்டர் அவரை மறு
நாள் காலை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுவதாகச்
சொன்னார்.

"தெய்வம் டாக்டர்!"

"ஆம் மீட்டர் வாங்கி இப்படிப் பண்ணித்
ட்டால், நல்ல குழந்தை, மன சந்தோஷமும்
பெறுவதற்கு மிக அவசியம், நல்லவர்கள்
வாங்கி காப்பாற்றப்பட்டது. ஆனால் பிரத
மம் வரவிறும் இப்போட்டாவும் இன்னும்
நாளைக்கு மாதங்களுக்கு அதிக நடமாட்ட
டமோ, பழுதுக்குவதோ, வேலமாக நடப்
பதும், ஒழுங்குமோ உடாது, மனசிலே உட
பரப்பும், பததததும் ஏதோடாமல்பார்த்த
தக்கக்க... ஓ. மேல!"

விடிக் கொடுக்க கொண்டிருந்தான். தன்
வருகை திறமையையும் திரும்பினான். "என்
பிட்டதானே ஒரு நிமிஷத்தில் வந்தது
தென்..."

"இன்னும் வேலைக்கு வர முன்ன
திணைக்கான் இருக்கு."

"ஹ! அந்தத்தான் விட்டாச்சே...!"

"நான் போகிறேனே, டாக்டர் சொன்ன
படி நடந்து கொள்ள முடியும்."

"உம், உம்! தடைவண்டி குழந்தை
மாறித்தான் உங்களை டாக்டர் இருக்கச்
சொன்னார்... தீவிரமேயே நடமாடிக்கிட்டு
இரு பொதும..."

"அவர் தயக்கமொன்றே: "போகிக்
மாட்டம்கொண்டு ஒன்று சொன்னாடுமா?"

"போகியே தூக்கிடுவதை உணர்வு
இருக்கு!"

"இப்போதே என்மேல் குதூகலும், கொப
லும் ஏற்பட்டதுன்னா, வாழ்க்கை பூராவும்
நான் சந்தோஷத்தை இழந்துட்டேன், உங்க
ளுக்கு மனம் திறந்து பட்டினம், கொபம்
விடைவாங்கு நான் வேலைக்குப் போயே
ஆகலாம்!"

"ஓ! இந்த நிலையே, உங்களுக்கு நர
வேண்டிய ஒவ்வையும், மன நிம்மதியையும்
நான் தரவேண்டு, உங்களை இழந்துட்டேனே
ஒன்று நான் பண்பட்டதற்கு எப்படித்
தெரியும்?"

"உங்களுக்கு... உங்களுக்கு... என் மேல்
கொபம்கொண்டா?"

"இப்போது இருக்கிறீர்!"

"அப்படியானால் அப்படியானால்... நீங்கள்
ஏன்... என்மேல் அப்பாவுக்கு இருக்கிறீர்?"

முடிந்ததில் கைக்குட்டியாக தடைபட்ட
வாறே உணர்வுமீது பார்த்த வாக, "அவ்வளவு
தான் அப்பாவுக்கு இருக்க வேண்டிய
டாய்ஸ் : 76.75.87 அட்டவணம் பண்ணி
அனுப்பிவிடுக... 6.3.88..." என்று கூறிய
பொது அவன் முகம் சிவந்து, முறுக்காக,
அவரை மனநிலைக் கொண்டு, வேலமாக
உங்களை செல்லது புதித்தது.

உணவுமட்டுமல்ல நீ நிகழும்
வெகுஜன நிகழ்ச்சி
விடுவதற்குள் கிணர்

3 மணிமீயின் நொய்வே
3 மணிமீயார் வருவதை
3 மணிச்செய்யுட்டும்
பொருத்தமே.

நுகர்ந்து சாட்சிகளைப்
நீர்ப்பது மிக சரிது
அந்தக் உருது-டாட்டாய்ஸ்

பலது துதி!
என் தந்தையின்
சிவந்திப்பு, புகழைப்
நீங்கள் இவர்க் கூட
வெள- தூரத்திலே

நிஜ கிணறு, புகழ்த்துற
கூட்டியிருந்துவருவோம்.
இது சிவந்தி
நிபந்தனை மட்டுமே
பொருத்த முடியாது.

புதி கருத்துமே புறக்கணம்
நூற்றுக்கணக்கான
அந்தக் உருதிருது-டாட்டாய்ஸ்

தூங்கப் போய்துய்யா,
நீயே திரைத் திரை

நீயே திரைத் திரை
நினைவிலிருந்து உருவீரது-டாட்டாய்ஸ்

தோ! நெ.கதகை!
தேவிலவு
கொண்டிருக்கிற
அழகு!

நினைவிலிருந்து உருவீரது
அவ்வாறு உருவீரது-டாட்டாய்ஸ்

பார்டாய்ஸ் கோசு வார்த்திச் சுருள்.

தயாரிப்பாளர்:
பாம்பே செமிகலிஸ் ப்ளாஸ்டிக் லிமிடெட்
:போர்ட், பம்பாய்-400 023. :போன்: 273831

நுகர்ந்து மற்றும் பாண்டிச்சேரிக்கு விநியோகஸ்தர்கள் : அத்தோடும் பிரதிக்,
2. கூகிச் செட்டி சுது, 2வது மாடி, சென்னை-600 001 தொலைபேசி: 32446

சொல் ஜென்ம கிவன்ரும்

22

அனுராதா ரமணன்

டாக்டர்கள் எதிர்பார்த்தது போல, பாபுவின் உயிர் அதனை சிகிச்சித்தில், அவன் உடலை விட்டுப் போக விரும்பவில்லை. தீவிரவழித் கட்டிடவோடு கட்டிடவாக அவன் கிடக்க ஆரம்பித்து இவ்வுடல் ஒரு வருடத்துக்கு மேலாகி விட்டது.

பரிசுர அம்மாள் - ராஜாஸைப்போலில் திரைத்துவதாக வந்து சொன்னவள்தான். அதற்குப் பின் ஆரோபே காணவில்லை... அவளையும், அவள் பெத்திறையையும் போலின் பிடித்துக் கொண்டு போய் லாக் அப்பில் வைத்திருப்பதாக ஒரு செய்தி... அதற்குப் பின் - அவன் குடும்பத்துடன் ஆத்திராவிட சொக்க ஊருக்குச் சென்று விட்டதாக மற்றுமொரு செய்தி....

ராஜா என்ன ஆளுன்... தாராவுக்கு இது மாபெரும் உறுத்தல்... இத்தனை காலமாக என்னை - எப்படி ஒன்றி உயிர் வாழ்கிறது அவன்... சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்கிறான்... பிறத்த குழந்தையை அவன் பார்த்திருப்பானே...

ஐயோ... இப்படி ஒரு மனநிலை - அவன் குடும்பத்திலிருந்து பிரித்து வைத்த பாவம் தான் - இன்று. எனக்கென ஒரு உடே இல்லாமல் செய்து விட்டதா...

தல்வலன் ஒருவன் ஒரு வாய் சொந்தைக் கூட நிமித்தியாகச் சாப்பிட விடாததில் பலன்தான் - இன்று, என் புருஷனுக்கு நோகாரமாய் ரப்பர் குழாய் மூலம் உணவு தர வேண்டியதாகி விட்டதா?

டைரக்டர்: "கடைசியில் ஹீரோ வீடு ஏலத்துக்கு வருதா? ஹீரோயின் வீடு ஏலத்துக்கு வருதா?"
கதாசிரியர்: "தயாரிப்பாளர் வீடு தான் ஏலத்துக்கு வருது!"
-கோவை தங்கபாரதி.

கல் மாடுகி கணவனிருந்தும், ஒரு விதவை வையப் போல வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உமாவின் காயம் தான் இன்று என்னை வெற்றுத் தாலையைச் சுமக்க வைத்திருக்கிறதா...

தாரா - அனு அனுவாயச் சித்திரவலகைப் பட்டு, தனக்குள்மேலே வேதனைகளை மென்று, மென்று அரை உடம்பாவி விட்டாள்.

இதோ - இந்த நிமிஷத்தில் பாபுவின் பிராணை போனால் கூட, ஏன் என்று சேப்பதற்கு ஒரு நாளில்லை...

இத்தனை நான் வரைவிலும், அவளைப் பெருவதை மட்டுமே அங்கு ஸ்திரமாய் உட்கார்த்திருத்தான். அவளை தகப்பன்கூட, ஒரே இடத்தில் இருக்கப் பிடிக்காமல் தன் போக்கில் ஊர் சுற்றக் கிளம்பி விட்டார்.

எப்பொழுதுவது பாபுவின் சகோதரன் வருவான்.

"அண்ணி, எனக்கு ஒரு கம்பெனியிலே இருந்து வேலைக்கு ஆர்டர் வந்திருக்கு... காட்சிமேன் வேலை..."

"..."
"வேலைக்குப் போறதானு மாத்தி உடுத் திக்கக் கூட நல்லதா நானு சட்டை, பேண்ட் இல்லை..."

"இப்ப என் கைவிலே பணமே இல்லை... எல்லாம் மருத்துக்கும், டாக்டருக்குமே போயிட்டு இருக்கு..."

"நீங்க ஒரு வைத்தியம் அண்ணி, டாக்டர் தான் - சொல்லிட்டார் இல்லை... இனிமே, இவன் சாகற மட்டும் இப்படியே தானு... அப்புறமும் எதுக்காக அதாவசியமா, மருத்துக்கும், டாக்டருக்கும் செலவு திக்கறீங்க..."

"அதுக்காக... கண் முன்னாலேயே சாகட்டுமனு பார்த்துட்டு இருக்கச் சொல்லியா... ஒரு தீவன், அந்த உடம்புல இருக்கற மட்டும், அதுக்குத் தேவையானதைச் சொகு கூடணும்..."

"என்னவோ செய்யுங்க... நீங்க எம் லோரும் படிச்சவங்க... உங்களுக்குத் தெரிவாததில்லை... நான் இப்ப எதுக்கு வந்தேன்... அண்ணனுக்கு இனிமே பேண்ட் ஷர்ட் இதெல்லாம் தேவை இல்லை... இல்லையா... எங்கே, அவனுக்குத் தான் ரெண்டு ஸ்டிரிப் மாத்தி மாத்திச் சட்டி விட்டுட்டு இருக்கீங்கனோ... அதனாலே அவனோட சட்டை, பேண்ட்மே நல்லதா இருக்

கறதுவெ நாளு செட் பார்த்துக்கொடுக்க...
எனக்கு உபயோகமா இருக்கும்..."

"இது கொஞ்சம் கூட நக்காயிடுமே....
அக்க மறுஷிடுட கைலி மூக்க இருக்கற
மட்டுமாவது கொஞ்சம் பொறுத்துக்கூட..."

"எனக்கு நாளைக்கு தேட்டியிலே ஜாஸீஸ்
பண்ணணும். தான் ஒண்ணும் - அண்ணா
இருக்குத் தேவைவரை பொருளைப் பிடுங்க
கிட்டுப் போகக்கூடியே... எப்படியிருந்தாலும்
அண்ணன் எல்லாமானதுக்குப் பிறகு, இந்தச்
சட்டை... துணிமணியெல்லாததையும் வக்கை
கிட்டு என்னை பண்ணப் போறீங்க... பிள்ளையா

கொடுக்கறதை. இப்பவே கொடுத்த
துறையிலே செட்டியென்... இதுவ என்ன
தப்பு..."

தாரா, என்னைத் தருப்ப - அலகை ஒரு
முறை எரித்து விடுவது போலப் பார்த்து
கிட்டு மூக்கைத் திருப்பிக் கொண்....

அவள். இவளது அனுமதிக்காகக் காத்திருக்கான். தனக்கு வேண்டிய உடைகளை,
பிரேமாவைத் திறந்து எடுத்துக் கொண்டு
போனான்...

இவன் இப்படி, பாடினிக் சட்டைத்துணி
களை எடுத்துப் பார்த்து நெரிந்து, மற்ற

எம்போதும், அக்கா, தங்கை புருஷங்களும்
 தினம் ஒருவராய் படைபெடுத்து, ஆளுக்கு
 ஒரு பெருகாசை தூக்கிச் சேக்குகள்.
 'அவ்வா... எப்படியிருக்கிற... தினமும்
 பாக்கை வரண்புதுதான் தினம்
 பெயர்... எங்கே முடிந்தே இருக்க...
 ஆமா, சின்னத் தம்பி வந்திருப்போனா...
 எப்ப அண்ணன் படுத்தானே - அப்பவே
 தினம்சேன்... இவனுக்கு ஆளுக்கு ஒரு பக்க
 மாப்பி பத்தித் தந்த கனகு மாநீர் கொத்
 திட்டுப் போய்விட்டானே... ஏன், என்
 அண்ணனோட சட்டைத் துணிச்சலினை
 அக்கா, தங்கைகளையும் பங்கு இடுகிறா...
 அட... அவர்களை மாநீர் தாங்கப் போகாமல்
 பிடிச்சவங்க இருவே... ஏதோ, பாபு அன்
 னைத் தூபகமா ஒரு தூக்கம் வேட்டியோ,
 சட்டையோ கொடுத்திருக்க... போதும்...'

-இது ஒரு நாத்தி...
 'இப்பவே சொக்கிட்டேன், பாபுவோட
 சின்னமாட்ட என்னை விட்டுக்கொடுக்குத்
 தான், முத்தியை ஒரு தடவை இவருடைய
 அட்டை கொட்டினாரு... 'எத்தெனா மச்சான்
 இந்த அட்டை வாய்க்கிறதா... கனகு
 வேறொரு புதுசா வாய்க்கித் திரை மாப்பி
 சே... இது பாபுவும் சொக்கிவிடுகிறான்...
 அவங்க தங்கைய்யா இருந்தா - இந்தக்
 தானக்கு என்னை விட்டுக்கொடுக்குத்
 அதி மாநீர் ஒரு வாய்க்கித் தந்திருப்
 பா... தானக்கு அவனுக்கு உரிமை...
 -இது சின்ன நாத்தி...

பாபுவின் பணியை, வேலை வேட
 என்னுமே விட்டு வங்கக்கொண்டு இருக்க...
 அம்மாதகாரி மட்டும் மனங்களுக்கு வாக
 னாய் அப்போய் உட்கார்த்திருந்தான்...
 சின்ன மகன் வந்து தனக்குப் பெருகாக
 உதவிக்குத் தாய் கண்ணுடன் வரவேண்டும்
 என்று அழங்கும் வகை...
 மகன் விட்டுக் கொழும் போது மாநீ
 திரை அந்த அம்மான், மருமகனும் பார்த்துத்
 தக்கவா ஒரு வார்த்தை சொக்கிவிட்டுப்
 போனான்.

'வேலை வேலைக்கு கொஞ்சம் பாக்கியோ
 கஞ்சியோ வகைக்கு குழாய்க்கு வந்ததும்...
 நீ பட்டிருக்க அவ்வளவும் பண்ணிட்டுக்
 இரண்டிரண்டு...'

தாரா அட்டைத் தயத்து, தன்னை மகன்
 மருமகன் அடக்கித் கொண்டாள்.

ஒட்டை பத்தவக்காரர்: 'திருடன்
 திருடிட்டு வந்தான் சொக்கியே...
 பாரு, தாய் குழாய் எக்கியவங்க
 கொய்கித் தொட்டுட்டு வந்திட்டேன்;
 அவன் மாநீர் தாரத்தான் ஒடிக்கிட்டிருக்
 கிருன்...'

பாபுவின் தாய் போனதும், தாராவின்
 பானு மிகவும் திண்டாட்டமாய் போய்
 விட்டது. தன்சுத்தனியே பாபுவை விட்டது
 விட்டுவிட்டு ஆய்க்கும் போக முடியாமல்,
 அவனைக் கவனித்துக் கொள்ள ஒரு வாய்க்கி
 சிப்பித்தான். அவனோ விட்டிருப்பதைத்
 கருட்டித் கொண்டு, ஒருநாள் சொன்னான்
 கொன்னாமல் ஒட... அதற்கடுத்து வந்த
 ஒன்றைக் வேலையாட்டையும் இது போலவே,
 சின்ன நாத்தித் இருந்த விட்டு கழந்த
 கொண்டு...

தாரா -
 பாபுவைக் கவனிப்பதா, ஆய்க்கும்
 போகதா என்றே புரியாமல் தடுமாறிக்
 கொண்டிருக்க...

போதாக்கு குதறக்கு - அந்த என்னைக்கி
 சொத்தக்காரரின் வேறு - அவனைக் காதி
 சேங்கித் சொக்கி வந்திருந்த ஆரம்பித்து
 விட்டாரென.

அவர்களுக்கு, தாராவின் குழம்பு விவ
 வாரியம் பிடிக்கவில்லை...

'என்னிக்கு அந்த மனுஷன் மனசுடையை
 போட்டுப் போனான்...'

'அப்போது, குழம்புமே சந்தைக்கடை
 மாநீர் - எப்பவும் விட்டைத் தந்தி திண்ணுக்
 கச்சை போட்டுட்டி விட்டது...'

'இப்பத்தான் அந்த மாமிவாள் சிழனி
 கூட இருக்கே போக இருக்கே...'

'ஆமாம்... இருந்ததாயும் ஒரு விதத்
 துக்கம் கூட மாத்தான் இருக்கு... அவ
 பாட்டுக்கு, புருஷனைக் கவனிச்சென்னை
 ஆக வரக்கூட்டு ஆய்க்கி ஒடரு... என்னுமே
 ஒன்றுக்காக கவனிச்சென்னை மாட்டென்றே...
 வாலுமே இன்னா தெர்த்தாய் உரிமை
 போக்கென்று, ஏன்னை வேட்டை நாதிக்கவே...'

'அதை விட்டு... இப்பவே கவனிச்சியோ...
 அடித்தாய்க்குப் பக்கம் போக முடியக்கவே...
 'குப்பி' வாய்க்க...'

'அதற்கு இருந்த தொல்லை... வேளாமை
 விட்டைக் காதி பண்ணித் சொக்கி...
 இதனை என்னால் பாவம், பரிதாபமெல்லாம்
 பார்த்தா நடக்கவே நடக்காது...'

தாராவைக்கு விட்டு வேட வேலையாக
 அவதியும் சேர்த்து கொக்கிறது...

எனவே போனதும் மூத்கென்கி இதுதான்:
 'உங்க விட்டுக்காரர் எங்கே வேலை
 புரிக்கிறது?'

அவரானே வேலைக்குப் போக
 முடியாத நிலைமையாக...

'புரிக்கவே...'

'ஒரு கருத்துக்கு முத்தி, 'அடிப்போர்
 கூடாது'வின் திரோஷக்கு வேயார்
 சன்னக போட்டெய், அடிப்பட்டு விழுந்திட்
 டாரு... அதிபருக்குத் திணை திரும்பக்கவே...
 கொமா மயங்கித்து விட்டாரு...'

'ஒத்தோ...'

'தான்தான் வேலையே இருக்கென,
 தாரா மாநீர் வாய்க்கையை ஒலுக்காக
 கொடுத்திருக்கே...'

'அது சரி... திணை திரும்பாததற்கு
 எப்படியே திணை திரும்பாததாய்...'

'அப்படியென்று தாய் பாக்கித் கொக்
 குக்க... அவன் கைதிரை பெருமையு

நாள் நாம் எங்காத் தெய்வத்தைதான்
 வேண்டுகிறோமோ..."

"இப்படியே எத்தனை நாளைக்கு..."

அவர் "ரத்தினம் கைத்த இலையாகத்
 தாழ்த்திக் கொள்வான்."

"ஊ... இத்தனாதி ஒரு பேஷப்பட்ட
 லுக்கை என் வீடு வசதி படாத...
 குழந்தை குட்டியும் இருக்கிற என்.
 பார்த்தா, பங்குக்குலாம்..."

பொரு இடங்களைக்கொண்டு இறவெதால்
 பதிசு, ஒரேயொரு முறை - தாராளின்
 தந்தை காசில் அவன் விட்டு வாகலில்
 வந்து விளக்கு, காசை விட்டு இறங்க
 விட்டான்... தாரா, விவரணை வேண்டாமாய்
 பெருக, ஆயிரக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்க
 தான்.

தந்தையைக் கண்டதும் முடி அளவற்ற
 விப்பில் விசித்தது.

அவரே - காசை விட்டுக் கிழை இறங்கிய
 இரண்டி...

"உன்னை வளக்க..."

"தே... என்னை அதுமென்றால்
 இரண்டி இரண்டி..."

"விஷயமென்னால் சொல்லப்பட்டேன்...
 பொரு அவனைக் கொண்டு போய் ஏதாவது
 ஒரு தாய்க்கிடங்கில் கொடுத்து... என் கூட
 நீ மட்டுமே கிளம்பி வா... பெத்த தொகுத்
 துக்காக என்னை வேறுமாதிரி சொறு. தனி
 கொடுத்துக் காப்பாத்தவேண்டும்..."

"உங்களுக்கு இருக்கிற பிடிவாதத்தை
 என் பங்காவது என்னும் இருக்கும்
 இல்லையா... அவர் ஒக்க பிடிவாதமட்டும்
 தானும் அவரை விட்டுப் பிரிவதா இல்லை...
 அவர் கெட்டவர்தான்... என்னை எத்த
 கிரைய. திரொளம் பண்ணியிருக்கார்தான்...
 இருக்கிறான். தொடருக் தானெட்டுவான்...
 அவர் மரணப் படுக்கையில் விடக்கூடாது.
 அவரோட குணத்தின் ஆராய்ந்து கொள்பத்
 திய... இந்த நீயிஷத்தால் அவர் என்
 குழந்தை... என் ஒரு தாயும், தன் குழந்
 தையைத் தனிக் விட்டுட்டு, தான் மட்டுமே
 பான் சொறு காப்பிட மாட்டா... தான்
 விரை..."

அவன் கெட்டு விட்டான். அவனைப்
 பெற்றவரும் உருவியபடி காசைக் கிளப்பி
 விட்டான்...

இங்கு இத்தப் போராட்டம் நடந்த
 கொண்டிருக்க அதே சமயத்தில்...

பரத்தாமன், தகவெனிரை தகவென்கு
 லைப் பிடித்தபடி தனக்கை நடக்கும் ஒரு
 வலை பாலகனையே உற்றுப் பார்த்துக்கொண்
 டிருக்கிறான்...

அக்க - அப்படியே ராஜாவின் ஒக்க
 சாயல்...

பாக்கிருஷ்ணன் போன - குழந்தை
 என்னமாய் இருக்கிறான்...

இவ்வளவு பிடிப்படியும் விளையாட்டையும்
 பார்த்தப் பெற்றவர்களுக்குக் கொடுத்த
 வைக்கவியலிடு...

பரத்தாமனுக்கும் பிள்ளை விவரிக்கத்
 தியுட்கி பெருமுகத்தெனினான்.

(தொடரும்)

அருள்வாக்கு

நல்லார் ஒருவர் உளிரை அவர்
 சொருட்டு என்னார்க்கும் பெரியும்
 மனநான்படுகொள்கிற ஒருத்தனுக்குப்
 பரம உத்தம தர்மத்தை விதியாக
 வைத்தே தாழ்பாயும் அடங்கியிருக்
 கிறது. அத்தனை பேரும் நல்லவனுக்குத்
 தான்கூட வேண்டுமென்றால் முடி
 யாத. ஒரு நல்லவன் இருந்தானே
 அவன் உத்தெடுத்த அத்தனை பேருக்
 கும் மனநா பெய்து விடுகிறது என்ற
 பழமொழி சொல்லுகிறான். கருணைத்
 திக் ஒரு பிரிவு உத்தம தர்மத்தை
 அதுவுக்குத்தானே போதும், அதன்
 பரம அத்தனை பிடிவாதமும் சொந்து
 கிறும். வேறுதல் அதுவுடனாததா
 வேயை வைக்கும் தர்ம மனநா,
 அன்புமனநா, ஆண்டவனுடைய அருள்
 மனநா கெடத்த விடும்படியான
 வர்க்குதரம் விபாசம் ஏற்படுத்தப்பட்ட
 வருகிறது.

அவனாவது எத்தக் கர்மத்திலிருக்கி
 று ஒரு அத்தந்தேய அவனாவது தர்மம்,
 ஆரவணை இருக்கும். ஒவ்வொருத்
 தனும் தன்னைதல் கர்மத்தை மன
 கில் வாயி. கிரொளம் அநிமை இக்
 காயம். அதாவது ஆசை, தவையும
 அநிமைகளால் செய்ய வேண்டும்.

-ஐயத்தருகு விசுவாசிக் காயமொரு
 உத்திரமொருத்திரை என்வதி
 என்வதானால் கையாடிக்

கேவிபாலா

உமாவுக்கு ஒரு விதத்தில் தெஞ்சு கொண் ணச் சந்தோஷம்... இன்னும் ஒரு வாரத்தில் ரஞ்சனிக்குக் கல்யாணம்... தனக்கு விடுதலை...

"என்ன உமா, தப்பிச்சே நீ! குட்டிச் சாத்தானுக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாக ஒரு வழிவா..."

"உரக்கப் பேச வேண்டும், இவர் காதுவ லிருந்தா என்னை வெட்டிப் போட்டுருவார், தங்கையைச் சொன்னு அவராவ பொறுத் துக்கவே முடியாது..."

"அவ போடற ஆட்டம் புரியுமா உன் பருக்குக்கு..."

"தெரிய அவர் பார்க்கலை, எடுத்துக் கொன்னு எனக்கு வசவுதான் மிச்சம்..."

"என்ன ஆயிட்டோம்..."

"விருங்க, அப்பா அம்மா இவ்வாத போன்னு, இவரே ஆளாக்கினதாயே தெசம் விட்டுப் போகலை, அவ வாரா அப் புறமாப் போவாம்..."

"மன்னி... என் ஐர்தெட் ஸாரிசை அயர்ன் பண்ணி வைக்கச் சொன்னேனே, மறந்துட்டியா? உனக்கு வரலா சோம்பெறித் தனம் ரொம்ப அநிசமாப் போச்சு..."

"தொ பண்ணிடறேக் ரஞ்சனி, காய்வி குடிச்சியோ நீ! பிளாஸ்கில் இருக்கு..."

"கருமம் கழுந்திராட்டம், எல் குடிப்போ? அன்னு ஊர் சத்தற 'ரெப்' உத்தியோகம், பிழைச்சான் இவ்வளவு உன் கைச் சமையலிச் சாப்பிட்டே, ஆயுதப் பாதி அம்போன்னு போவிறுக்கும்..."

"நெருப்புத் துண்டு சனாக் கார்த்ததானாத துப்பி விட்டுப் போய்க் கொண்டே, இருக்கிறுக் ரஞ்சனி,

என்னைமேல் பண்பாக்க அசையாமல் திற்கிறுக் உமா, இப்போதெல்லாம் இது மரத்து விட்டது அவளுக்கு,

ரஞ்சனி ஒரு காய்ச்சலோட எக்து தொக் றும், உமானவக் காயப்படுத்துப் பார்ப்பதில் அவளுக்கு ஒரு குரூர சந்தோஷம்,

அது ஏனென்று ஆரம்பத்தில் உமாவுக்குப் புரியவில்லை,

போகப் போகத்தாக் தெரிந்தது,

அன்னு தன் சொத்து... தனக்கு மட்டும் தாக் சொக்தம், அதைப் பங்கு போட் டுத்த மன்னிய ஒரு விநோதமாகப் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டாள் ரஞ்சனி,

ராய் தானியை உமானின் கழுத்தில் வைத்த மறு நிமிஷமே, மூன்று முடிச்சைப்

போடும் ரஞ்சனி மூகம் வெத்து போனதுதான் திறும்,

அன்றிலிருந்து...

விடுவாட்டுப் போல ஆரம்பித்து...

ராமுக்கு முன்னுக் கொஞ்சமும்...

பின்னும் ஏராளமாக...

உமானைப் பல கொணங்கலில் வறுத்து எடுக்க ஆரம்பித்தாள்,

பிரச்சனையைக் கணவனிடம் கொண்டு போனபோது, தங்கையை 'குழந்தை' என்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்லி இவன் வாய்க்குப் பூட்டுப் போட்ட துதான் உண்மை,

அந்த பஞ்சனிக்ர அடுத்த வாரம் கல்யாணம்,

அப்பாடி! பிழைத்தோம் என்றிருந்த உமாவுக்கு,

"மாப்பிடுக்கியை நீ பாக்கவியா உமா?"
பக்கத்து வீட்டு மாமி கேட்டிருந்தாள்.

"இல்லை மாமி... திருச்சி இவ்விராட்
அதன் வீட்டுக்கு ரஞ்சனியைக் கூட்டிட்டுப்
போயிட்டாள். அங்க வந்ததான் சொன்
யாந்ததாய்க். கல்யாணத்தின்வீட்டுப் பார்த்
துண்டாய் போக்க."

மற்ற ஏற்பாடுகள் துரிதமாக நடக்கத்
தொடங்க. சத்திரத்தில் அன்று மாலை மூன்று
மணி, தன் வாழ்க்கையில் முக்கியமான ஒரு
திருப்பத்தை ஏற்படுத்தப் போகிறது என்பது
உமாயுக்கு அப்போது தெரியாது.

சூரியனின் தன்மையப் பின்னால் 14
வயதில் பிள்ளையுருக்கான் உமா.

பரபரக்க முடிவத்தான் ஏன்.

"உமா, சத்திரம் ஆரத்திக் தட்டினா.
என... மாப்பிடுக்கி ஆத்தக்கார" ஏங்காரும்
வந்தாக்க."

கருகறுப்பாக இயங்கிய உமா. ஆரத்தி
காரத்து எடுத்துக் கொண்டு வாசலுக்கு
வந்தாள். தனக்கே உண் இயல்பான
கச்சத்தோடு ஆரத்தி கத்தியவன் தென்
விக் போட்டு கைக்க நிமித்தப்போது...

நிமித்தப்போது...

அந்தச் சத்திரமே தன் கீழாகக் கத்தியது
என்றோ...

பாக்க...

கவலையுடைய பாக்க...

அவருடைய முதல்தரம் அதிகம் அப்பட்டியாகத் தெரிந்தது.

ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு உன்னைப் போலதான் ஆய்விதாய் விட்டாக உமா, பாடியா?

என் 17-வாறு இந்த விட்டு மாப்பிளிக்? 'இப்ப' என் பாடலானது நான் நினைக்கிறது டாலம்' அவசரமான அதிர்ச்சியோடு மத்த என்னைத்தான் அழித்தான்.

'உமா கொஞ்சம் வாயைச்!' ராம மறுபடியும் முடித்தான்

'என்வ வேணும்?'

'எல்லாரும் நுபுணக்கு முக்கத்தாக...'

நாமே தெரிக் இருந்து புரிமாற்றத்தான் மரியாதை... சேக்கிரம் வாய்...

மறுபடியும் சொன்ன.

'மாப்பிளிக்லும் பொக்கம் போடு!'

பாணாவுக்குப் பொக்கம் பிடிக்காதே! நான்கு துணியைத் தந்த வார்த்தைகளைக் கண்டிப்பட்டு விழிப்பிடு கொண்டு அவன் இப்போது பொக்கை வைத்தான்.

எதெல்லையாப் பார்த்து அவன் வன்னைச் சந்தித்தபோது அதிர்ந்தான்.

அவனையே வைத்த வன் வாய்க்காமல் அவன் மாப்பிளியை புரித்தது.

வேணும் பாண... பனீன். இப்ப நான் இங்கிருந்து உன்னை... அது தப்பிப் பாரா.

'இன்னிக்குக் கண்ணுக்கு என் வசிக்க விரிவா உமா?'

'ஏன் பாண?'

'கண்ணுவெல்லையமாட்டம்மொட்டையா இருக்கு. நல்லாயிடு.'

'மறத்துட்டேன் பாண.'

'மங்களைத்தெய்யும் உனக்கு மறதி தூக்கி உமா.'

~~~~~

இத்தியாவில் வசிக்கும் பிழாண வேதனைத் தோற்றங்கள் - கரிக் கரிக் முதலியவர்கள் - வருஷம் தோறும் தோறும் தோறும் 250 கோடி ரூபாய் அனுப்புகிறார்கள்.

ஆதலால்: வன்னை... வன்னை: வி. என். மருத்துவமனையில்.

'உனக்காக பச்சை நான் காத்துட்டே இருப்பேன். என்னையும் மறத்துப் போறே' ஒரு நாள்.

அவசரமான அவன் வாயைக் கவனமாக மூடினான். 'அப்படி இக்கூடப் பாண!'

'வாணய த் மூடறது பத்தி என்னை ஆட்சேபனை இல்லை. அது கவனமாக மூடிருக்க வேணும்...'

'மேற வேணா?'

அவன் குறையப் பார்த்து பூச்சியாக உட்கார்ந்தான்.

'சரி, உங்களுக்கு ரொம்பத் துரு...'

'த் துருக்கக் கருக்கி இது மாட்டி இன்னும் மும்போது ரொம்ப அழகா இருக்கே உமா' இன்னும் தெருக்கி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

சம்பந்தி விட்டாரெனத் தவறப்படுதலும் மத்த கவனமாக வேலைகளிலும் பரபரப்பாக இருந்ததான். நல்ல நல்ல மூலம் நினைவுகளை நினைத்து வசிக்க முடியவில்லை.

'மகன்...'

'என்னை ரத்தினி?'

'சொது சொன்னா? கண்ணைத் தொறத்துட்டே கருக்கி காண்பிமா!'

'த் என்னை கேட்டேனா புரிவான்...'

'சரிதான்... நானும் போயிட்டா என்னை பாடு அதோ கண்ணா. வேணா வேலைக்கு அவனுக்குக் காதுமாவது போடு. அதிலேயும் மண்ணைப் போட்டுடாதே!'

'கருக்க...'

என்னை... என்னை...'

'எனக்குக் கண்ணு புருஷத்தானடி...'

அதற்கு மேல் நினைக்க முடியாமல், நினைக்கத் தோன்றாமல் அழையத் தெம்பிக்காமல் அப்படியே நின்றுக் கொண்டான்.

'எனக்குக் கவனமாக நினைக்கவும் புண்ணப் போது என்னை...'

'இப்போதுதான் உமா...'

'இப்போதுதான் த் கண்ணை இருக்கே...'

கொண்டி வேண்டியதானே உமா... உன்னை முடியக்கொண்ட நானே வரட்டுமா?'

உப்போகியினை பாண... என்னைப்பாவுக்கு ஒரு செவல்... ஒரு திரிமாயிதான். மாத் திக்க மாட்டான்.

'தமக்குள்ள நூதிப் பிரச்சினை கூட இல்லை உமா.'

'அது காதல் கவனமாகத்தான் என்னைப்பா ஒப்பிக்க மாட்டார் பாண.'

'அது தெரிக்கம் த் காதலித்திருக்கக் கூடாது உமா... ஒரு மண்ணை ஒழுக்கப் போடறது கண்ணென உமா சத்தோஷம்?'

'பாண... திக்கை இப்படிப் போதது? எதைப்போ எறித்துப் போச்சு கிழிவிடாத முன்னையப் போண்ணு நான்கு உங்களுக்குக் கூடாது புரிவான்?'

'சரி, நல்லிப் போகும்போது சிக்கலான முடியும்.'

'தெரிவான் பாண...'

மண்ணைத் தட்டிக் கொண்டே வருந்தான்.

'என்னைப் போனேன் பாண.'

'வரட்டுமா என்று கேட்கிற உணக்கு இவ்
விடத்து என்னுடைய உமா?'
'வரப்போறதில்லை என்று தெரிஞ்சுப்பதும்
பொய் எதுக்கு பாணா?'

'அப்போது சத்தித்த பாலாணை, மாப்
பெண்ணாக இப்போதுதான் பார்த்திருக்க
இருக்க...
என்மேலாகும் உதயவெயில்...
என்மேலாகும் பக்கமாக வந்த உமா...
மேலும் குரல் கேட்டு அதிர்ந்தான்.
'பாணா, இங்க என் திடீர்? வரக்கூடும்
பார்த்துத் தப்பாதே தோணும்!'' பதிலிடுக...
'தீ சத்தோகூடா இருக்கிறா உமா!''
ஒரேரப்பாண அவனது குரலில் இன்னமும்
பதமய பாலா இருந்தான்.
''ய...''
'என்னை அடிமோடு மறந்துட்டியா உமா?''
'பாணா இதென்ன அபத்தம்? நான்
இப்ப இங்கிருந்துதான் பிளனி. நானிவ்
வேருக்கு திடீர் என் தாத்தாவுக்குப் புரு
ஷன்... பிளனி போயிருக்க பாணா... நம்
மோட பதமய வாழ்க்கை தெரிஞ்சு
போச்சென்று குடும்பத்தோட அமைதியும்
கொண்டதும் சீர்திருத்தம் போயிடும்...
பக்க உணவுகள் தூக்கம் தொட்டியெனக்க.
தட்டி எழப்பாடிகள் பாணா...''
''இங்க உமா... என் தோக்கம் அது
இங்க... அதுதான் உன்னைப் பார்த்தப்ப
பதமய ஒரேயாகவே என்னுள் அடக்க முடி
யில்லை... தெஞ்சை மறக்க உன்னைப் போன
பொய் சொல்வதே தெரியலை எனக்கு...''
அவன் பொய் தெரு நேரமாகியும் உமா
அந்த இடத்தை விட்டு அவைமலிவில்லை.
'தெஞ்சை பூத்த மூதல் பூ'
உதட்டுக்குள் பனமுறை அடைக்கொண்டிப்
பார்த்துக் கொண்டபோது சத்தோகூடாக
இருந்தது.

''தேதோ நினைவுகளை ஒரு நிமிஷத்திற்கு -
கொண்டிருந்தவனுக்கு விடிந்தது கூடத்
தெரியவில்லை.
'ஏன் ரஞ்சனி அழுகிறா?'' அவசரமாகக்
கேட்டான் உமா.
பதிலே வரவில்லை.
'சொல்லுய்யமா... என்னுடைய?''
சேறவேனது திரும்பிய ரஞ்சனி ''கொண்
டது நீர்ந்து வசிக்கப் போறியா?'' என்
னாள்.
முகம் ஒருமிடப் போனான் உமா.
'எங்கென்னுமே கூப்பிடு...''
சற்று நேரத்தில் அவசரமாக முடிவந்தான்
ரான்.
'என்னடா என்னைமா... கூப்பிட்டியா?''
என்ன வேளும் உணக்கு?''
'உங்கிட்டப் போனும் அங்க... இப்பப்
பெரிசுத்தானே உண்டு... நானிவ்வேருக்குதான்
தான் போயிடப் போறேனே...'' அழத்
தொடங்கினான்.
'அடடா, இதுக்கு அழையா? தீ கூடனே
யோக வேளும்... மாப்பிள்ளை விட்ட
கொண்டி கொஞ்ச நான் இருக்கக் கொன்
டுறேன்...''

''இங்க நான் நோக்க மறுத்தேன்...
நிறுத்திப் போறேன்!''
''கொண்டாய் சாதி உங்க நோக்கமாய்
பக்கம் சொல்லித்தான் எனக்கு
கொண்டாதல்களைச் செய்வான்...''
வாங்கிட்டே இருக்கேன்!''

-எம். பாலகிருஷ்ணன்

''அழகா இருக்கே... நடக்கிற காரியமா
இது? உங்களைமா ஒரு எங்களுமே ஒரு நான்
புருஷன் விட்டுக்குப் போய்த்தானே...
நான்...'' - உமா.

''வாணய மூடு மன்னி... உணக்கு நான்
எப்ப ஒன்றிப் போனேனென்றுதான் ஆக...''
''ஏன் ரஞ்சனி இப்படிப் போனோ?
நான் அந்த அந்தத்திலே போனே இம்
நிமிஷ...''

''தீக்கை உன் நோக்கம் அதுதான்.
அப்படி எங்கென்னு முழுக்க உணக்குத்
தானே...''

''ரஞ்சனி... தீ...''
''வாணய மூடு உமா... அதுதான்
முதல்தான்... என்னைப் பிச்சுப் போன என்
கூடம் வேறே... என்னாமாச் சேர்ந்து முழம்
யிப் போயிருக்கா... தீ ஏன் எறிந்து வந்தா
டேற?''

''தீக்கை என் புருஷன்...'' தெருக்குள்
எக்கமாகக் கொண்டி கொண்டான்.

''எங்கென்னுக்கு எப்படியே முதல் நான்
தான்... அப்படித்தான் உங்களுமே...'' உம்
சாணாகக் கொண்டி கொண்டே... அன்னு
கூட நான் கொஞ்சம் தனிமையே போனும்
மன்னி...''

அப்போது வெளியே வந்த உமாவுக்கு
முதலில் விடிந்தது.

''எங்கென்னுக்கு எப்படியே முதல்
நான்...''

''ஏன் தெருக்கில் பூத்த மூதல் பூ தீதான்
உமா?''

''மூதல் பூ...''
எட்டென்சு சிவந்தது போனான்.

''அடிப் போன...''

''என் புருஷன் மறந்திய முதல் இடம்
தீதானது பெருமைப்பட்டிருக்காதே. உன்
புருஷன் தெருக்கிலேயும் முதல் ஆன் நான்
தான்...''

விவரப்படுத்தாமல் எழுந்த இத்த
விழ்ச்சியில் தானும் ஏதோ ஒரு வகையில்
நெரிந்து விட்டோம் என்ற பெருமைமீய்
சித்திக்கொண்டே அவன் நடந்து போகாத
காடியிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க
வருகிறான்.

306, T. T. K. Road, Madras-600 014

Reopens on Wednesday the 27th June 1984

Principal: Sangita Kalanidhi Sri T. M. Thiagarajan

APPLICATIONS ARE INVITED FOR THE FOLLOWING:

1. A one year Teachers' Training Course in Music recognised by Govt. for employment as Music Teachers.
2. A two years Pre-Teachers' Training Course. Students completing the course will be admitted in the regular Course and will be sent for lower and higher grade examinations. Those who have some knowledge of Music may be admitted to the II year of this course.
3. An advanced class for training students for concerts.

LAST DATE FOR RECEIPT OF APPLICATION: 20th June 1984

PROSPECTUS AND APPLICATION FORM can be obtained from the Correspondent on payment of Rs. 2/-

THE MUSIC ACADEMY, MADRAS

308, T. T. K. Road, Madras-600 014

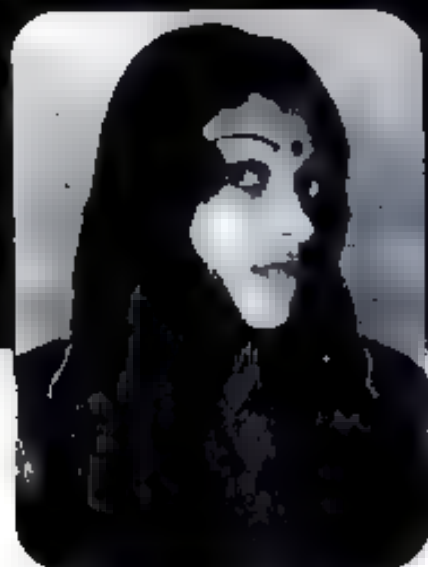
VEENA CLASS

By Veenat Ranganayaki Rajagopalan and others

FEE: Rs. 4/- for Senior and

■ 20/- for junior per month

Classes have commenced from 1st June 1984

அழகு மிளிரும்
அபர்த்தியான
கூந்தலுக்கு
குணம்
கூந்தல் கைலம்

நீதிமன்றம் உத்திரவு செய்து, அந்த வழக்கு நிறுத்தி வைத்தது. இதைப்பற்றி நீதிமன்றம் கூறியது, 'அந்த வழக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது, ஆனால் அந்த வழக்கு மீண்டும் தீர்மானிக்கப்படும்' என்று.

V.P.P. ஸ்ரீரம் பெரு.நா.16.25 (தபாங்கு செலவு இல்லாதது)

விபரணைக்கு நலவகதி இலாகையிலே

தமிழக அரசு
கருவியம்

[illegible]

சேலாப்பூர்
அம்மா

அவர் பிறந்த ஊர் பெருநிலைம் ஊர்ந்த இடம் பண்டைய நிலம். அது இன்று வராதேரே சேலம் பூரிக், ஏழை எளியவர்களை மதிப்பே. செவ்வாய் அம்மன் என்று எல்லோராலும் அப்போது அழைக்கப்படும் திருமதி சீவாய் பராவே தந்திரம் அழகாகப் பேசுகிறார். அதுகுத்துத் தெரிந்த பிற மொழிகள். ஆகவே, பிரஞ்சு மற்றும் பெருநிலை மொழி.

சேவாப்பூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தின் கடலூர் பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலிருந்து ஒரு காவல்துறை கார்டுப் பிரதேசமாக இருந்த இடம் இன்று அம்மாவின் சேவாப்பூர் அம்மையார் மாநில சேவாப்பூராகத் திகழ்கிறது. திருச்சிலும் இங்குக் கடலூரிலும் பிறையே மயங்கி உறந்து விடும் மருவியும் மருவியமானவர்களையும் அனுமதித்துள்ளது சேவாப்பூர்.

கீழ்ப்பேராளன் 1980-ல்
பிறந்தார். அவருடைய
தந்தை, கீழ்ப்பேராளன் - எக்ஸ்
மாஸ்ட் பொது உட்காணி
சமூகாயத்தில் இவர்ப்பற்ற

உதவி செய்வதற்கு உறுதியளித்தேன்.

தொண்டவராக இருந்தார். 1947-ம் ஆண்டில் ரோபோஸ் ஆத்மரோபோஸ் கல்பகவர மனத்துறையினால் டாக்டர். சாவர சிவசாமிநாயக்காவுடன் சேர்ந்து தொண்டவராக இருந்தார். 1953-ம் ஆண்டு ரோபோஸ் 1953-ம் ஆண்டு மேன் ஒரு கிப்பத்தில் இறந்தார்.

கனகபிரம் இழந்ததையொட்டி
ரோகிணி அனாதை அறிமுகம்
முற்றும் கர்ப்பம் வாயிற்

$$N = qh\alpha^2 \rho \int_0^1 \rho^2 d\rho = P$$

அக்கலறு கட்டைத்
தொடங்கினார். சுத்திரை
அடைபடவற்ற முன்பு இத்தி
யாணிச் சுத்திரைபோடு
யாழ்த்த லாண்டு டெஸ்
லாண்டோ என்.டவர் அக்
குக்கு வந்திருக்கிறது.
சுத்திரை அந்த நண்பரை
சுத்திரை தான் என்று அக்

யோடு பெயர்ப்பு அமைப்
பது வழக்கம். 1969-ல்
சாத்தி தாகம் விவாப்போ
யோவும் இத்தியாவாக்கு வந்
தனர்.

மதுரைக்கு அருகிலுள்ள கலந்துப்பட்டி கரத்திறுக்கை ஸ்ரீ ஸீவாபிதானமோ 15 மாதங்கள் வாழ்ந்து, ஏழைகளின் கருணைகளையும் துன்பத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களை வாழ்விக்க உறுதி பூண்டதாகச், இன்னும், தந்தையிடம் இருமிப் பாரதவந்திரை அடிவாசலை நடத்தி, பண்பாடு சிறிதுதலிக்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் இத்தியர் அங்கு வந்தார்.

ஆவர் வந்த சமயம் கட
து. 374 ஏக்கர் காட்டு
மேல் 14 தானத்துக்காக
வழங்கியது. ஏராளமாக
புதுவாழ்வுக்காக உட்படை

பெயர் ததயாராக இருந்தது. விவாப்போலோ இந்தப் பெயரையும் ஏற்றுக் கொண்டு தன்னைப்பற்றித் தொண்டன் என்றுட்டார். கடவுள் காட்டுப் பகுதியில் வந்த பொறுத்தியும், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டும் வறுமைப்போராட்டத்தில் திட்டமாகக் கொண்டு இருந்தாலும்கூட நூறுக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் கொலாப்பூர் அம்மாவின் துணைகள் தாய், ஒன்று கடவுள், அவர்கள் ஒன்றாக இருந்தது. இப்பேரேவா சங்கம் காந்த அமைப்பை விவாப்போலோ ஏற்படுத்தினார். இந்தச் சங்கத்தில் இன்னும் 'ஓம்'; அவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம். சர்கோதர அன்பு, விவசாயம், காட்டு நிலங்கள் வெளிவர மாற்றப்பட்டது. துவமற்ற 1950 விவசாயப் குடும்பங்கள் கரைந்து வந்தன துவமற்ற

ஓக்லோகு வீட்டின் கொல்கை -
கொல்கை வாயுத்தொண்டி

கழங்குப் பெற்றனர். காட்
போகடைக்கெட்டுப்படுத்தப்
பட்டுக் கிணறுகளும்,
பாசனக் குளங்களும் அமைத்
தெய்தன. அம்மாவின்
விடா முயற்சியாக ஒரூக்
கிணத்த ஊரக வளர்ச்சித்
திட்டம் சேவாப்பூரிக்
செய்யப்பட்டது. இன்று
சேவாப்பூரிலும் அகதர்
சந்தியுள்ள குக்கிராமக்
களிலும் 300-க்கு மேற்
பட்ட ஓட்டு வீடுகளைக்கட்டப்
பட்டு, ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
ஒவ்வொரு அளிக்கப்பட்டிருந்

தன. ஓக்லோகு குடியைத்
திரும்ப ஒதுக்கணவனாகும்
கழங்கு யாழ்ப்பாணம்
பட்டினம். ஓக்லோகு வீட்டின்
கொல்கைவிலும் பாசன
வாயு சாதனம் திறவப்
பட்டுக் கட்டது. இதனால்
கிணத்திலும், அருப்புக்குப்
கொல்கை.

பெய்திய அரோங்கத்
தின் திதி கதையிலும். அந்த
தாட்டு மக்களின் கொடை
யும், ஒரூக்கிணத்த ஊரக
வளர்ச்சித் திட்டத்தின் திதி
யும் சேவாப்பூரின் இன்று
ஒரு சிறந்த கிராமமாக
மாற்றியுள்ளது. சேவாப்பூர்

அம்மா இத்தட்டன் தீர்க்க
விடுக. படித்தும் சேவா
யற்றும் அம்மா இருக்க இளை
ஞர்களுக்கு உதவும் முறை
யின் சேவாப்பூரிலேயே பன்
திறப் தொழில் பகுதிக்கிண
அமைத்தத் தத்தார். தத்தர்
தொழில், செவடிஸ், தாற்பு,
தெயு, பாஸ் - தெயு,
கட்ட முகட்டை, முதலிய
கடத் தொழில்கள் இங்கு
தலைக்கப்பட்டன. இங்கு கரு
காரும் பொருள்கள் திருக்கி
யினும், நின்றுக்கொல்கையும்
விற்பனையாகின்றன.

இன்று சேவாப்பூரிக்
இத்துக்கன், கிறிஸ்துவர்கள்,
ஹரிஜனங்கள், பழங்குடி
மக்கள், முஸ்லிம் குடும்பத்
தின் அகியோர் யாவரும்
ஒரு தாய் மக்களாக,
சகோதர பாசத்துடன்
காம்பத்து வளம் கண்டுவரு
கின்றனர். இவர்களுடைய
ஒற்றுமையும், சகோதர
அன்புக்கும், முன்னேற்ற
காழங்குக்கும் ஒவ்வொரு
மாத இருத்து தம் கடமை
வைத் தொடர்ந்து செய்து
வருகிறார் சேவாப்பூர்
அம்மா.

குடகத்த ஸ்ரீரத்தினி பொலிக்
மதாராஜபுரம் திரு. சத்தானத்தின்
இளைக்க சச்சேரி தட்டது கொல்கை
தது. இவையின் அவ்வாறு வரவேற்றுப்
பேரெய் பொருளானார், "திரு. சத்தானம்
அவர்களை இம்மாதிரி தம் சபாநிதிய
அடிக்கடி வரும்படி மீண்டும் மீண்டும்
கொட்டுக் கொல்கிறேன்" என்றவுடன்
பாடல் குறுக்கிட்டு, "மீண்டும்
மீண்டும் வரும்படி தங்கை வரும்படி
தான் செய்வ வேண்டும்" என்ற
கொல்கைவுடன் சபையின் சிபிப்போலி
அறிந்தது.

கட்டி சேர்த்து சிபித்தவர் கலா

அவ்வாறில் சேவாப்பூர் காலநிலி
பாசனப்பாசனத்தொண்டிக்கிணட. வெ
சங்கிதப் போட்டி தடைபெற்றது.
[1984-1985]-க்கான முதல் பரிசைப்
பெற்றவர் கி. பாசுருமார். இவருக்குத்
தொள், கிட்டார், வீணை, தப்பா,
காண்டலின், மெளத் ஆர்த்து எல்லாம்
காசிக்கத் தெரியும். இதில் சிறந்தது
கிசேஷம் என்னவெனில் திரு. பாசு
ருமார் உடல் கவனமுற்றவர். புலகு
பொருள் ஆராய்ச்சியில் எம். ஏ. ஸ்ரீ
காண்டு படித்திருர்!

**அமரர்
கல்கி**

நீலாவுச்சிறுகதைப் போட்டி

அமரர் கல்கி அவர்களின் நினைவு - ஆண்டுதொறும் நான்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் வழக்கம்போல் இந்த ஆண்டும் எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உற்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுகிறோம்.

மூதல் பரிசு	ரூ. 1000
இரண்டாவது பரிசு	ரூ. 600
மூன்றாம் பரிசு (இரு கதைகளுக்கு தலா ரூ. 250 வீதம்)	ரூ. 500

ஆக மொத்தம் ரூ. 2000 பரிசுகளாக வழங்கப்படும்.
தனியே பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படும் ஒவ்வொரு கதையும் ரூ. 100 சன்மாணம் பெறும். அதிமுக எழுத்தாளர்களுக்குப் போஸ்டல் உண்டு.

✽ கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்ற உறுதிமொழி தேவை.

✽ அதிமுக எழுத்தாளர் எனில் இதற்கு முன் எந்தப் பத்திரிகை யிலும் எழுதியதில்லை என்றும் போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை எழுத மாட்டேன் எனவும் உறுதிமொழி தரவேண்டும்.

✽ நடுவர் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

கதைக்கான அனுப்பவேண்டிய கடைசி தேதி: ஜூன் 15

✽ உறுதியில் மேல் - அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி' என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

✽ பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பப் பெறப் போதிய அவசு தபால் தலை ஒட்டிய உய விலாசமிட்ட உதவையைக் கதை யுடன் கூடவே அனுப்புதல் வேண்டும். பின்னால்தனியே அனுப்பிப் பய னிவிலை.

✽ கதைகள் கல்வியில் நானூ பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

✽ எவ்விதக் கடிதப் போக்குவரத்தும் இடையாது.

✽ எந்தெனக் எழும் விஷயங்களில் கல்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடி யானது.

✽ போட்டி முடிவும் முதல் பரிசுக் கதையும் கல்கி ஆகஸ்டு 5 ஆண்டு மளையில் பிரகரமாகும்.

ஆசிரியர், கல்கி, சென்னை - 600 032.

குழந்தைகள் நோயும் மருத்துவமும்

1714-ம் பாக்டீரியா
61ம்

சாதாரணமாக, குழந்தை களுக்கு வைத்தியம் செய்வது, கடின என்று கருதப்படு கிறது. ஏனென்றும், குழந்தை களால் பெரிபயக்களைப் போல் தம்முடைய நோய்க்குறிகளை விளரித்துச் சொல்ல முடியாது. திறந்த துறையில் பழுத்த அணு பவம் பெற்ற டாக்டர் சி. பாஸு கோபால் ராஜு அவர்கள், "குழந்தை மருத்துவம் வைத் தியத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு யீரீவு என்பதைவிட, சமூகநல இயல் சேர்ந்த ஒரு யீரீவு எ ன்று சொல்வதற்குப் பொருத்தமாகிவிக்கும்" என் றிறர்.

இதோ, டாக்டர் பேசுவோர்:

ஒரு தாய், கணது பெறு காலத்தை முடிவடிக் கிடுவ திட்டமிட்டுச் செயல் பட்டால் அவருக்குப் பிறக் கும் குழந்தைக்கு விபாதி களும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. ஏனென்றும் ஒரு குழந்தைவின் ஆரோக்கியம் ஒரு உருவாபிவ காலத்தி லிருந்தே தீர்மானிக்கப்படு கிறது. ஆக, தன் முறையி ல் மகப்பேறு அமைந்து தாயும், சேயும் மிழ்ச்சி யுடன் இருந்தாலே பல சிக்கல்கள் தடுக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

ஒரு குழந்தை த கொட்டித் த அழாமல்

இருந்ததும், யோனா வேளைக்கு உணவு அருந்திக் கொண் டிருந்தாலும், நோய்க்கான அறிகுறிகள் வெளிப்படையாக இல்லா மல் இருந்தாலும் குழந்தை ஆரோக்கியத்துடன் இருக் கிறதென்று பலர் நினைத் திருக்கள். இது உயருண் டிருந்தது.

ஒரு குழந்தைவின் ஆரோக்கியம் என்பது நோயில்லாமல் இருப்பது மட்டுமல்ல. ஓரளவு தள்ளு வேலை நோன்பத் தடுத்துக் கொள்ளும் சக்தியோடு, மனத்திறம் உடனிலும் ஏற்படும் கோர்வுகளைத் தாய்விட கொக்கும் நிற இடமற்றும் இருப்பதாகும்.

ஒரு தாய் தன் குழந்தை பருவத்திலேயே சர்க்கரைத் தடலும், பெற்றோர்களைப் பாசப் பரிவுடனும் வளர்த்திருந்தால் தான் தன் இளைக்க மகப்பேறு காலத் தின் அகே மிழ்ச்சியான மனநிலையுடன் இருக்க முடியும். இதுவே குழந்தை வின் ஆரோக்கியத்திற்கும் அடிப்படையாக அமை கிறது.

1. தாய்மை காலத்திற்குத் திட்டமிடுதல்

முகபிவமாக, வேலைக்குச் செல்லும் காலமாகக் குறைந்த கட்டிச் சேர் ஆறு மாதங்கள், பெறு காலத்துச் சாகவே ஒதுக்கி அவர்குத் தேவைகளை விடுமுறை தரக் களைச் சேர் த்தவைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இம் மாதிரி செய்யும் போது குடும்பத்தின் வகு மாணக்கை இழக்க வேண்டி விடுப்பதில்லை.

தாய்மை அடைந்தவுடன் முதல் மூன்று மாதங்கள் வீதமே முகபிவமான கட்டிம். இந்தச் சமயத்தில் ரந்தவிதமான பருந்துகையு

உட்கொள்ளக் கூடாது. உதாரணமாக ஆல்பீரின் மத்தும் வயட்டின் மாத திவரகளை இப்பணரின் ஆயோசனை இல்லாமல் தாமதமே உட்கொள்ளவே கூடாது. ஏனென்றும் கருவின் உளகும் குழத் தைவை இவை பாதித்துக் குண்டையுடன் பிறப்பதற்குக் காரணமாகிறது. மகப்பேறு மருத்துவ நிபுணரோ அங் கைய் பருத்துவரோ ஒரு குழறிப்பிட்ட மருத்து உள கும் சருவைய் பாதிக்காது என்று உறுதி அளித்தாய் அன்றி எத்தனை மரண மருத்துவனையும் உபயோ கிக்கக் கூடாது.

இப்போதெல்லாம் கருத் தைவை (அபாரிஷித்)த் தெடுப்பதற்காக டாக்டர்கள் உதவியுடன் ஓரார்மோன் ஷன்கள் மூலமாகத் தாய்மை மேவிலையரச்செய்திறர்கள். இதுதான் அங்க நலித் துடன், மூளை வளர்க்கிக் குன்றியும் குழந்தை பிறக்க வாய்ப்பு அதிகமாகிறது.

ஆக, கருச்சினைவுக்கான அறிகுறிகள் தீவிரமாக ஏற்பட்டால், அமைச் செயற்கை முறையில் எப் படிவமையும் தடுத்துவிடுத்தி. மேலே கருவை வளரச்செய் வது தவறு. ஏனென்றும் கருச்சினைவு இயற்கையாகவே அந்தத் தாய்க்கு ஏற் பட்ட ரீதியே அந்தச் சருவின் வளர்க்கி தாய்க்கு ஒவ்வாது என்று இயற்கையே உரு வாக்கும் விதமே. இந்த

வினாவு. எப்படியெனும் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு தாயின் வேட்கையைத் தீர்த்து வைப்பதில், மருத்துவரும் வேறு வழியின்றி, தன் மனச்சாட்சிக்குப்பரம் பாசச் செயல்பட முன்வருகிறது.

தாய்மொன் ஊசின்மூலமாகக் கருவை வளர்ப்பதற்கு உடலும் தடுக்கப்படவேண்டும்.

பெறு காலத்தில் இருக்கும் தாய்மார்பின், சில குழப்பிட்ட தடுப்பு முறைகளை அதுசேர்த்தல் அவசியம். மூச்சிவயிற்செயல்பு மெதுவாக நோய்த் தடுப்பு வாய்ப்பு 10, 20, 32-ஆம் வாரங்களில் பெரிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அம்மறு 30 வாரங்களுக்குப் பிறகு, தாய்விருந்து ஆறு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை, இந்த ஊசிகளை மூன்று தடவை போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். 'இது குழந்தைக்கும் தவறு. அவரவர் ஊரின் தேவைக்கேற்ப, அடிக்கடி மகப்பேறு மருத்துவரிடம் சென்று தன் உடல் நிலைமை பரிசீலனைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக ரத்தச் சோனை மற்றும் ஊட்டச் சத்துக் குறைவாக வருகின்ற நோய் முதலிய வற்றை. ஆரம்ப கட்டத்திலேயே சிகிச்சை செய்தால், பிறக்கும் குழந்தை நலம் அளிக்கப்படும் பிறக்கும். தலைப்பிரச்சனை நிச்சயமாக மகப்பேறு நிபுணரின் பேர்பார்வை விரை, அவ்வுறு அதுபலம் வாய்த்த மகப்பேறு செவிலியர் உதவியுடனே அங்கு மருத்துவ மனால்தான் தான் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

2. தாய்ப்பால்:

பிறந்த குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் மட்டுமே கொடுக்கவேண்டும். ஒருசில தாய்மார்புக்கு, மார்பகத்தில் காய்ச்சு உள்வெய்யை அழுத்தியிருக்கால் தாய் கர்ப்பமாக இருக்கும் போழுதே கடைசி 3-4 மாதங்களில் குழந்தைப் போது, காய்ச்சல் 10-15 தடவை இருந்து விட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் குழந்தை கவையாகப் பாதி உறிஞ்சிக் குடிக்கச் செல்லாமலாக இருக்கும்.

பிறந்த அந்த குழந்தைக்கு உணவுக்காகச் சர்க்கரை கைத்த தீவர அளிப்பது பரம்பரைவாக்கிடப்பட வேண்டும். வரும் கழிசம். இது மிகவும் தவறாகும். இதையே விட்டும் மட்டுமே கசமல் ஆல்பதி நிமிஷமும் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். பங்கவையு தந்த மாகக் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் அளிக்கத் தவறக் கிருக்கிறோ அங்ஙனவுக்கு நல்கை.

3. குழந்தைக்குச் சரிவான குழந்தைத் தாய்ப்பால் கொடுப்பது எப்படி?

ஒரு தாய் குழந்தையை மடியில் சாய்விக்கிடத்திக் கொண்டு மார்பகத்தை தன்ருக வாக்குக்குள்ளே வைத்து, காய்ப்பு தாக்கு மட்டுமே இருக்கும்படி

செய்து முக்கத் திணறாமல் உறிஞ்சுவதற்கு ஏற்றவாறு பாதிக்க கொடுக்கவேண்டும். குழந்தையைப் படுக்க வைத்த (horizontal position) பாக் கொடுக்கவே கூடாது. இதனால் குழந்தைக்குக் காது செவிடாகக் கடும். ஏனென்றால் பால் மூக்கின் மூலமாகக் காதுக்கும் தொண்டைக்கும் இடைமேயுள்ள குழாயில் சென்ற இதன் மூலம் நோய் தொற்றிக் குழந்தையின் காது செவிடாவிறது. சிறு வயதும் காதின காரணமாகப் பல நோய்கள் பரவுகின்றன. குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் புகட்டும் போதும், துரதிர்ஷ்டவசமாகப் புட்டியுப்பாக்கொடுக்க தேரித்தானும் அதன் தரிசை உயர் வைத்துத் தான் பாதிப் புகட்டவேண்டும்.

குழந்தை மூன்று மாதம் ஆக்கு. இரவு - பகல் பாராமல் எவ்வளவு முறை வேண்டுமானாலும் பால் கொடுக்கலாம். கடினாரத் தைப் பார்த்து, குழந்தைக்குப் பாதுகாட்டுவது ஒரு

பாலின் மூலம் நோய்த் தடுப்புச் சத்தியை அளித்திருந்தது; தாலின் அரவணாப்தம் இது கொடுக்கப்படும் பொழுது ஊட்டச் சத்தமாகவும் மாறுகிறது. ஆவிரமே கொடுத்தால் கூட, தாய்ப் பாதுக்கு ஒரு - இரண்டாக வளவும் சிகையாகுமே. நோய்களைக் குழாய் மூலம் குழந்தைகளைச் செலுத்தும் முறையில் உற்பத்தி செய்கும் மீட முடியும். ஆனால் இன்றையதெனினாலான நிலமாக, தாய்ப் பாதுக்கு இரண்டாக, மலிந்த உடனுக்கு வெளிவேயாரோடும் ஒரு சொட்டுப் பாலுக்கு கூடத் தயாரிக்க முடிந்ததில்லை. மாட்டுப் பால் சாற்றுக்காகச் சேர்க்கிறது. இதையே நம் குழந்தைக்கு அளிப்பது தாய்ப்பாதுக்குச் சமம் என்று ஒருவேளை கூடாது. ஆக பல சாதாரண நோய்களைத் தாய்ப் பாலில் சத்தியை நேர்த்து விடுகிறது. இவையெல்லாம் மலிந்த நிலை நோய்க்குறிக்கத் தொடங்குகிறது. உதாரணமாக முதல் மூன்று மாதங்களிலே நோய்க்குக் கூடிய நோய்கள் நூரை வீரலையும், உணவுப்பருத்தலையும் சார்ந்த நோய்களாகும். முதல் மூன்று மாதங்களில், எத்தனை மான நோய்த் தொற்றுகள் இருந்தாலும் டாக்டரை அழைக்க வேண்டும். முக்கியமாக, பெண் மற்றும் நூரை வீரல் நோய்த் தொற்று.

1. குழந்தைக்குப் பேதி (நோய்க்கு வெறு வகை):

மிகுந்த தண்ணீரால் ஒரு குழந்தை மலம் எழித்தல், நுரைவுடனும் தாற்றத்தடனும் மலம் இருந்தல், சளிவுடன் வந்தது பெரிதாய்த் மற்றும் சத்தத்தடன் வந்தது பெரிதாய்தல். இவை உடனே டாக்டர்

உடன் வருவது செல்லப்பட வேண்டிய அறிவுறிகள். இதேபோன்றது, ஜூஸ்துடன், குழந்தைக்கு மிகுந்த தண்ணீரால் ஏற்படுத்தாத தாய் டாக்டரிடம் உடனே வருவது செல்ல வேண்டும்.

2. குழந்தை மீடலாக வளவும்:

வயிற்றில் ஜூஸ்து மிகுந்ததால் ஏற்படும் வளி. குழந்தைகளை மிகவும் கவனம் செய்வது. இந்த ஒரு வகையைத் தவிர பெரும்பாலான காரணங்கள் சாதாரணமாகத் தான் இருக்கும். உதாரணமாகச் சரத் தண்ணீரால் கூட அரும். ஆகவே அருகாமையிலிருந்து காதிருட்டம் தீவிரத்த இடத்திற்குக் குழந்தைகளைக் கொண்டு செல்வதால் இறுக்கமான உடைமையத் தோன்றலாம் அருகாமையில் பல காரணங்கள் இருக்கக் கூட. தீவிர விபாதிக்கான நோய்க் குறியாக இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. டாக்டர் அநேகமாகக் குழந்தைக்கு நோய்த் தொற்று ஏதேனும் காதினோ மூக்குவோ இருக்கிறது என்பதை பரிசீலித்தல் வலியை குறைப்பதற்கும், குழந்தைகளைத் தூக்கச் செய்கின்றதும் மருத்துவிக் கொடுப்பார்.

வயிற்றுப் போக்கைப் பொறுக்கவரை இத வேகமாக உடனே நோய்க் வெளிவரைச் செய்யும் ஒரு முறை. ஆகவே வளி வீரலால் பேதி வருவதும் யோது, குடவிறுக்கான நோய்த் தொற்று வெளிவோ அடுத்துப் வருகிறது. இதைச் சுட்டுப் படுத்தவதற்கு மருத்துவிக் கொடுக்கும்போது, மலம் இறந்த நோய் யெனும் பரக்கச் செய்கிறதே தவிர. நோய்த் தொற்று குறைந்ததில்லை. வயிற்றுப்போக்குக் காலங்களில், உடனிலிருந்து

வெளிவரும். தண்ணீர் மற்றும் காது உப்புகளை, வாயில் வழியாக அளித்தாலே போதும். இதை 'ஜூஸ்' நீரோடு ரொஷன் தெரே' என்பார்கள். சாதாரணமாக டாக்டரிடம் மற்றும் வளரக் கிருமிகளால் தான் வயிற்றுப்போக்கு ஏற்படுகிறது. இவ்வகைக் கூட்டுப்படுத்தத் தேவையான மருந்தைக் கொடுத்தாலே போதும்.

3. குழந்தைக்கு வலிப்பு நோய்:

குழந்தைகளுக்கு மூன்று வகை உயர்வான வலிப்பு நோய்கள் வருகின்றன. முதல் வகை ஜூரத்தடன் ஏற்படும். நோய்க்குறி, சில குழந்தைகளுக்கு ஜூரம் அதிகரித்தால் வலிப்புவரும். இதை ஜூரம் தணிக்கும் மருத்தாயினவே தடுத்து விட முடியும். இரண்டாவது வகை வலிப்பு, மூன்று வது, ஜூரம் இருக்கோ, இல்லாமலோ வரும் வலிப்பு இத்தக. வலிப்பை இத்தக.

4. வலிப்பு இருக்குமேயு செய் வேண்டியவை:

சரத் தண்ணீரை தெறிநிலை வைத்தல், ஜூஸ்தைக் குறைக்க வேண்டும். அது வலியுறால் பத குமரம், குழந்தைத் தவிர இதில் பிடித்துக் கொள்ளாமல், மிகுதுவான படுக்கையில் கிடத்த வேண்டும். பக்க வாய்வுப் படுக்கை வைக்கலாம்; மலவாக்கப் படுக்கப் போடக் கூடாது. ஏனெனாலும், மூச்சுக் குழாயில் வளி இருக்கப்பட்டு, குழந்தைக்கு மூச்சுடைப்பு (asphyxia) ஏற்பட்டு விடும். வயதான குழந்தை எலுக்குத்தான் தாக்கத்தைக்

பெங்களூரில் வகை. சாதாரண பரிசீலனை வகை அமைப்பு ஒவ்வொரு வகைமும் ஒரு வகை இலக்கிய மாநாடு நடத்துகிறது. இதில் வகை புதுமை இருக்கிறது. அந்த மனநாட்டில் சிறந்த எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும் வரும் வகைமேலே ரத்தநிலை புதுமையான போட்டு உட்கார வைத்து வகைமேலே அமைத்து வருகிறார்கள்.

வொன்னுசை தீர்த்த சுயம்மிரகாசர்

ஒரு முனிசை-தெய்வத்தார்
“ஓம் கண்ணகா இருக்.
செய்ய” என்று சொட்டார்.
“கொயி! ஆரீம் மாற்றுப்
பொன் கொட்டை வேண்டும்
என்று ஆசை” என்று
செய்தார்.

“மறுபடியும் என்ற தவத்
திக் சென்று அங்கே
கோயில் கொண்டுள்ள தாள்
தோந்தவரையர் பூஜித்
தாள் உன் ஆசை கை
கரும்” என்றுகிறமறந்து
கிட்டார் முனிசை. அருவி
செய்ய இருந்த அந்தப்
புன் லி ய த் தவத்தை
அடைந்து பிழைம தீர்த்த
தீர் திராடித் தாங்கோல்
நிகரவரையர் பூ ஜி த் த
வணங்கியதும் ஆரீம்
மாற்றுத் தவத்தை கிட
ஆரீச்சிகாடி யங்குபிசை
காசமாப் ஒ லி ய த் த்
கொண்டு கொங்கை சித்த
ருக்குக் காட்சியளித்தார்
சுயம்பிரகாச ஸூர்தி. பன்
கிரகஞ் சூரித்தரீசனிக்
ஒளியும் அப்பொது மிக்
யினியின் ஒளிபொய்த்
தெரித்ததாம்.

அதன்ப் பேரொளியில்
ஒழியை பேரின்பமொன்று
கொங்கை தெரிந்த உன்

ஈ மாற்றுத் தவத்தாரை
கோயில்

எத்தம திரப்பி வீடென
அங்கே வேறு எதற்குமே
இடமிக்காமல் போய்கிட்
டது.

செய்தார் ஐந்தாறுமாதறுப்
பொன்னெடுத்த மாற்றுநிக்
ஐந்தாற்றிகவார் என்று திரு
நாமத்தோடு கோயில்
கொண்டிருக்கிறார் ஈசன்.
சுயம் பிரகாச ஸூர்தியைப்
கொங்கைசித்தருக்கு காட்சி
யளித்து பொருளுகையை
நீக்கிய தவம் மாற்றுருக்கு
அருமெனிய இருக்கிறது.
இப்பொது இழப்பைக்குடி
என்ற பெயரால் வழங்கு
கிறது. இந்த இரட்டைத்
தவங்களும், தவத்தார்
பெருமக்களின் ஒன்பது
கொளிய்களைச் சேர்த்தவை.

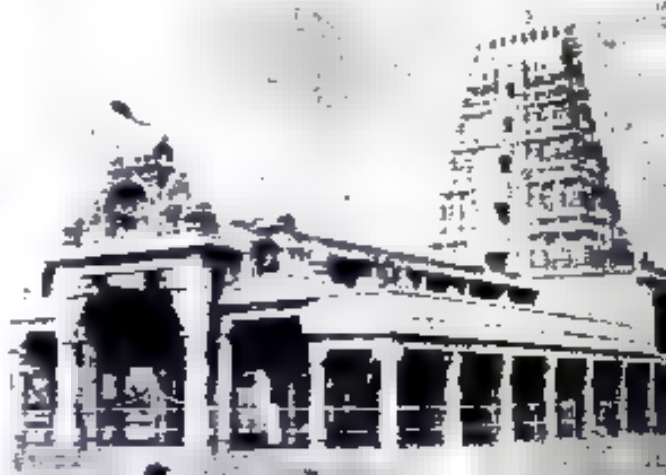
திரைகடனோடியும் திரை
யும் நேடு என்பதைக்
கடைப்பிடிப்பவர்கள் தவத்
தார். பொருள் எட்டு
வகையெ பெருமைவாகவும்
தர்மமாகவும் நினைக்கும்
தவத்தாரைகடைய கோலி
யில் இவ்வாறு ஒரு தவ
ஸ்ரானம் இருப்பது விவப்
பணிக்கிறது அகவனா?
இந்த தவஸ்ரானம் உணர்ந்
தும் மனப்பக்குவத்தைப்
பெற்றிருப்பதால் தான்
தவத்தார் பெருமக்கள்
செய்யும் எட்டும் நிறுபுடன்

ஈ அபூர்வமான கை கருவல்
கொண்ட தவாறுகூற்தி

கொண்டவை செய்தார்
என்று ஒரு சிவன்டியவார்
இருந்தார். அங்கு மனா
சித்திரமும் எளிதாக்கை
கடி எத்தது அவருக்கு.
பொருளுகை வாரை கிட்ட
டது. தாமஸ்த்ததைத் தவம்
மாக்கும் இரக வாதத்தைப்
பல முறை செய்து பார்த்
தார். இரும்பு முதலிய
நவகோலங்களும் குதும்,
இலியகம், அகிதாரம் முத
லிய இரகவாதத்துக்குரிய
பொருள்களினாடு சேர்த்
தாள் பொருளுகைத்து என்று
தெரிந்து கொண்டார். பதி
னாறு மாற்றுத் தவம்
கிடைத்தது. இவ்ளையும்
உயர்த்த மாற்றுப் பொத்
கொண்டுமென்று முயல்வார்.
தாறு மாற்று வரை
எதிர்பது.

தவசுப் பதி சென்று
பிரகலீசவரையர் பூஜித்
தார். “உன் ஆசையைப்
பாண்டிய நாட்டின் திறை
யேற்றுமெனும்” என்று
என் அருவினார். உடனே
பாண்டிய நாட்டுக்குக்
கிளம்பி கிட்டார் தெய்வர்.
அங்கே ஒரு காட்டின் தங்கி
வினாசி என்ற பச்சிலைச்
சாந்தைப் பிழிந்து உணை
கலக்கி அகிலியில் காங்கை
ஐக்கூறு மாற்றுப் பொத்
கிடைத்தது. சித்தருக்குத்
திருப்பி உண்டாகலிக்கை.

அதன்பு தெய்வசைப் பெற்
றிருத்தும் கொங்கை சித்த
ருக்கு ஆசை ஒழியவில்லிய
என்று மனையிருக்கிறார் கெ
பெருமான். காட்டின் தீர்த்த
பச்சிலைகளைத் தேடிக்கொண்
டருக்த தெய்வசை முன்

செய்தவர்களையும் கொன்று
புது செய்துகொள்வோ?

இராமநாதபுரம் மாவட்ட
இந்திய காங்கிரஸ் குடியி
லிருந்து புத்து விவோ
மிட்டர் தொழிலில் ஈடுபடத்
தான் தங்களுள் இவை,
பெருந்து வசதி அதிகமாகக்
கொடையது. காரி வசதி
யுள்ளவர்கள் கலமாம்பு
பொய் வரலாம்.

இதுபற்றி குடியியல்
தெருவியையும் முதலில்
வெளத்தாகச் சொந்தத்து
இரண்டு விஷயங்கள். கத்தரி
வேய்விட்டு தொடர்ந்து இரண்டு
நாட்கள் ஆயிரத்திலும்
குறுகியவரை இருக்கிறது.
அடுத்த படி எருத்தாகத்
கவர்த்துத் தண்ணீர் குவிர்
வித்த காட்டுமைய தெருவின்
பார்க்குதல் தான் அதுபு
லிக்க வேண்டும். இரண்டு
குறுகிய கடைகள். தடுவிக்
பிள்ளையார் கோவிலுள் இரண்டு
படியும் தூங்குகின்றவரை
செஞ்சாலை மலர்ச்சி. தன்
ருகை மலர்க்கும். இதற்குள்
சிறிது கிரிக்கும். பருத்துக்
கம்பியும். சந்திரன் கம்பி
தும். உயரே திமித்தும்
காணப்பட்ட. அந்த மலர்
கிளப் பார்க்கப் போது ஏன்
என்னத தெய்வகாலமும்
தாமரை மலர் பிறிதெதி
வைத்து வந்திருக்கிறார்
தம் முன்பே எப்பதுபுரித்
தது. சரிசெத் தன்மைதான்
காரணமாக இருக்கிறார்களே
வேண்டும்.

தாமரைக் குளத்தை
ஒட்டியுள்ள கோபுரவாசல்
வழியாகச் செல்லிவரும்
பொருள் தெர் எதிரே வடி
வுடைவையினை சந்தி
இருக்கிறது! அடுத்ததாக
கைபரவர் சந்தி. இடது
புறம் கொங்கை சித்த
ருக்கு ஜோதி மயமாகக்
காட்சியளித்த கயம்பிரகாச
ஸ்திதி. சமீப காலத்திலுள்
பணி எப்பது சிறப்பாகிப்
பார்க்கும் போது தெர்
சிறு நுண்ணுக்கமானசெவியைப்
பாடுகள் செவ்வப்பட்ட
தான்.

ஒவ்வொரு சிறப்புகளும்
யும் வகையில் பார்க்குது
அவற்றின் விசேஷத்தை
அறிந்து வைத்திருக்கிறார்
ஸ்ரீ கங்காண சந்திரருக்
கள். மிகவும் பெருமை

பொரு கொங்கைப் பற்றிய
விவரங்களையும் கொங்கை
சித்தருடைவ சித்தையையும்
கற்றார். அவருடைவ
வகையும். உதாரணம்
தன்மையும் தெரிந்திருக்கி
கொண்டிருந்தது. முதலில்
உதாரண ஸ்தலமாகத் தரி
சிக்கிறோம். ஆழ்வாயை
சொடைய உடைவ நடராஜ
ஸ்ரீத்திலைக் காண்கிறோம்.
பின்னர் சரவாசம் புதித
கொங்கை சித்தரைத் தரி
சிக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு தூணைக்
காட்டுகிறார் குருக்கள்.
"இந்த விதாயை எப்ப
பாடுகளை" என்று தாமரை
மலரின் மத்தியில் உதார
சிதிரை வைப்பதற்காகப்
புது. மருக்கு மத்தியில்
கிருத்து பூக்குடையுடன்
வேலியை வரும் கத்தரிவரை,
மறைவான இடத்திலிருந்
தும் காவதி அம்மன்.
வெளி கோவிலில் சிங்கி
மேகம் சரவாசம் கைவி
வைத்து துக்குவது முதலிய
வற்றைக் கட்டிக் கட்டியு
து. பிரகாரத்தின் உதார
தெய்வ கிளத்தலைப்பார்க்கி
றோம். அந்த கிளத்த திரு
மேய்க்கிறோம் கொங்கை
சித்தர் சிவபுராஜ சேய்யம்
கொங்கைத் தாண்டுகிறோம்.
சாதுகொழந்த திருப்பணி
தட்டித் து வருகிறது.

கொங்கை சித்த
ருடன் தொடர்புடைய
இருக்குது தான் அருவி
மேயி இருக்கிறது. மாத்த
உவர்த்துப் பார்க்கத் தாராத
தான் மாற்றார் எந்த
பெயர். மத்தியமும் கந்த
விரும்பும். பூக்கும். அது
காண்கிறது. அந்தத் து
அங்கே உவவும் முனிவரை
தான் போதுபடி கைது
கருகிறார்கள்.

மாற்றுகள் கைதும்
பாடு இவர்களைக் கொங்கை
தான் குருக்கள். மனிதனை
ஒவ்வொரு மத்தியம்
சந்திரியாக ஒரு. ஒவ்வொரு
சாத்திய சேய்த கொங்கை
பொருள். கடமை ஒருவர்

கொங்கைச் சித்தர்

-இதற்குள் குடி

கைவிவைய பாத்திரத்தை
எடுத்துக் கொண்டு
பொருள். ஒரு சிறுவன்
விளக்கைத் தூக்கிக்கொண்டு
பொருளும். ஒரு முழம்
புதுப் புது அணிவித்தது.
கைவிவைய செய்து,
தாராதனை காட்டுகிறார்.
இந்தக் கொங்கையின்
புது ஆழ்வாயை கிளக்கி
கிளப் பார்க்கிறோம். தட்டி
செய்தவன் தாங்கும் தட்டி
கொங்கை இருக்கை காண
தாம்.

வெளி பெயர் கைவிவ
தன்வரை. அம்பாள் பெய்
தாயி.

அருங்கிரு தட்டி
ஸ்ரீத்தியின் சந்திரியை
கிளக்கித் தாங்கும் புது
கருக்கிறது.

இந்தக் கொங்கைக்குத்
திருப்பணி சேய்தவர்களில்
பாத்திரகுடி சாயியார்
ஒக்கியமாணவர்.

மாற்றார் கோவிலில் பல
கைவர்கள் குவிக்கும் பதி
ஒரு மலர்க்கொத்து இருக்
கிறது. கொங்கை சித்தரை
இருக்கிறது.

கொங்கை சித்தர்சேய்த
கொங்கைக்குதான் ஒரு
இரண்டு பெய்க்கு. கைவிவ
யின் கைவிவ இருப்பை
சாத்தி தொங்கியது. புதி
தா சம்பத்து இருக்கிறது
என்று கற்றார். கைவிவ
யின் செய்த பழங்களை
அவர் கைவிவ கொடுத்
தென். குழந்தைகளுக்காக.
காசலில் கைத் போது ஒரு
அழகான பகை மடைபுத்தி
தாமத்து கைத்து. கை
விவத்த பழக்க
"இத்தான்மா" என்று

ஆவாத்தி

“கல்கி செய்து வந்துள்ள சசமான எத்தனையோ பல
நற்பணிகளில் கவையான சிறப்புப்பணி!”

-வாசகர், அரக்கோணம் நடராஜன்

கல்கி

வழங்கும்

நேரம் நல்ல நேரம்

விவிதபாரதி நீகழ்ச்சி

பிரதி வியாழன் இரவு 9-30க்கு
சென்னை, திருச்சி நிலையங்களில்
ஒளிபரப்பாகிறது

கல்கி வாசகர்களுடன்
உரையாடுபவர்

சுஷீஸ் இவருக்கு!

இன்றிரவு ஜூன் 7

கேட்கத் தவறுதிகள்!

தொடர்பு: கல், வி. சமணன்

வுக்குக் கொடுத்தார் அந்தப்
பெண்மணி. பல அவதாரத்
தொடர்ந்து வந்தது.
“நான்குதான் தரேன்மா,
பொய்க்கு வா” என்று
அவர் கூற அது தலைவ
ஆட்டிவிட்டு அங்கேயே
மறைந்திருந்த புக்கி மேயச்
சென்றது. இத்தக்கருகிய
லில் தெய்வத்தையே கண்ட
து போய் விம்மிதயைடை
கிறது தெய்வம்.

காமரக்கூடி திரும்பும்
வழியில் கண்டனார் என்ற
வர் இருக்கிறது. அங்கே
பெருமான் கோவிலில், பெண்

கோவிலில் இருக்கும் இருப்
பகதக் காண்களாம். உச்சிப்
போதாவி விட்டபடியால்
பெருமான் கோவிலில் மட்
டும் தரிசனம் செய்யமுடி
தது. இங்கே ஸ்ரீதிகாசப்
பெருமான் சூடி கோண்
டிருக்கிறார். தாயார் அரை
மீடக் மங்கை. தாயாருக்
கும் ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கும்
சக்திதெய்வம். பிரமகேசரக்கவர்
களின் தனித காணத்தல்
கெதிரக்கள்.

பிராகாசத்தின் ஒரு கல்
ளானதற்கு மூன்று வித்த
கக்கள் எழுத்தருவிவிருப்
பகதக் கண்டோம். கிச

தனர், விஷ்வகர்ணனர், தம்
மாழ்வார் என்று எழுதப்
பட்டிருக்கிறது. கிசதனர்
என்ற பெயர் புதிதாக
இருக்கிறது.

இத்தக் கோவிலில் கட்டிய
திரு. கிரப்பச் செட்டியார்
விரு பெருமான் கோவிலார்
விரு என்றே அழைக்கப்படு
கிறது. கோவில் கட்டியவர்
கிச நகரத்தார் எப்படி.
பெருமான்பெருமையிருந்து
கிறார்கள்!

புகைப்படக்கள்:

கே. கொக்கலிக்கம்

-எம். சந்திரமோகனன்

சிவராஜ் :

தெனவயா எனக்கு - இந்த மாநிலி
யான ரெண்டுங்கெட்டான் பாத்திரம்?
கட்டபொம்மன் மீசையும், கரிநீல செய்தி
குரலுமாய் வேறுமீசை வந்து போகிற
மாநிலி அல்லவா ஆகிவிட்டது. சீ!
செய்யாத கொலுக்கு ஊர்ப்பழி வந்து
செல்கிற போதெல்லாம் அதைச் சித்தித்தல்
காரணம் அறித்து சரிசெய்யாமல் கிட்டு
கிட்டு, கடைசியில் திடீரென்று, மனசாட்சி
வேலும் போட்டுப் பேசுகிற டயலாக் எக்
வளவு கேளிக் கூத்து! மார்க்கிஸ் மூன்று
குண்டுகள் பாய்ந்து ரத்தம் கெடிறபோதும்,
என்னைகிட்டு கிவ்லிசத் தூரத்தில்கொண்டு
வந்து தங்கியெய்தி சாலையில் போட்டு
கிட்டு. ஆறு பக்கத்திற்கு உருக உருக
வசைம் வேறு பேசுகிற அந்த கிராமாக்கன்
எங்கோக் கிண்டல் செய்வ வேண்டிய
அமைத்த மாநிலி இருக்கிறதே, எனக்கு
ஏன் மூக்பே தொக்குமல் போவீற்று!
இப்பொழுது என்னி என்னி பறந்து
தாய் என்ன லாபம்? - இவ்விமையவது
ஜாக்கிரைதவராக இருக்க வேண்டும்.

சரிச்சிர நாயகன்

சாரதா :

ரோம்ப நாளாவித்தே தமிழில் நடித்து
என்று ஆசையால் ஏற்றுக் கொண்ட
வேறுத்தே திரைத்தரம் எனக்கே துக்கமாக
இருக்கிறது. கணவனாக கொன்றவனைப்
பிரிவதற்குக் கொண்டே பழி தூக்கிடுவர்
என்று சலாக் கிட்டுகிட்டு. அவன் பிர.
படித்து கிட்டு வரும் வரை கோடாளியும்,
கடப்பாசையுமாய் சித்தி அம்மா பாத்திரம்
எனக்கு!

'பாண்டிய மகாராஜா' என்று நாக்
நடிக்கிற குரலில் கத்திவிட்டு, முன்னால்
காலத் தூக்கி அடைவதென்றால் முன்னவத்
பாக் நல்லுவிருக்கும் என்று எண்ணப்போக,
இவையெல்லாம் சித்தி மாநிலி ஆகிவிட்டதே!
கத்தி, சாஜ பரிபாலனை, டிஸ்கோ, டூப்
பாக்கி, மாட்டு வண்டி, மோட்டார் கார்
என்று எல்லாவற்றையும் போட்டுக் குதப்பிய
ஒரு படத்திற்கு, காலகட்டம் புரியாத குழப்
பத்தொரு அமைக்கப்பட்ட கதைக்கு
உடைய வொளி எரூம் எத்தனை முயற்
சூதும் உயிர் கொடுக்க முடியாத என்று
எனக்கும் புரியாமல் போகிறதே... நான்
என்ன செய்வேன்!

-ஜெயமங்கலதன்

ரின்னும் மேனி மெருகுக்கு
ரெக்ஸோனா

மிக்னி மிகிலும் மேனி...சக்திக்கும்
உய்க்கப் போக்குகளை எனவு...கிததவேற
கரமளிப்பது ரெக்ஸோனா.

சாஸம், கருவா, கிராம்பு, ஹபுலா
(தெய்வாசம்) ஆகிய கர்ப்ப வகை
இயற்கைத் தாவரங்களின் எத்தகையபாச
ரெக்ஸோனா...சருமம் பாசமளிப்பித்து
இயல்பான வழியாகும்.

ரெக்ஸோனா

சாஸம் கிராம்பு கருவா ஹபுலா (தெய்வாசம்) ஆகிய கர்ப்ப வகை இயற்கைத் தாவரங்களின் எத்தகையபாச ரெக்ஸோனா...சருமம் பாசமளிப்பித்து இயல்பான வழியாகும்.

இக்குறும்பம் விவரித் தரமான நயாசிய்யு.

LINTAS RX 84 2014 TM

இனிப்பும் உப்பும்-இணைந்திட்ட மோகம்.

பார்வே

இதை உகைவ இனிப்பென்று
காதிப்பவரும் உப்பென்று
வாதிப்பவரும் மனமுலக்து
கொல்வதோ : அது உகைவ
யிக்கது. மொகு
மொகுப்பானது.
கரகரப்பானது.

இந்தப் பேக்கை மட்டுமே
காதுகுகை. அமெரிக்க
காகஜாக் ஒருபேதும்
உதிரியாக கிதகப்படுகுகுகை.
ஒருபேதும்

உகைவ பேக்கில்
கிதகு வெற்றது.

பார்வே க்ராக் ஜாக் மிஸ்ஸர்
-இனிப்பும் உப்பும் இணைந்திட்ட மோகம்.

everest/B4/PP/31-tm